

เอกสารทางวิชาการ

เรื่อง การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ
โรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

โดย

คณะนักศึกษาคณะศิลปศาสตรบัณฑิตหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง
สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รุ่นที่ ๘

กลุ่มที่ ๗

เอกสารทางวิชาการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเชิงปฏิบัติการ
หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๔

ชื่อเรื่อง การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้าง
คุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ชื่อผู้วิจัย นักศึกษาการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘ กลุ่มที่ ๗

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาทางวิชาการ ดร.มัลลวีร์ รอชโฟล

ผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ พันโทหญิง พงณา เปลี่ยนเกิด

คณะกรรมการเอกสารวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกได้ตรวจสอบและอนุมัติให้เอกสารวิชาการฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

พลตรี

ผู้อำนวยการหลักสูตร

(ชำนาญ ช่างสาต)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

คณะกรรมการสอบเอกสารวิชาการ

พันเอก

(กฤษกมล ธรรมานุกูล)

ผู้อำนวยการกองวิทยาการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

กรรมการ

(นิสิต อินทมาโน)

ผู้อำนวยการหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ดร.

กรรมการ

(ธัญนันท์ แก้วเกิด)

ผู้อำนวยการกลุ่มโครงการพิเศษ สำนักพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม
ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต
: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

โดย

คณะนักศึกษาคณะศิลปศาสตรบัณฑิตการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง
สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รุ่นที่ ๘
กลุ่มที่ ๗

เอกสารทางวิชาการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเชิงปฏิบัติการ
หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ผู้วิจัย คณะนักศึกษาคณะศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘ กลุ่มที่ ๗

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต และ ๒) เพื่อสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผสมผสานกับข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter rater reliability) ด้วยค่าสถิติ Intra Class Correlation (ICC)

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) พฤติกรรมทางสังคม ๒) เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๓) เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม ๔) ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๕) ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๖) การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร คือ กิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญญา “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) ขอบเขตของกิจกรรม แบ่งเป็นกิจกรรมหลัก และกิจกรรมสร้างสรรค์ ๒) เป้าหมายการจัดกิจกรรม ๓) หลักการจัดกิจกรรม ๔) แนวการจัดกิจกรรม และ ๕) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

Abstract

Title Development of guidelines for using social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project: A Case Study of Mattayom Wat Benchamabophit School

Name Students workshop on Security Psychology Program for School Administrators Office of the Basic Education Commission, Class ๘, Group ๗

This research aimed to ๑) investigate the characteristic of the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project and ๒) shape the guidelines for applying the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project. Quantitative data and qualitative data were collected by questionnaires. Content Analysis was applied for qualitative data and descriptive statistics were applied for quantitative data. In addition, inter rater reliability was tested by Intra Class Correlation (ICC). The result indicated that;

The characteristic of the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project consisted of ๖ parts as ๑) social behavior ๒) time, opportunity and channel of social behavior ๓) social behavior measurement criteria ๔) social behavioral reward ๕) social behavior certifier and ๖) performance evaluation of social behavior. The stakeholders and experts' evaluation of propriety, utility, feasibility, and *congruence* revealed that the characteristic of the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project were at a high level with very good ICC.

The guidelines for applying the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project was the “Gentlemen Activity: Senior Prosper, Junior Preserve”. This comprised of ๑) Scope of activity divided into main activities and creative activities ๒) purposes of organizing activities ๓) principles of activities ๔) guidelines for organizing activities and ๕) roles of relevant personnel. The stakeholders and experts' evaluation of propriety, utility, feasibility, and *congruence* revealed that the guidelines for applying the social credit system based on innovative areas to enhance student characteristics in Upright School Project were at a high level with very good ICC.

คำนำ

เอกสารวิชาการฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร จิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๔ รุ่นที่ ๘ (สจว.สพฐ.๘) กลุ่มวิชาการที่ ๗ ทั้งนี้สมาชิกในกลุ่มใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต และ ๒) เพื่อสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผสมผสานกับข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การศึกษานี้พบว่าลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) พฤติกรรมทางสังคม ๒) เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๓) เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม ๔) ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๕) ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๖) การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร คือ กิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) ขอบเขตของกิจกรรม ๒) เป้าหมายการจัดกิจกรรม ๓) หลักการจัดกิจกรรม ๔) แนวทางการจัดกิจกรรม และ ๕) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีต่อไป

คณะนักศึกษามุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำเอกสารฉบับนี้จะมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องระบบเครดิตทางสังคม และการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน และเยาวชนไทยเป็นอย่างดี

คณะนักศึกษการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘ กลุ่มที่ ๗
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารวิชาการฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ดร.มัลลวีร์ รอชโฟล และ พ.ท.หญิง พจนา เปลี่ยนเกิด อาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มวิชาการที่ ๗ รวมทั้ง รศ.ดร.วีระเกษตร สวนผกา ผศ.ดร.นักรบ ระวีงการณั ผศ.ดร.นิสิต อินทมาโน ดร.พิธาน พันทอง ดร.ไพรวลัย พิทักษ์สาธิต ดร.ชวลิต โพธิ์นคร และ ดร.ธัญนันท์ แก้วเกิด ที่กรุณาให้คำปรึกษาการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดร.มัลลวีร์ รอชโฟล รศ.ดร.วีระเกษตร สวนผกา ผศ.ดร.นักรบ ระวีงการณั และ ดร.พิธาน พันทอง ทำให้ได้เครื่องมือการวิจัยที่มีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และศิษย์เก่า โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ พล.ต.ชำนาญ ช่างสาต ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ และคณาจารย์สถาบันจิตวิทยาความมั่นคงทุกท่านที่กรุณาให้โอกาสได้เรียนรู้ อำนวยความสะดวกและจัดบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอย่างดี รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการเปิดโอกาสและสนับสนุนการอบรมเชิงปฏิบัติการและการทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา และครู อาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้คณาธิการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘ กลุ่มที่ ๗

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
Abstract.....	ข
คำนำ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ.....	ซ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
ขอบเขตของการวิจัย.....	๔
วิธีดำเนินการวิจัย.....	๕
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	๕
คำจำกัดความ.....	๖
บทที่ ๒ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๘
ตอนที่ ๑ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบเครดิตทางสังคม.....	๘
ตอนที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์.....	๑๕
ตอนที่ ๓ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสริมแรง.....	๒๒
ตอนที่ ๔ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับพื้นที่เชิงนวัตกรรม.....	๒๕
ตอนที่ ๕ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียนสุจริต.....	๒๙
ตอนที่ ๖ ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน.....	๔๕
ตอนที่ ๗ กรอบแนวคิดการวิจัย.....	๕๑
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๕๒
แหล่งข้อมูล.....	๕๒
ตัวแปรที่ศึกษา.....	๕๓
เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๕๓
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๕๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)	
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๕๖
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๕๘
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๕๙
ผลการศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม	
ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา	
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๕๙
ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม	
ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา	
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๗๐
บทที่ ๕ สรุป และข้อเสนอแนะ.....	๘๓
สรุป.....	๘๓
ข้อเสนอแนะ.....	๙๑
บรรณานุกรม.....	๙๓
ภาคผนวก.....	๙๖
ผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	๙๙
ผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๙๘
ผนวก ค หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง.....	๑๑๒
ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ช่วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิชาการ.....	๑๑๗
ผู้บริหารและคณาจารย์ที่ปรึกษางานวิชาการ.....	๑๑๗
รายชื่อสมาชิก.....	๑๑๘

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

๔-๑ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และ ความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (n=๕).....	๖๓
๔-๒ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน.....	๖๗
๔-๓ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และ ความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๖๗
๔-๔ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และ ความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (n=๕).....	๗๖
๔-๕ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และ ความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๘๐

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒-๑ ความสัมพันธ์ของพฤติกรรม แรงผลักดันภายในตัวของมนุษย์ และ สิ่งแวดล้อม.....	๒๐
๒-๒ กรอบแนวคิดการวิจัย.....	๕๑
๔-๑ ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๖๒
๔-๒ แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๗๕
๕-๑ ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๘๕
๕-๒ แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร.....	๙๐

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กล่าวว่า การเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตและรูปแบบการบริโภค พลวัตความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลจาก กระแสวัฒนธรรมโลกมีสาเหตุจากโลกาภิวัตน์ เกิดการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรม ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทักษะคน ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนรู้และการบริโภค ในรูปแบบต่างๆ อาทิ การใช้สื่อออนไลน์ในการจับจ่ายใช้สอยและการทำธุรกรรมต่างๆ การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์โดยไม่จำเป็นต้องรู้จัก ตัวตนซึ่งกันและกัน การบริโภคสื่อหลายช่องทางในช่วงเวลาเดียวกันส่งผลให้คนไทยเข้าถึงข้อมูลได้ อย่งไรขีดจำกัด เกิดการสร้างวัฒนธรรมร่วมสมัยและมีโอกาสสำหรับการสร้างสรรค์สินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ ขณะเดียวกันอาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจาก ขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม จนทำให้คนไทยละเลยอัตลักษณ์ มีพฤติกรรมที่เน้น บริโภคนิยมและค่านิยมที่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ ไม่เคารพในสิทธิคนอื่น ขาดความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล ซึ่งนำไปสู่การสูญเสียคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิมและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมไทย คนไทย ส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความ ซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยใน สังคมที่เป็นยุคดิจิทัลส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วน ไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่ เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการ คำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ยอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม โดยผลสำรวจของศูนย์คุณธรรมร่วมกับนิด้าโพล ปี ๒๕๕๗ พบว่าปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ประชาชนมากกว่าร้อยละ ๕๐ เห็นว่าสำคัญที่สุด คือ ความ ซื่อสัตย์สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน และประชาชนกว่าร้อยละ ๙๐ เห็นว่าจำเป็นต้องส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมโดยเร็วที่สุด ขณะที่การสำรวจการยอมรับพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยที่มีอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป ในปี ๒๕๕๗ เรื่องพฤติกรรมของการมีวินัย เช่น การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอยหรือข้ามทางม้าลาย พบว่า กว่าร้อยละ ๔๕ ทำเป็นบางครั้งหรือไม่ทำเลย ส่วนพฤติกรรมการใช้ชีวิต พบว่าคนไทย ถึงร้อยละ ๖๔.๑ รู้สึกเฉยๆ และรับได้กับพฤติกรรมการพูดภาษาไทยคำฝรั่งเศส คำ และกว่าร้อยละ ๓๘.๗ ที่รู้สึกเฉยๆ และรับได้กับการใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาะอก นุ่งสั้น สะท้อนถึงคนไทยยังขาดทักษะ ในการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้ง ค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้

ความสำคัญกับวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ๒๕๕๙)

ทั้งนี้ นักศึกษาหลักสูตรพัฒนาสัมพันธ์ระดับผู้บริหาร กองบัญชาการกองทัพไทย รุ่นที่ ๑๒ (๒๕๖๔) ได้ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างเยาวชนกับความมั่นคงของชาติ พบว่า เยาวชนมองว่า สังคมและวัฒนธรรมของประเทศเต็มไปด้วยระบบอาวุโส นั่นอาจเป็นเพราะการถูกปิดกั้นในเรื่องการแสดงความคิดเห็น ถูกปิดกั้นในการแสดงออก สังคมมีความเสื่อมถอยและความไม่เท่าเทียมทางเพศ ภาพลักษณ์ของระบบอุปถัมภ์ฝังลึกในสังคม ทำให้มีการเอื้อประโยชน์กับพวกพ้องด้วยการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นบรรทัดฐาน การไม่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่เห็นต่างในการแสดงความคิดเห็น การทุจริตส่งผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม ระบบอุปถัมภ์นำไปสู่การใช้อำนาจอย่างไม่เท่าเทียมทำให้สังคมและวัฒนธรรมไทยอ่อนแอลง คุณลักษณะที่ดีในมุมมองของเยาวชน คือ การปฏิบัติตนตามหลักประชาธิปไตย การเคารพสิทธิผู้อื่นและการมีส่วนร่วม การเคารพความต่างของแต่ละบุคคล ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น เปิดใจรับฟัง การปฏิบัติตามที่พลเมือง การมีจิตสาธารณะ รวมถึงการมุ่งเน้นพัฒนาตนเองและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้ถึงพร้อมในคุณลักษณะดังกล่าว หากเยาวชนมีความรู้และความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองควรปฏิบัติเป็นอย่างดีแล้ว เยาวชนจะสามารถดำเนินชีวิตตามแนวทางนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การแก้ไขปัญหาสังคมและวัฒนธรรมในมุมมองเยาวชน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเป็นประเด็นสำคัญ โดยต้องการได้รับการสนับสนุนให้มีการแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดช่องว่างที่มีอยู่อาจทำได้ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และทุกฝ่ายต้องปรับตัวเข้าหากัน เยาวชนต้องการพื้นที่ในการมีส่วนร่วมและแสดงบทบาทต่อการดูแลประเทศ ซึ่งผู้ใหญ่บางส่วนอาจมองว่ายังไม่ถึงเวลา ควรเรียนรู้ไปก่อน ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผู้ใหญ่ถูกปลูกฝังมา แต่สำหรับเด็กและเยาวชนในวันนี้ ได้เรียนรู้และรับข้อมูลข่าวสารใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ จึงต้องการแสดงออกและมีส่วนร่วมกับการดูแลประเทศ รัฐจึงควรออกแบบวิธีการสร้างพื้นที่ให้พวกเขา เป็นเวทีจำลองให้พวกเขาได้เรียนรู้ และสนใจความคิดเห็นที่พวกเขาแสดงออกอย่างจริงจังและจริงจัง แนวคิดในการสร้างและสนับสนุนพื้นที่สำหรับเยาวชนนี้ เป็นการสร้างโอกาสให้กับเยาวชนแทนการแก้ปัญหาของเยาวชน (Problem Oriented to Opportunity Focused) เป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน และต่อบุคคลกลุ่มอื่นในสถานศึกษาหรือชุมชน เป็นพื้นฐานของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ภายใต้กติกาที่ตกลงร่วมกัน ได้ฝึกเคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น บริหารความเห็นต่างและความขัดแย้ง ในปัจจุบันมีการเปิดเวทีลักษณะนี้หลายรูปแบบ เช่น สภานักเรียน องค์กรนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้น คือ การนำประเด็นความคิดเห็นของเยาวชนขึ้นสู่การพิจารณากลับกรองเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนต่อไป เช่น การมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบบางประการของโรงเรียนที่เยาวชนมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบปฏิบัติตาม รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตามที่ได้เสนอไป จะทำให้เยาวชนเรียนรู้สิทธิการแสดงความคิดเห็นควบคู่ไปกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นนั้นๆ เกิดการพัฒนาทั้งกระบวนการคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลที่ได้รับและความคิดเห็นที่แสดงออก (Head) การจัดการอารมณ์และทักษะสังคม (Heart) การฝึกปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้จริง (Hand) หากนำระบบเครดิตสังคม (Social credit) แบบ Social Reward ซึ่งเป็นกลไกที่อาศัยหลัก

พฤติกรรมศาสตร์เพื่อปรับเปลี่ยนให้ประชาชนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์ เมื่อแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) และทำให้แสดงพฤติกรรมนั้นๆ เพิ่มขึ้น หากไม่แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะได้รับการลงโทษ (Punishment) ซึ่งจะทำให้แสดงพฤติกรรมนั้นลดลง สามารถทำได้โดยกำหนดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์และรางวัลที่จะได้รับหากแสดงพฤติกรรมนั้น และออกแบบการเก็บข้อมูลตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา จะเกิดเป็นฐานข้อมูล Big Data ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อยอดตามความเหมาะสม กลไกนี้เป็นการพัฒนาคุณธรรมของมนุษย์ตามทฤษฎีของ Kohlberg ในขั้นพื้นฐาน ๒ ชั้นแรก คือ ไม่ทำผิดเพราะกลัวการลงโทษ และทำดีเพราะอยากได้รางวัล ควรเป็นสิ่งที่เกิดก่อนการกระทำผิดและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมีโอกาสเกิดความเหลื่อมล้ำจากกระบวนการยุติธรรม หากมีการเก็บข้อมูลที่เชื่อถือได้โดยเฉพาะด้วยหลักฐานทางดิจิทัลเทคโนโลยี เช่น ภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิด จะทำให้สามารถบังคับใช้กติกาอย่างเท่าเทียมเป็นธรรม และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชนไปในทิศทางที่สังคมต้องการในที่สุด

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๐: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของระบบเครดิตทางสังคมไว้ว่าในทศวรรษที่ผ่านมาจีนได้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว โดยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทางด้านสังคมควบคู่ไปกับทางด้านเศรษฐกิจด้วย เนื่องจากปัญหาทางสังคมที่เพิ่มขึ้นทำให้จีนกำหนดยุทธศาสตร์ในการกำกับดูแลให้จีนเป็นสังคมที่โปร่งใส มีธรรมาภิบาลในการทำธุรกิจ ป้องกันการฉ้อฉลและการรับสินบน รวมถึงจัดระเบียบสังคมปรับพฤติกรรมประชาชนในประเทศ เพิ่มความมีระเบียบวินัย เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ และผลักดันประเทศไปสู่ระดับสากล การใช้วิธีอบรมและปลูกฝังอุปนิสัยไม่สามารถทำได้ในระยะเวลารวดเร็ว รัฐบาลจีนจึงได้นำระบบเครดิตทางสังคม “The Social Credit System” มาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างบรรทัดฐานเดียวกันทั้งประเทศ และใช้ข้อมูลเครดิตของบุคคลในการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านกลไกการสร้างแรงจูงใจโดยการให้รางวัลและการลงโทษ เพื่อยกระดับเครดิตโดยรวมของสังคมให้ดีขึ้น

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance and Clean Thailand)” กำหนดพันธกิจหลักเพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต ยกย่องธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากลผ่านยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน ได้แก่ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ยกย่องเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต และยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย โดยยุทธศาสตร์ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” เป็นแนวทางยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการการปรับสภาพสังคมให้เกิดภาวะ “ที่ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลาก่อนทางสังคมในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตและปลูกฝังความพอเพียง มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต เป็นการดำเนินการผ่านสถาบันหรือกลุ่มตัวแทนที่ทำหน้าที่ในการกล่อมเกลาก่อนทางสังคมให้มีความเป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และความเสียสละเพื่อส่วนรวม และเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วน มีพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับและต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบผ่านการพัฒนานวัตกรรมและการสื่อสาร

เพื่อการเรียนรู้ อันจะนำมาสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนาเยาวชนในความรับผิดชอบ ได้แก่ นักเรียนที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบันภายใต้ชื่อโครงการโรงเรียนสุจริต โครงการโรงเรียนสุจริต มีชื่อเต็มว่าโครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” เกิดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้หน่วยงานในสังกัดร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) บูรณาการความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติให้มีคุณลักษณะ ๕ ประการของโรงเรียนสุจริต ประกอบด้วย ๑) ทักษะกระบวนการคิด ๒) มีวินัย ๓) ซื่อสัตย์สุจริต ๔) อยู่อย่างพอเพียงและ ๕) จิตสาธารณะ ซึ่งหากใช้แนวคิดการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม สร้างพื้นที่เชิงนวัตกรรม และส่งเสริมระบบเครดิตสังคมให้กับเยาวชน จะยิ่งเป็นการพัฒนาเยาวชนอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ๒๕๖๑)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษา ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้สิทธิการแสดงความคิดเห็นควบคู่ไปกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และความต้องการของบุคคลในพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลที่ได้รับและความคิดเห็นที่แสดงออก การจัดการอารมณ์และทักษะสังคม การฝึกปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้จริง มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามแนวคิดโรงเรียนสุจริต เป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริต มีความพอเพียง มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของแต่ละพื้นที่ตามบริบทของสังคม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคงอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต
๒. เพื่อสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

ขอบเขตของการวิจัย

๑. แหล่งข้อมูล

- แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๒ กลุ่ม คือ ๑) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๒) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินลักษณะและแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร คือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสังคมศาสตร์ การศึกษา และการวิจัยและประเมินผล จำนวน ๕ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๑.๒ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑.๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐๔ คน

๑.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓๕ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามตารางสำเร็จรูปของ เครซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, ๑๙๘๖ อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๔) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

๒. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ๑) ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๒) แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๓. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

๔. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ในครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผสมผสานข้อมูลเชิงคุณภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้ทราบลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๒. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๓. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แนวทางในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๔. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้แนวทางการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเยาวชน โดยใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม

คำจำกัดความ

๑. **ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม** หมายถึง รายละเอียดของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานพื้นที่เชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) พฤติกรรมทางสังคม ๒) เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรม ๓) เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม ๔) ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๕) ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๖) การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ **พฤติกรรมทางสังคม** หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึกของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ประกอบด้วย ๕ ระดับ คือ ๑) พฤติกรรมต่อตนเอง ๒) พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง ๓) พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง ๔) พฤติกรรมต่อครู และ ๕) พฤติกรรมต่อสังคม

๑.๒ **เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม** หมายถึง ช่วงเวลา สถานที่ โอกาส กิจกรรม สถานการณ์ และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) บ้าน ๒) ห้องเรียน ๓) โรงเรียน ๔) สถานที่สาธารณะ และ ๕) เทคโนโลยีการสื่อสาร

๑.๓ **เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม** หมายถึง หลักในการพิจารณาตัดสินหรือวินิจฉัยการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยกำหนดค่าคะแนนการพิจารณาตามพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้ ๑) พฤติกรรมต่อตนเอง รายการละ ๑ คะแนน ๒) พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง รายการละ ๒ คะแนน ๓) พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง รายการละ ๕ คะแนน ๔) พฤติกรรมต่อครู รายการละ ๕ คะแนน และ ๕) พฤติกรรมต่อสังคม รายการละ ๑๐ คะแนน

๑.๔ ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง สิ่งตอบแทนหรือรางวัลจากการแสดงการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้ ๑) รางวัลที่เป็นสิ่งของ อาหาร เงินรางวัล หรือเงินทุนการศึกษา ๒) รางวัลที่แสดงการเป็นที่ยอมรับเคารพของสังคม เช่น ประกาศชมเชย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อรุ่นน้อง และ ๓) รางวัลที่แสดงถึงความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆ เช่น โล่รางวัล เกียรติบัตร หรือสิ่งอื่นใด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเข้าศึกษาต่อหรือสมัครทำงานได้

๑.๕ ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและเครื่องมือ อุปกรณ์ที่รับรู้ถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ ประกอบด้วย ๖ ส่วน ดังนี้ ๑) ตนเอง ๒) พี่ เพื่อน น้อง ๓) ผู้ปกครอง ๔) ผู้บริหารโรงเรียน และครูทุกคน ๕) บุคคลในสังคม และ ๖) เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๖ การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การตัดสินหรือสรุปผลที่ได้จากการวัดผล ทั้งที่เป็นปริมาณหรือคุณภาพว่าสิ่งนั้นดีมาน้อยเพียงใด มีคุณค่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้ ๑) นักเรียนที่รับคะแนนความประพฤติรวม ๒๐๐ คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญญา” ประเภทผู้มีระเบียบวินัยดีเด่น ประจำปีการศึกษา ทั้งนี้ต้องมีสัดส่วนของคะแนนจาก พฤติกรรมต่อสังคมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คะแนน ๒) นักเรียนที่ได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญญา” ติดต่อกัน ๓ ปี มีคะแนนความประพฤติ ๕๐๐ คะแนน ขึ้นไป โดยไม่ถูกหักคะแนนความประพฤติ จะได้รับโล่เกียรตินิยม “สุภาพบุรุษวัดเบญญา”

๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม หมายถึง การดำเนินงานงานที่วางไว้เป็นแนวให้ปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ผ่านระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร คือ กิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญญา “รุ่นพี่เกียรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) ขอบเขตของกิจกรรม ๒) เป้าหมายการจัดกิจกรรม ๓) หลักการจัดกิจกรรม ๔) แนวทางการจัดกิจกรรม และ ๕) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๓. พื้นที่เชิงนวัตกรรม หมายถึง กิจกรรม พื้นที่ เวลา โอกาส และช่องทางในการสนับสนุนให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงพฤติกรรมทางสังคมและความคิดเห็น

๔. คุณลักษณะของนักเรียนโรงเรียนสุจริต หมายถึง พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ประกอบด้วย ๕ ด้าน ได้แก่ ๑) ทักษะการคิด ๒) มีวินัย ๓) ซื่อสัตย์ สุจริต ๔) อยู่อย่าง พอเพียง และ ๕) มีจิตสาธารณะ

บทที่ ๒

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร คณะผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และประมวลองค์ความรู้เกี่ยวกับที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ ๑ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับระบบเครดิตทางสังคม
- ตอนที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์
- ตอนที่ ๓ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมแรง
- ตอนที่ ๔ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่เชิงนวัตกรรม
- ตอนที่ ๕ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนสุจริต
- ตอนที่ ๖ ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน
- ตอนที่ ๗ กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ ๑ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับระบบเครดิตทางสังคม

๑. ความเป็นมาของระบบเครดิตสังคม

ธนาคารแห่งประเทศไทย, (๒๕๖๐: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของระบบเครดิตทางสังคมไว้ว่า ในทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลจีนได้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว โดยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทางด้านสังคมควบคู่ไปกับทางด้านเศรษฐกิจด้วยเนื่องจากปัญหาทางสังคมที่เพิ่มขึ้นทำให้จีนกำหนดยุทธศาสตร์ในการกำกับดูแลให้จีนเป็นสังคมที่โปร่งใส มีธรรมาภิบาลในการทำธุรกิจ ป้องกันการฉ้อฉลและการรับสินบน รวมถึงจัดระเบียบสังคมปรับพฤติกรรมประชาชนในประเทศ เพิ่มความมีระเบียบวินัย อาทิ การส่งเสียงดัง การแข่งคิว การรักษาความสะอาด และมารยาททางสังคม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ และผลักดันประเทศไปสู่ระดับสากลอย่างไรก็ตาม การจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมประชากรชาวจีนซึ่งมีจำนวน ๑.๔ พันล้านคน มากเป็นอันดับ ๒ ของโลก และมีคนหลายช่วงอายุซึ่งมีประสบการณ์ชีวิตต่างกัน ดังนั้นการใช้วิธีอบรมและปลูกฝังอุปนิสัยไม่สามารถทำได้ในระยะเวลารวดเร็ว รัฐบาลจีนจึงได้นำระบบเครดิตทางสังคม “The Social Credit System” มาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างบรรทัดฐานเดียวกันทั้งประเทศ และใช้ข้อมูลเครดิตของบุคคลในการสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านกลไกการสร้างแรงจูงใจโดยการให้รางวัลและการลงโทษ เพื่อยกระดับเครดิตโดยรวมของสังคมให้ดีขึ้น

ระบบเครดิตสังคม หรือ The Social Credit System (ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๓) ได้ประกาศใช้ครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยได้กล่าวถึงธรรมาภิบาล ๔ ส่วน ได้แก่ ๑) ความซื่อสัตย์ในการบริหารงานของรัฐบาล (Honesty in government affairs) ๒) ความซื่อสัตย์ใน

การทำธุรกิจ (Commercial integrity) ๓) ความซื่อสัตย์ของสังคม (Societal integrity) และ ๔) ความน่าเชื่อถือของตุลาการ (Judicial credibility) แต่ยังไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมมากนัก ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดพื้นที่ทดลองกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ ๑๒ เมือง ได้แก่ เมือง หังโจว (มณฑลเจ้อเจียง) หนานจิง (เจียงซู) เซี่ยเหมิน (ฝูเจี้ยน) ฉิงตู (เสฉวน) ชูโจว (เซี่ยงไฮ้) ชูเชียน (เจียงซู) ฮู่โจว (กวางตุ้ง) เวินโจว (เจ้อเจียง) เว่ยไห่ (ซานตง) เหวยฟาง (ซานตง) อี้ฮู (เจ้อเจียง) และหยงเฉิง (ซานตง) เพื่อนำประเด็นปัญหาอุปสรรคที่พบในพื้นที่ทดลองไปปรับปรุง และส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่รับผิดชอบและร่วมกันดูแลข้อมูลประกอบด้วยหลายองค์กร เช่น National Development and Reform Commission (NDRC), The People's Bank of China, State Administration for Market Regulation (SAIC), State Administration of Taxation และสำนักงานกฎหมาย เป็นต้น มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีหลายสิ่งในการสร้าง platform และเชื่อมโยงข้อมูล Big Data เพื่อแบ่งปันข้อมูลเครดิต เป็นการสาธารณะ กระบวนการรายงาน และตรวจสอบข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ National Development and Reform Commission (NDRC) ได้ออกแถลงการณ์ว่าจะมีการนำระบบ Social Credit Scores ของประชาชนมาใช้ตามนโยบายของประธานาธิบดีสีจิ้นผิง โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

แผนการสร้างระบบเครดิตทางสังคม หรือ 'Social Credit System' นั้น Daithi Mac Sithigh and Mathias Siems. (๒๐๑๙) กล่าวว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาลจีนได้ออกร่างแผนการสร้างสิ่งที่เรียกว่า 'Social Credit System' ให้เกิดขึ้นภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ การดำเนินการตามแผนนี้กำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็วและสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าระบบเครดิตทางสังคมจะเปลี่ยนชีวิตของพื้นฐานของพลเมืองจีน สรุปได้ว่า นวัตกรรมหลักเมื่อนำมาใช้อย่างสมบูรณ์แล้วพลเมืองจีนแต่ละคนจะได้รับคะแนนที่วัดความจริงใจ ความซื่อสัตย์ โดยคะแนนนี้จะป็นปัจจัยสำคัญสำหรับชีวิตของพลเมืองจีน ตัวอย่างเช่น การได้รับเครดิตในการเช่าแฟลตหรือซื้อตัวเครื่องบินหรือได้รับสิทธิในการเข้าถึงโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยและบริการของรัฐ โครงการของรัฐบาลจีนตามแนวคิดเรื่อง 'เครดิตทางสังคม' เป็นเพียงส่วนเสริมของระบบการให้คะแนนทางการเงินจากที่อื่น ๆ ในโลก เนื่องจากคะแนน 'เครดิตทางสังคม' ของจีนจะพิจารณาจากปัจจัยส่วนบุคคลที่หลากหลาย มีลักษณะคล้ายกันแต่ไปไกลกว่าระบบต่างๆที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความโดดเด่นของชื่อเสียงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมแพลตฟอร์มออนไลน์และใน 'เศรษฐกิจการแบ่งปัน' นอกจากนี้ความคิดริเริ่มของจีนจะครอบคลุมทั้งบริษัท และบุคคล อย่างหลังนี้มีแนวโน้มที่ความแปลกใหม่มากขึ้น (และเป็นที่ถกเถียงกันมากขึ้น) เนื่องจากความชุกของการให้คะแนนสำหรับอดีตในภาคการเงินและในสาขาต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร มุ่งเน้นที่ระบบการให้คะแนนที่เกี่ยวข้องกับบุคคล

๒. แนวทางการดำเนินงานเครดิตทางสังคม

ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๐: ออนไลน์) กล่าวว่า ระบบเครดิตสังคม หรือ The Social Credit System เป็นระบบการให้คะแนนด้านมารยาทและสังคมกับประชาชนในประเทศ โดยรัฐบาลจะมีระบบติดตามสอดส่องพฤติกรรมประชาชนไปทุกหนแห่ง และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในระบบดิจิทัล ได้แก่ พฤติกรรมทางการเงิน เช่น การเสียภาษี การจ่ายค่าเช่าบ้าน ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน พฤติกรรมทางสังคม เช่น การช่วยเหลือสังคมหรือการกุศล ความมีระเบียบวินัย การปฏิบัติตามกฎจราจร และพฤติกรรมในอินเทอร์เน็ต เช่น การซื้อของออนไลน์ การ

ใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค และเป็นผู้ให้คะแนนตามกิจกรรมที่ประชาชนทำในแต่ละวัน โดยประชาชนทุกคน จะมี “บัตรความน่าเชื่อถือ” (Trustworthy card) ซึ่งบันทึกคะแนนเครดิตทางสังคม Social Credit Score กำหนดไว้ตั้งแต่ ๑๐๐-๙๕๐ คะแนน ผู้ที่มีความประพฤติดี อาทิ การช่วยเหลืองานการกุศล มีการแยกขยะทุกครั้ง ฯลฯ จะได้คะแนนสะสมเพิ่มขึ้นจนถึงระดับที่ได้รับรางวัลตามที่กำหนด เช่น ส่วนลดการใช้บริการขนส่งสาธารณะ การเข้าพักในโรงแรม การใช้อินเทอร์เน็ต ทุนการศึกษา และการเข้ารับราชการ เป็นต้น ในทางตรงข้ามหากประชาชนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ด้านมารยาทสังคมไม่ดี ไม่อยู่ในกรอบระเบียบ หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เช่น การอาละวาดบนเครื่องบิน การสูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบ การหลบเลี่ยงภาษีหรือไม่จ่ายเงินประกันสังคม การทำร้ายบุคคลากรทางการแพทย์คะแนนสะสมที่ได้รับจะลดลงต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิทธิในการใช้บริการสาธารณะ การรับสิทธิสวัสดิการ การรักษาพยาบาล การใช้บริการรถไฟความเร็วสูงและเครื่องบิน การขอวีซ่าในการเดินทางไปต่างประเทศ การขอสินเชื่อและการทำธุรกรรมทางการเงินอื่น และการพิจารณาการคัดเลือกเข้าทำงาน เป็นต้น ระบบดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์ที่จีนเลือกใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศให้มีความสมบูรณ์รอบด้านนอกเหนือจากการพัฒนาด้านผลิตภาพเพียงด้านเดียว เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ความน่าเชื่อถือของรัฐบาลและภาพลักษณ์ของประเทศจีน ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพ ซึ่งไทยสามารถนำกรณีดังกล่าวเป็นกระจกสะท้อนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีความสมดุลทั้งความสามารถด้านต่าง ๆ การมีคุณธรรม มีวินัย จิตสำนึก และรับผิดชอบต่อสังคม อันจะทำให้ไทยมีทรัพยากรบุคคลที่ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์รอบด้าน ทำให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งระบบเครดิตสังคมดังกล่าวแม้จะมีผลดี แต่อีกด้านหนึ่งที่รัฐบาลจีนไม่ได้กล่าวถึงคือระบบเครดิตสังคมนี้สามารถเก็บข้อมูลของประชาชนทุกคนในทุก ๆ เรื่องโดยที่เจ้าตัวไม่จำเป็นต้องอนุญาต (เปลว สีเงิน. ๒๕๖๒: ออนไลน์)

Daithí Mac Síthigh and Mathias Siems (๒๐๑๙) กล่าวว่า การเปิดเผยข้อมูลได้กลายเป็นสิ่งสำคัญของรูปแบบธุรกิจอีคอมเมิร์ซในศตวรรษที่ ๒๑ และการแบ่งปันทางเศรษฐกิจ แต่แนวคิดเครดิตทางสังคม นี้เป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น ที่รู้จักกันดีที่สุดอาจพบได้ในภาคการเงินซึ่ง 'อันดับเครดิต' ของความน่าเชื่อถือของ บริษัท สถาบันบุคคลและเครื่องมือทางการเงิน (เช่น พันธบัตร) มีประวัติยาวนานกว่า ๑๒ ปี และก้าวหน้าไปไกลกว่าจุดเริ่มต้นที่แคบกว่าและมีวัตถุประสงค์เดียวในการ กลายเป็น 'องค์ประกอบหลักของการกำกับดูแลการเงินทั่วโลก' การรายงานและการให้คะแนนเครดิตของผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๙ ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลในด้านการเงินรวมถึงการเปลี่ยนไปสู่พื้นฐานเชิงปริมาณตลอดศตวรรษที่ ๒๐ โดยบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์และการประยุกต์ใช้ทางสถิติ เพื่อพิจารณาความเสี่ยงและความน่าเชื่อถือตั้งแต่ทศวรรษที่ ๑๙๖๐ เป็นต้นมา พัฒนาการที่สำคัญอื่น ๆ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับ 'คะแนน' ของแต่ละบุคคลในช่วงปลายศตวรรษที่ ๒๐ และการติดตามและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องมากกว่าการขึ้นบัญชีดำธรรมดา แนวทางที่ใช้อัลกอริทึมเพื่อความเสี่ยงและความเป็นไปได้ในการชำระคืนในระบบธนาคาร การให้คะแนนเครดิตยังได้รับการพัฒนาในสหราชอาณาจักรและทั่วทั้งยุโรป ธุรกรรมขององค์กร เช่น การเข้าซื้อกิจการของ Experian โดย Great Universal Stores (ผู้ค้าปลีกสิ่งซื้อทางไปรษณีย์ในสหราชอาณาจักรซึ่งได้พัฒนาฟังก์ชันการให้คะแนนเครดิตของตัวเองที่ประสบความสำเร็จ)

ความสำเร็จของ eBay และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องส่วนหนึ่งมาจากการที่แพลตฟอร์มได้รับความ "เชื่อถือ" จากผู้ใช้และวิธีการจัดการและตอบโต้ความไม่สมมาตรของข้อมูลที่เข้าใจเป็นอย่างดี ความน่าเชื่อถือในแพลตฟอร์มการขายกล่าวได้ว่าเป็นการผสมผสานระหว่างความปลอดภัยในการชำระในรูปแบบที่น่าเชื่อถือและราคาไม่แพง สิ่งที่น่าสนใจคือ 'มาตรการสร้างความไว้วางใจ เช่น ระบบการจัดอันดับซึ่งกันและกัน ระบบชื่อเสียงของ eBay ที่ผู้ซื้อและผู้ขายให้คะแนนซึ่งกันและกัน (พร้อมความคิดเห็นที่เผยแพร่ให้ทุกคนได้เห็น) ถูกเพิ่มเข้ามาไม่นานหลังจากที่เริ่มทำธุรกิจเพื่อแก้ไขข้อกล่าวหาเรื่องการโกง ได้กลายเป็นคุณลักษณะที่ได้รับการยอมรับของไซต์และยังคงใช้งานอยู่ ความสามารถในการซื้อขายในอนาคตจะได้รับผลกระทบจากคะแนนและข้อเสนอแนะและการกระทำก่อนหน้านี้ ระบบของ eBay ได้เห็นการมีส่วนร่วมในระดับสูงโดยผู้ค้าที่มีชื่อเสียงในเชิงบวก พบว่ามีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการขายสินค้าบนแพลตฟอร์ม นอกจากนี้ยังช่วยให้ eBay สามารถแยกออกจากผู้ใช้ในตลาดที่มีคะแนนต่ำมาก ระบบเครดิตทางสังคมและการจัดอันดับชื่อเสียงของรัฐบาลจีน เว็บไซต์ที่กล่าวถึงในส่วนก่อนหน้านี้แทบไม่ได้ใช้ในประเทศจีนที่มีบริการ Airbnb; แต่ eBay และ Uber ไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่ตลาดจีนและเว็บไซต์โซเชียลมีเดียจำนวนมากถูกบล็อก (เช่น Twitter และ Facebook) ดังนั้นพลเมืองจีนจึงต้องพึ่งพาผู้ให้บริการของจีน ซึ่งหมายความว่าโดยหลักการแล้วรัฐบาลจีนอาจสามารถเข้าถึงข้อมูลผู้ใช้ที่เกี่ยวข้องได้

James Pero (๒๐๑๙: online) กล่าวถึงระบบเครดิตสังคมที่นิยมในประเทศจีน ถูกนำมาใช้มากขึ้นโดยบริษัทในประเทศทางตะวันตก เช่น Airbnb และ Uber ตามรายงานจาก Fast Company บริษัทต่าง ๆ ในปัจจุบันใช้ระบบเครดิตสังคม ซึ่งกำหนดคะแนนของผู้คนตามโปรไฟล์หรือคุณลักษณะส่วนบุคคลเพื่อกำหนดทุกอย่าง ตั้งแต่การเข้าสู่แบริयर (bar) ไปจนถึงการอนุญาตให้ใช้บางอย่างในแอปพลิเคชัน (app) แม้ว่าแนวคิดนี้อาจฟังดูควบคุมชีวิตพลเมือง (Orwellian) แต่ก็ได้รับแรงหนุนจากประเทศจีนซึ่งระบบคะแนนเครดิตสังคมที่ดำเนินการโดยรัฐบาลอาจเป็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเครดิตสังคมที่ดีและไม่ดี ในกรณีที่รุนแรงผู้ที่ได้รับคะแนนไม่ดีจะถูกห้ามไม่ให้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะเดินทางออกนอกประเทศหรือสิทธิในการได้รับว่าจ้างให้ทำงานบางอย่าง ตามที่ Fast Company ระบุว่าระบบคะแนนเหล่านั้นอยู่ระหว่างการเผยแพร่ในระดับประเทศ โดยมีการทดสอบคุณลักษณะบางอย่างในพื้นที่ แม้ว่ารัฐบาลตะวันตกจะยังไม่ใช้คะแนนเครดิตทางสังคมในระดับเดียวกัน แต่บริษัทยอดนิยมและหน่วยงานอื่น ๆ ก็หันมาให้คะแนนลูกค้าเป็นเครดิตทางสังคมตามรูปแบบของตนเองมากขึ้น ในบรรดารายงาน Fast Company สถาบันที่ให้ความสำคัญ เช่น บริษัท ประกันชีวิต เมื่อต้นปีที่ผ่านมาสำนักงานบริการทางการเงินของสหรัฐอเมริกาได้เริ่มอนุญาตให้ บริษัท ประกันชีวิตเริ่มคิดราคาตามโพสต์บนโซเชียลมีเดียได้บางส่วน

ปีซีนิวส์ (๒๕๖๑: ออนไลน์) ได้นำเสนอข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบเครดิตทางสังคมไว้ดังนี้ แม้ระบบเครดิตสังคมของรัฐบาลจีนจะเป็นแนวคิดที่ดีแต่มีมุมมองของชาติตะวันตกว่าเป็นความพยายามของทางการเงินในการเข้าสู่ตลาดและควบคุมวิถีชีวิตในทุกแง่มุมของประชาชน เช่น รองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ ของสหรัฐอเมริกาได้วิจารณ์แผนการของจีนในการใช้ระบบความน่าเชื่อถือทางสังคม (Social Credit System) ซึ่งหลายฝ่ายมองว่าเป็นความพยายามของทางการเงินในการเข้าสู่ตลาดและควบคุมวิถีชีวิตในทุกแง่มุมของประชาชน โดยนายเพนซ์ ได้กล่าวสุนทรพจน์ว่า "กลุ่มผู้ปกครองจีนต้องการใช้ระบบสอดส่องพลเมืองของตนเองเพื่อมุ่งควบคุมชีวิตมนุษย์ในทุกด้าน ด้วยเครื่องมือที่เรียกว่า คะแนนความน่าเชื่อถือทางสังคม (social credit score)" ซึ่งนายเพนซ์

ในฐานะรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้อ้างอิงถึงระบบสอดส่องควบคุมพลเมืองที่เรียกว่า Orwellian system ซึ่งเป็นระบบที่รัฐบาลพยายามเข้าไปควบคุมชีวิตทุกด้านของประชาชนแบบเดียวกับในนวนิยายขายดีของ จอร์จ ออร์เวลล์ เรื่อง ๑๙๘๔ ที่มีเนื้อหาเสียดสีระบอบการปกครองแบบเผด็จการแบบเบ็ดเสร็จ โดยเนื้อเรื่องในนวนิยายกล่าวถึง รัฐโชนเนี่ยที่ตั้ง "กระทรวงแห่งความจริง" (Ministry of Truth) เพื่อสร้าง "ความจริงประดิษฐ์" ขึ้นมา และยังมีกฎหมายให้ประชาชนเปิดโทรทัศน์ไว้ ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้รัฐคอยสอดส่องพฤติกรรมผ่านซีซีทีวีแบบพิเศษ โดยคำขวัญที่ชาวโชนเนี่ยต้องจำให้ขึ้นใจคือ "Big Brother is watching you" หรือ พี่เบิ้มกำลังจับตาพวกแกอยู่ ด้านรัฐบาลจีนยืนยันว่าระบบ Social Credit จะสร้างความไว้วางใจและให้รางวัลแก่ "ผู้ที่แจ้งการกระทำที่ละเมิดความไว้วางใจ" ในระบบนี้ พลเมืองจีนจะต้องเข้าร่วมในระบบที่จัดอันดับพฤติกรรมและทัศนคติทางสังคม ซึ่งอาจส่งผลร้ายต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามแม้จะมีสัญญาว่าระบบนี้จะถูกนำไปใช้เพียงวงกว้างทั่วประเทศ แต่ดูเหมือนว่าชาวจีนจำนวนมากจะสนับสนุนแนวคิดนี้ ในหลายประเทศ "ความน่าเชื่อถือทางการเงิน" (financial creditworthiness) อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือการทำธุรกิจประเภทอื่น ๆ แต่ระบบ Social Credit ที่รัฐบาลจีนเสนอให้ใช้ครอบคลุมทั่วประเทศภายในปี ๒๐๒๐ นั้น จะมีผลต่อประชาชนมากกว่านั้น โดยจะจัดอันดับบุคคลตามเกณฑ์ชีวิตที่ทางการเรียกว่า "ความน่าไว้วางใจ" (trustworthiness) ระบบนี้ยังครอบคลุมไปถึงบริษัทและองค์กรต่าง ๆ ด้วย ประเด็นสำคัญของระบบนี้คือ รัฐบาลมุ่งเป้าที่จะประเมินระดับความน่าไว้วางใจทางสังคมจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ตั้งแต่สินค้าที่ประชาชนซื้อ ไปจนถึงพฤติกรรมทางสังคมหรือแม้แต่ทางการเมือง หากประชาชนละเมิด "ความไว้วางใจ" เช่น การสูบบุหรี่ในพื้นที่ต้องห้ามหรือชำระภาษีล่าช้า บุคคลเหล่านี้จะถูกตัดคะแนน ในทางกลับกัน ประชาชนจะได้คะแนนเพิ่มหากทำความดี เช่น การทำงานเพื่อการกุศล ในทางปฏิบัติ ระบบคะแนนนี้จะอยู่ในรูปของ "บัญชีดำ" สำหรับผู้มีคะแนนเป็นลบ และ "บัญชีแดง" สำหรับผู้มีคะแนนเป็นบวก ระบบนี้เริ่มใช้ในเมืองหรงเฉิง มณฑลซานตง ทางภาคตะวันออกของจีนแล้ว โดยประชาชนจะได้รับคะแนน ๑,๐๐๐ คะแนน ซึ่งสามารถเพิ่มหรือลดได้ตามกิจกรรมที่ทำ เช่น จะถูกตัดคะแนนหากได้ใบสั่งเพราะทำผิดกฎจราจรหรือจะได้คะแนนเพิ่มหากให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ด้อยโอกาส เมื่อปีที่แล้ว ศาลประชาชนสูงสุด (Supreme People's Court) ของจีน ระบุว่า มีพลเมืองราว ๖.๑๕ ล้านคน ถูกห้ามไม่ให้โดยสารเครื่องบินจากการกระทำผิดทางสังคมที่เป็นเช่นนี้ไม่ใช่เพราะพวกเขามีประวัติการก่อปัญหาในการเดินทางด้วยเครื่องบินเท่านั้น แต่ยังอาจมาจากการที่พวกเขากระทำผิดฐานเผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับการก่อการร้าย, ใช้ตัวที่หมดอายุ หรือสูบบุหรี่ในสถานที่ต้องห้าม การจัดคะแนนความน่าเชื่อถือผู้บริโภคนี้เป็นโครงการของภาคเอกชนที่เริ่มใช้แล้ว โดยทางการให้ใบอนุญาต ๘ บริษัทในการประเมินคะแนนความน่าไว้วางใจและคุณสมบัติอื่น ๆ หนึ่งในบริษัทเหล่านี้ คือ Sesame Credit ธุรกิจในเครืออาลีบาบายักษ์ใหญ่ด้านอีคอมเมิร์ซของจีน ซึ่งมีระบบสำหรับสมาชิกที่สมัครใจ โดยผู้ใช้ระบบนี้จะได้แต้มเพิ่มหากซื้อสินค้าสำหรับครอบครัว เช่น ผ้าอ้อมเด็ก หรือชวนเพื่อนมาเป็นสมาชิก แต่หากซื้อสินค้าบางประเภทเช่น วิดีโอเกม ก็อาจถูกตัดแต้มได้ หากลูกค้ามีคะแนนสะสมสูงก็จะได้สิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น หากใช้บริหารหาคู่ Baihe.com โปรไฟล์ของคุณนั้นก็อาจปรากฏให้ผู้ใช้งานคนอื่นได้เห็นมากขึ้น หากลูกค้ามีคะแนนมากพอก็อาจสามารถเช่ารถโดยไม่ต้องวางเงินมัดจำหรือใช้บริการเช็ควินวินวีไอพีที่ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งได้ สิ่งที่ดีและไม่ควรทำในระบบ Social Credit ไว้ดังนี้ สิ่งที่ดีควรทำ เช่น บริจาคโลหิต บริจาคเงินให้การกุศล ซื้อสินค้าและบริการที่มี

ภาพลักษณ์ในเชิงบวกมากกว่าการซื้อสินค้าที่ไม่ดีต่อสุขภาพ สิ่งที่ไม่ควรทำ เช่น ทูจจริต หลบเลี่ยงภาษี ฉ้อโกง เผยแพร่ข้อมูลที่ทางการมองว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงทางสังคม ชาวจีนแผ่นดินใหญ่เชื่อว่าระบบ Social Credit จะช่วยแก้ปัญหาอาชญากรรม เช่น การทูจจริตเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยการให้มีการสอดส่องดูแลและการตรวจสอบมากขึ้น

๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ งานวิจัยในประเทศ

พระราชบัญญัติ (สิงห์คำ ชยวิโส) (๒๕๕๖) ได้วิจัยกระบวนการสร้างสังคมคุณธรรมแบบมีส่วนร่วมภายใต้รูปแบบธรรมาภิบาลที่ดี สำหรับหน่วยอบรมโดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักการเสริมสร้างสังคมคุณธรรมตามแนวพระพุทธศาสนา เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการเสริมสร้างสังคมคุณธรรมภายใต้แนวคิดธรรมาภิบาลที่ดีของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลหัวม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย และเพื่อทดลองและนำเสนอรูปแบบการเสริมสร้างสังคมคุณธรรมเชิงพุทธบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลเขตภาคเหนือ ผลการวิจัย พบว่า ความดีและความมีคุณธรรมนั้น เป็นรากฐานสำคัญของสังคม เป็นอุดมการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขแก่ทุกฝ่าย ไม่มีความรุนแรง ล้างผลาญ ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อแบ่งปัน สามารถพัฒนาบุคลากรในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ทั้งทางร่างกายจิตใจ และสติปัญญา พระพุทธศาสนามีหลักการในการพัฒนาสังคมไปสู่สังคมที่มีคุณธรรม ๘ ประการ คือ ความถูกต้อง ความเสมอภาค ความยุติธรรม ความสันติ ความพอเพียง สามัคคีธรรม การพึ่งพาอาศัย การมีศรัทธาและปัญญา ซึ่งถ้าสังคมใดมีธรรมเหล่านี้ทั้งหมด สังคมนั้นก็จะมีความสุข มีการเอื้อเฟื้อแบ่งปัน และช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความสุขจริง สามารถก้าวข้ามไปสู่การหลุดพ้นจากกิเลส ตัณหา ความอยากต่าง ๆ ได้ หรือสามารถเข้าถึงธรรมได้ การจัดตั้งกลุ่มธรรมาภิบาลที่ดีของชุมชนวัดศรีเมืองมูลตำบลหัวม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เกิดขึ้นภายใต้หน่วยงานที่เรียกว่า “หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล” มีแนวคิดในการจัดตั้งธรรมาภิบาล ๒ ประการ คือ เพื่อป้องกันสิ่งไม่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณภาพ สามารถที่จะดำเนินชีวิตไปได้อย่างสงบสุข และเพื่อพัฒนากระบวนการขับเคลื่อนความดี โดยนำหลักการทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในลักษณะของคะแนนความดี โดยมีเป้าหมายหลัก คือเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การเสริมสร้างคุณธรรมและสังคมคุณธรรม การจัดสวัสดิการชุมชน เป็นต้น ผลจากการดำเนินการธรรมาภิบาลที่ดีสามารถทำให้คนในชุมชนมีความสุข มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยได้รับค่าความดีเป็นสิ่งตอบแทนแล้วสามารถนำมาแลกเปลี่ยนสิ่งของได้ หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลในหนเหนือ มีกระบวนการและหลักการที่คล้ายคลึงกัน คือ การนำหลักการ ๘ ประการ คือ หลักศีลธรรมและวัฒนธรรมสุขภาพ สัมมาชีพ สันติสุข ศึกษาสงเคราะห์ สาธารณสงเคราะห์ กตัญญูกตเวที และหลักสามัคคีธรรม มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคคลและสังคม โดยมีเป้าหมายของการดำเนินการ คือเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น การพัฒนาสังคม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การจัดสวัสดิการชุมชน และการสงเคราะห์ชุมชน การใช้หลักการทางพระพุทธศาสนาควบคู่กับการพัฒนาชีวิต และสังคม เพื่อให้บุคคลพึ่งพาตนเองได้ มีการยึดมั่นในการทำความดี มีการช่วยเหลือแบ่งปันสร้างความผูกพันด้วยกิจกรรมการพัฒนา มีการสื่อสารเพื่อให้คนเข้าถึงสังคมด้วยวิถีการปฏิบัติ และมีการฝึกตามหลักไตรสิกขาและหลักภาวนา ๔

เพื่อให้บุคคลทำประโยชน์ตนสมบูรณ์ พึ่งพาตนเองได้ในทุกทาง ให้มีความพร้อมที่บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อผู้อื่นด้วยความเสียสละ จากนั้นควรมีการพัฒนาสังคมให้ไปสู่สังคมคุณธรรมที่เกิดประโยชน์และความสุขของทุกคนในสังคม

วารสารคณิศร ศรีวงศ์ (๒๕๕๖) ได้ศึกษาการบริหารจัดการของธนาคารความดี ตำบลห้วยมั่งและตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย พบว่าเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลห้วยมั่ง คือ ๑) การมีคนในชุมชนและคณะกรรมการบริหารงานมาชักชวนให้เข้าร่วม ๒) การเล็งเห็นผลประโยชน์ที่เกิดต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ส่วนเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลป่าหุ่ง คือ ๑) การมีคนในชุมชนและคณะกรรมการบริหารงานมาชักชวนให้เข้าร่วม ๒) การเล็งเห็นผลประโยชน์บางอย่างของธนาคารความดีและการแสดงความร่วมมือกับชุมชน ๓) เหตุผลส่วนบุคคล ผลตอบแทนที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลห้วยมั่ง สามารถแบ่งเป็น ๒ รูปแบบ คือ ๑) ผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สิ่งของเครื่องใช้ เกียรติบัตรเชิดชูความดีทุนการศึกษา ตัวอย่างชีวิตเข้มทิศคนดีตำบลห้วยมั่ง ๒) ผลตอบแทนที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความสุขที่สัมผัสได้ การได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ความรู้สึกภาคภูมิใจกับการทำดี การได้เป็นตัวอย่างที่ดี ส่วนผลตอบแทนที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลป่าหุ่ง แบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ ๑) ผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สิ่งของเครื่องใช้ ทุนการศึกษา แพ้มีสะสมงาน เกียรติบัตรเชิดชูความดี เกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือ การทัศนศึกษาดูงาน ๒) ผลตอบแทนที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความรู้สึกดี ความสุขทางใจที่ได้ทำดีและเห็นคนรอบข้างทำดี ความภาคภูมิใจกับการทำดี การได้เป็นตัวอย่างที่ดี การได้ปลูกฝังค่านิยมที่ดี

๓.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

Martin Mautvedt (๒๐๑๗) ได้ศึกษาการเฝ้าระวังระบบเครดิตทางสังคมของจีนและการจัดการสังคม : วิธีแก้ปัญหาคีลธรรมเสื่อม โดยกล่าวถึงแนวโน้มที่ทั่วโลกเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น เมื่อจีนหันมาใช้ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System - SCS) ซึ่งอ้างอิงจากสื่อตะวันตกเป็นระบบเฝ้าระวังตามแนวทางที่รัฐใช้ควบคุมชีวิตพลเมือง (Orwellian) ที่จะให้คะแนนพลเมืองทุกคน โดยใช้ระบบเครดิตทางการเงินและส่วนหนึ่งเป็นกลไกการปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) ได้รับการวางให้เป็นเครื่องมือควบคุมทางสังคมที่ยิ่งใหญ่ของจีน วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาว่า ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) คืออะไร มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้คนอย่างไร นอกเหนือจากการสำรวจผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกเชิงคุณภาพ นักศึกษามหาวิทยาลัยรับรู้ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) อย่างไร กรอบการทำงานเพื่ออธิบายว่า ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) เป็นกลไกการปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างไร อาจมีการใช้ฟังก์ชันที่ทำให้ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) เกิดปัญหาได้ถึงสามองค์ประกอบ : การเฝ้าระวังการแทรกแซงเชิงวิเคราะห์และการจัดการทางสังคม วิทยานิพนธ์นี้ระบุเครื่องมือหลักของการควบคุมใน ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) คือการให้เข้าถึงหรือการปฏิเสธการเข้าถึงสินค้าและบริการที่กำหนดชีวิตในจีนยุคใหม่ สิ่งนี้แสดงออกผ่านการลงโทษและการให้รางวัล กลไกนอกเหนือจากบัญชีดำที่เกี่ยวข้องกับระบบเครดิตทางสังคม (SCS) ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) สร้างขึ้นจากหลักการพื้นฐานของการเฝ้าระวังซึ่งเป็นสาเหตุที่ใช้ทฤษฎี Panopticism Theory ของ Foucault ซึ่งเป็นการสอดส่องความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกควบคุม ทำให้ผู้ถูกควบคุมรู้สึกที่กำลังถูกจ้องมองและระแวงสงสัยที่จะกระทำการอันผิดแผกไปจากความ

ปกติ มาใช้เป็นกรอบทฤษฎีในวิทยานิพนธ์นี้ สำหรับ Foucault ความกลัวในการเฝ้าระวังมีอิทธิพลต่อตัวเองพฤติกรรมมนุษย์ ในแง่หนึ่งระบบเครดิตทางสังคม (SCS) จะถูกวาดเป็นฝันร้ายของการควบคุมชีวิตพลเมือง (Orwell) ในทางกลับกันนักวิชาการและสื่อมวลชนยืนยันว่าชาวจีนพบว่าแนวคิดของระบบเครดิตทางสังคม (SCS) นั้นน่าสนใจและสำคัญนั้น คำถามนี้จึงเป็นหัวใจหลักของการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพที่ดำเนินการกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในปักกิ่ง ความน่าสนใจของระบบเครดิตทางสังคม (SCS) จะชัดเจนขึ้น เมื่อสำรวจการทดสอบความสมดุลของผลประโยชน์และผลเสียที่ผู้ให้ข้อมูลแสดงไว้ในการสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่การเข้าถึงสินค้าบริการและโอกาสที่เพิ่มขึ้นผ่านระบบเครดิตทางสังคม (SCS) อาจเป็นข้อตกลงที่ไม่อาจต้านทานได้ที่เสนอ แทนที่จะอ้างว่ายอมรับการเฝ้าระวังมีอิทธิพลต่อตัวเองพฤติกรรมมนุษย์ (Faustian) จัดการกับการเฝ้าระวังที่ลวงล้าเพื่อประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม วิทยานิพนธ์นี้ให้เหตุผลสนับสนุนโดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ว่าการตรวจสอบความสมดุลนั้นมีความซับซ้อนยิ่งกว่าระหว่างการเฝ้าระวังและความเป็นส่วนตัว

Glennis R. McWilliams (๒๐๒๐) ได้ศึกษาระบบระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System - SCS) ของประเทศจีนและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในสังคมจีน ระบบเครดิตทางสังคม (SCS) เป็นระบบความรับผิดชอบที่ปฏิวัติวงการนั้นคือ มีไว้เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของบุคคล คณะเป็นรายบุคคลจัดทำโดย อัลกอริทึมที่ซับซ้อนซึ่งคำนึงถึงพฤติกรรมทางสังคมและการเงิน งานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพทฤษฎีเป็นหลักกล่าวถึงระบบเครดิตสังคม (SCS) และวิเคราะห์ที่ไฟล์ ผลกระทบทางการเมืองสังคมและเศรษฐกิจที่ระบบเครดิตสังคม (SCS) อาจมีต่อสังคมจีนขัดแย้ง ทฤษฎีถูกนำมาใช้เพื่อช่วยกำหนดบริบทการค้นพบและอธิบายการเพิ่มขึ้นของข้อขัดแย้งเชิงเผด็จการ ซึ่งคาดการณ์ว่าจะเป็นผลมาจากการนำระบบระบบเครดิตสังคม (SCS) ไปใช้ในขณะผลกระทบเต็มรูปแบบของระบบเครดิตสังคม (SCS) ยังไม่มีให้เห็น การวิจัยครั้งนี้ระบุว่า จะมีบทบาทในเกือบทุกด้านของพฤติกรรมทางสังคมและการตัดสินใจทางการเงินที่ชาวจีนส่วนใหญ่ทำในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์

๑. ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior)

การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีความเจริญก้าวหน้าเป็นลำดับในฐานะของการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อตนเอง และสังคม จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์ไว้ ดังนี้

Lahey (๒๐๐๑) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมมนุษย์ว่า เป็นการกระทำ หรือ การปฏิบัติที่สามารถมองเห็น หรือสังเกตได้ของบุคคล

Wade (๑๙๙๙) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์ หมายถึง การกระทำที่สามารถสังเกตได้

Zimbardo and Gerring (๑๙๙๙) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์ หมายถึง การกระทำ ประพฤติ ปฏิบัติของบุคคลเพื่อปรับให้เข้ากับบริบทหรือสิ่งแวดล้อมที่สามารถสังเกตได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (๒๕๕๐) ให้ความหมายว่า เป็นการกระทำของบุคคลใน
ทุกลักษณะทั้งโดยธรรมชาติ และจงใจกระทำซึ่งอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวและอาจใช้ประสาทสัมผัส
ธรรมดาหรือใช้เครื่องมือช่วยสังเกต

อำนาจ บัวศิริ (๒๕๕๙) กล่าวว่าพฤติกรรมมนุษย์ หมายถึง กิริยา อากาที่
แสดงออกหรือกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แสดงออกโดยอาจสังเกตได้
ด้วยตา เช่นการเคลื่อนไหว การเดิน การพูด การเขียน หรือไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา ต้องใช้
เครื่องมือวัด เช่น หัวใจเต้น เลือดฉีดแรง ซึ่งสิ่งเร้าที่เข้ามากระทบตัวอาจเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal
Stimulus) เช่น ความหิว ความกระหาย ความอยากรู้ หรือสิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus)
เป็นสิ่งกระตุ้นที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง ๕ คือ หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

สรุปได้ว่าพฤติกรรมมนุษย์ คือ อากัปกริยาที่แสดงออกจากการรับรู้ของร่างกาย โดย
การถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายในและภายนอก ซึ่งอาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า หรือใช้ประสาทสัมผัส
วัดความรู้สึก

๒. ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์

จากการค้นคว้าทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ (Human
Behavior) สามารถสรุปได้ดังนี้

๒.๑ รูปแบบพฤติกรรมของมนุษย์

รูปแบบพฤติกรรมของมนุษย์ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ อย่าง ได้แก่

๒.๑.๑ พฤติกรรมเปิดเผยหรือพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) เป็น
พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ทำให้ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้ สังเกตได้ เช่น การเดิน การหัวเราะ
การพูด ฯลฯ

๒.๑.๒ พฤติกรรมปกปิดหรือพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เป็น
พฤติกรรมที่บุคคลแสดงแล้ว แต่ผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นได้ สังเกตได้โดยตรงจนกว่าบุคคลนั้นจะเป็น
ผู้บอกหรือแสดงบางอย่างเพื่อให้คนอื่นรับรู้ได้ เช่น ความคิด อารมณ์ การรับรู้

๒.๒ ประเภทของพฤติกรรมมนุษย์

นักจิตวิทยาแบ่งพฤติกรรมมนุษย์ออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๒.๒.๑ พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน ได้แก่
ปฏิกิริยาสะท้อนกลับ (Reflect Action) เช่น การกระพริบตา และสัญชาตญาณ (Instinct) เช่น
ความกลัว การเอาตัวรอด เป็นต้น

๒.๒.๒ พฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดจากการ
ที่บุคคลติดต่อสังสรรค์และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

๒.๓ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมแบ่งออกได้
เป็น ๔ ลักษณะ คือ

๒.๓.๑ การปรับเปลี่ยนทางด้านของสรีระร่างกาย เช่น การปรับปรุง
บุคลิกภาพ การแต่งกาย การพูด

๒.๓.๒ การปรับเปลี่ยนทางด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดให้มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ปรับอารมณ์ความรู้สึกให้สอดคล้องกับบุคคลอื่น รู้จักการยอมรับผิด

๒.๓.๓ การปรับเปลี่ยนทางด้านสติปัญญา เช่น การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ การมีความคิดเห็นคล้อยตามความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่

๒.๓.๔ การปรับเปลี่ยนอุดมคติ หมายถึง การสามารถปรับเปลี่ยนหลักการแนวทางบางส่วนบางตอนเพื่อให้เข้ากับสังคมส่วนใหญ่ได้ โดยพิจารณาจากความจำเป็น และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อสวัสดิภาพของตนเองและของกลุ่ม

๓. การศึกษาเกี่ยวกับการเกิดของพฤติกรรมมนุษย์

มนุษย์ได้พยายามที่จะศึกษาการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ในการที่จะทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยดี และมีความสุข จึงทำให้เกิดมีความเชื่อหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย จากบรรดาผู้รู้และนักการศึกษาทั้งหลายที่พยายามหาหลักเกณฑ์มาเพื่ออธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งสามารถรวบรวมทัศนะต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ได้ ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวของมนุษย์ ๒) พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงผลักดันของสิ่งแวดล้อม ๓) พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากทั้งแรงผลักดันภายในตัวมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

๓.๑ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวมนุษย์ แรงผลักดันที่ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาก็คือ ความต้องการ ซึ่งความต้องการนี้จะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางจิตใจ

๓.๑.๑ ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นแรงผลักดันที่อยู่ในระดับพื้นฐานที่สุด แต่มีพลังอำนาจสูงสุด เพราะเป็นแรงผลักดันที่จะทำให้ชีวิตอยู่รอด มนุษย์จะต่อสู้ดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่จะมาบำบัดความต้องการทางร่างกาย ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นทั้งทางที่ดีที่ถูกต้องหรือทางที่ไม่ถูกต้องก็ได้

ความต้องการทางร่างกายที่จะทำให้ชีวิตอยู่รอด ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิที่พอเหมาะ การพักผ่อน การขับถ่าย การสืบพันธุ์ ความปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ การตอบสนองความต้องการทางร่างกาย อันทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมานั้นสามารถกระทำได้ ๒ ระดับ คือ ๑) กิริยาสะท้อน เป็นการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นไปได้โดยธรรมชาติ เช่น เมื่อร่างกายมีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ ร่างกายก็จะขับเหงื่อออกมาเป็นการลดอุณหภูมิให้อยู่ในระดับพอเหมาะ ๒) พฤติกรรมเจตนา เป็นการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ต่อสิ่งเร้าโดยความตั้งใจหรือความพอใจของตนเอง เช่น เมื่อรู้สึกตัวว่าร้อนก็จะไปอาบน้ำ หรือเปิดพัดลม เป็นต้น

๓.๑.๒ ความต้องการทางจิตใจ เป็นแรงผลักดันที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไปกว่าความต้องการทางร่างกาย แต่มีพลังอำนาจน้อยกว่า เพราะความต้องการทางจิตใจนี้ ไม่ใช่ความต้องการที่เป็นความตายของชีวิต จะเป็นความต้องการที่มาช่วยสร้างเสริมให้ชีวิตมีความสุขสบายยิ่งขึ้นเท่านั้น

มีนักจิตวิทยาหลายคนได้อธิบายถึงแรงผลักดันภายในร่างกาย อันมีผลทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย ได้วิเคราะห์จิตมนุษย์ออกเป็นองค์ประกอบ ๓ ส่วนคือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซุเปอร์อี

โก้ (Super Ego) ส่วนทั้งสามนี้ประกอบเป็นโครงสร้างทางจิต (ศรีราชา เจริญพานิช, ๒๕๒๖) อิด เป็นสัญชาตญาณในตัวมนุษย์ จะอยู่ในรูปของพลังงานที่คอยผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ พลังงานนี้มีสองส่วนคือ ส่วนหนึ่งจะผลักดันให้มีชีวิตอยู่รอด เรียกว่า สัญญาณชีวิต และอีกส่วนหนึ่ง จะผลักดันให้ชีวิตดับ เรียกว่า สัญญาณความตาย อิดเป็นส่วนของจิตที่คนเราไม่รู้สึกรู้เห็น เป็นจิตใต้สำนึก แรงผลักดันนี้จึงมีอยู่โดยที่คนเราไม่รู้สึกรู้เห็น เป็นแรงผลักดันไร้สำนึก อิดจะผลักดันให้จิตอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนใหญ่และส่วนที่รู้ตัว ที่เรียกว่า อีโก้ กระทำในสิ่งต่าง ๆ ตามที่อิดต้องการ ทั้งส่วนที่เป็น สัญญาณชีวิต และส่วนที่เป็นสัญญาณความตาย จึงเป็นตัวตอบสนองความต้องการของอิด ส่วนของ จิตที่ทำหน้าที่ควบคุมสัญชาตญาณเหล่านี้คือ ซุปเปอร์อีโก้ หรือ มโนธรรมที่มีอยู่ในจิตของแต่ละบุคคล เป็นความรู้สึกรู้คิดชอบชั่วดี เป็นผลเกิดจากการอบรมสั่งสอนของสังคม ทำให้อิดและอีโก้มี พฤติกรรมอยู่ทางที่ถูกที่ควรเป็นที่ยอมรับของสังคม แรงผลักดันของอิดจะทำให้เกิดความตึงเครียด อีโก้จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของอิดเพื่อลดความตึงเครียด แต่ความต้องการของอิด บางอย่าง อีโก้ก็ไม่อาจทำตามเพราะไปขัดกับมโนธรรมในซุปเปอร์อีโก้ จึงทำให้เกิดความตึงเครียด และความวิตกกังวลใจเกิดขึ้น ความวิตกกังวลนี้จึงเป็นแรงผลักดันพฤติกรรมอีกแรงหนึ่ง เพื่อปกป้อง ตนเองให้รอดพ้น ความวิตกกังวล อีโก้จึงต้องพัฒนาพฤติกรรมป้องกันที่เรียกว่า “กลไกป้องกัน” ซึ่ง เป็นไปโดยไม่รู้สึกรู้เห็น ตัวอย่างพฤติกรรมป้องกัน ได้แก่ ๑) การเก็บกด (Repression) คือการที่อีโก้จะ พยายามเก็บความรู้สึกที่เป็นความปรารถนาที่สังคมไม่ยอมรับต่าง ๆ เช่น ความอิจฉาพ่อแม่ พี่น้อง ของตนเอง ซึ่งถ้าแสดงออกมาก็จะถูกสั่งตำหนิ ๒) การถอดแบบ (Identification) เป็นการยอมรับ ในสิ่งที่อิดเกิดความอิจฉาและนำเอาพฤติกรรมของสิ่งนั้นมาเป็นแบบแผนในการแสดงพฤติกรรมของ ตนเอง ซึ่งทำให้ความวิตกกังวลหมดไปได้ ๓) การยึดแน่น (Fixation) เป็นการยึดแน่นในพฤติกรรมที่ ตนต้องการแต่ไม่ได้รับการตอบสนองตั้งแต่ตอนวัยเด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งตอบสนองความต้องการ ๔) การแสดงพฤติกรรมตรงข้าม (Reaction Formation) คือ การแสดงที่ตรงข้ามกับความต้องการของอิดที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น ผู้หญิงอิจฉาแม่ แต่ แสดงพฤติกรรมเป็นห่วงหรือเอาอกเอาใจตลอดเวลา ๕) การตำหนิผู้อื่น (Projection) เป็นการคิดว่า ผู้อื่นมีลักษณะไม่ดี เพื่อกลบเกลื่อนลักษณะที่มีในตนเอง เพื่อตนเองจะได้เกิดความสุขสบายใจ ๖) การ ถดถอย (Regression) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ถดถอยไปสู่วัยเด็ก ๗) พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Sublimation) เป็นการแสดงพฤติกรรมอย่างอื่นเพื่อทดแทนพฤติกรรมที่ตนต้องการ แต่ไม่สามารถ แสดงออกได้ เช่น ความต้องการทางเพศ ความก้าวร้าวก็แสดงออกในรูปการเขียนกลอน การร้อง เพลง การทำงานหนัก เป็นต้น ๘) การทดแทน (Displacement) คือ การแสดงความปรารถนากับอีก บุคคลหนึ่งหรือสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นการทดแทน เช่น ถูกลูกจ้างดูด่า ก็ไประบายกับลูกเมียที่บ้าน ขาดแม่ ก็อาจจะหลงรักใคร่เหมือนกับรักแม่ของตน

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่ม มนุษยนิยม (Humanism) ซึ่งนักจิตวิทยากลุ่มนี้ มีความเชื่อว่า มนุษย์มีไขetasของแรงผลักดันต่าง ๆ เช่น ความหิวกระหายเท่านั้น แต่มนุษย์ยังเกิดมาพร้อมศักยภาพของความเป็นมนุษย์ต่าง ๆ เช่น ความอยากรู้ ความสร้างสรรค์ และความต้องการที่จะพัฒนาตนเองจนเต็มขีดความสามารถ มาสโลว์ ได้เน้นให้เห็นถึงความต้องการให้แต่ละคน ในการพัฒนาศักยภาพของตนให้เป็นจริงขึ้นมามากเป็น พิเศษ เขาเห็นว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมด้วยความต้องการ ๕ อย่าง ซึ่งเรียงตามลำดับความสำคัญมาก น้อยก่อนหลังได้ดังนี้ ๑) ความต้องการทางสรีระ หรือร่างกาย ซึ่งเป็นความต้องการขั้นแรกสุด

๒) ความต้องการสวัสดิภาพ หรือความปลอดภัยทั้งปวง จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางสรีระได้รับการตอบสนองแล้ว ๓) ความต้องการความรัก เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พ่อแม่กับลูก สามีกับภรรยา เพื่อนกับเพื่อน เป็นต้น ๔) ความต้องการความนิยมนับถือในตนเอง เป็นขั้นที่คนเราต้องการยอมรับ ความพอใจและความภูมิใจในตนเอง ๕) ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตน เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการในเรื่องปากท้อง ความปลอดภัย ความรักเรื่องศักดิ์ศรีได้อย่างเพียงพอแล้ว จึงมุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เจริญงอกงามมากที่สุด มนุษย์อยากจะทำการศึกษาเพราะอยากรู้อย่างแท้จริงอยากทำเพราะใจรัก เป็นต้น

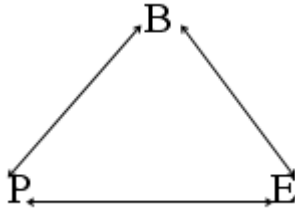
๓.๒ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันของสิ่งแวดล้อม

อริสโตเติล (Aristotle) เป็นผู้ซึ่งเริ่มประกาศความเชื่อนี้ ต่อมาความคิดเช่นนี้กลับมามีอิทธิพลอีกในยุคของจอห์น ลอคค์ (John Locke) เบิร์คลีย์ (Berkley) และอีกหลายคนซึ่งเชื่อว่าประสบการณ์ของมนุษย์เป็นสิ่งที่ทำให้คนเราเกิดการเรียนรู้ที่จะกระทำพฤติกรรมเมื่อเกิดมานั้น มนุษย์มิได้มีความรู้ติดตัวมาแต่อย่างใด ล้วนแล้วแต่ต้องเรียนรู้ภายหลัง จากเกิดมาแล้วทั้งสิ้น ต่อเมื่อมีประสบการณ์แล้วจึงจะเรียนรู้ และจดจำประสบการณ์นั้นเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการแสดงพฤติกรรมในอนาคตต่อไป (สิทธิโชค วรรณสันติกุล, ๒๕๒๘)

สกินเนอร์ (Skinner) เป็นนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม เป็นผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำแนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมมนุษย์ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขแห่งการเสริมแรง และเงื่อนไขแห่งการลงโทษ และด้วยเหตุนี้เองมนุษย์จึงไม่มีเสรีภาพแต่ประการใด สกินเนอร์ชี้ให้เห็นว่า ผลการกระทำของคนเรามีอยู่ ๒ ประการคือ ผลการกระทำที่ทำให้พอใจ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นแรงเสริมให้แก่การกระทำนั้นมีต่อไป (เงื่อนไขแห่งการเสริมแรง) และผลการกระทำที่ทำให้ไม่พอใจ ซึ่งจะเป็นตัวการที่ทำให้คนเราหยุดพฤติกรรมหรือการกระทำอันจะนำมาซึ่งผลการกระทำเช่นนั้นในอนาคต (เงื่อนไขแห่งการลงโทษ) พฤติกรรมที่ยังผลให้เกิดความพอใจ เช่น พฤติกรรมที่ทำแล้วได้รับคำชมเชย ได้ตำแหน่ง ได้เงิน ได้รับการยกย่อง ฯลฯ ก็จะมีโอกาสสูงมากที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ในขณะที่พฤติกรรมที่ยังผลให้เกิดความไม่พอใจ เช่น ทำแล้วถูกตำหนิ เสียตำแหน่ง เสียเงิน ถูกทำร้าย ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม ฯลฯ ก็จะหยุดไป ดังนั้น พฤติกรรมของคนเราจึงถูกควบคุมโดยเงื่อนไขของผลการกระทำทั้ง ๒ ประการ ดังกล่าว

๓.๓ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากทั้งแรงผลักดันภายในตัวของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงมากในปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญแก่ ลักษณะภายในตัวมนุษย์และสิ่งแวดล้อมว่า เป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรม เขาอธิบายว่าพฤติกรรมมนุษย์ องค์ประกอบภายในตัวมนุษย์และสิ่งแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน ในลักษณะที่แต่ละองค์ประกอบต้องสัมพันธ์กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน หมายความว่า ในบางครั้งสิ่งแวดล้อมอาจจะมีส่วนในการทำให้เกิดพฤติกรรมได้มากกว่าองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ส่วนในเวลาอื่นองค์ประกอบภายในตัวบุคคลก็อาจจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มากกว่าสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์เช่นนี้อยู่ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน เป็นกระบวนการที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน และทั้งคู่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ในขณะเดียวกัน พฤติกรรมมนุษย์ ก็มีอิทธิพลต่อทั้งสองสิ่งด้วยเหมือนกัน ซึ่งแบนดูราได้แสดงเป็นแผนภูมิดังนี้

แผนภาพที่ ๒-๑ ความสัมพันธ์ของพฤติกรรม แรงผลักดันภายในตัวของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

๔. พฤติกรรมมนุษย์ตามแนวจิตวิทยา

นักจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ส่วนใหญ่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนของกฎระเบียบหรือวิธีการที่มีอยู่ในสังคม รวมทั้งวัฒนธรรมที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ ซึ่งมนุษย์ย่อมเข้าใจในสถานภาพ และบทบาทตามที่กลุ่มสังคมคาดหวังตั้งนั้นพฤติกรรมมนุษย์ อาจเกิดขึ้นได้ในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

- ๔.๑ การติดต่อสื่อสาร (Communication)
- ๔.๒ การขัดแย้ง (Conflict)
- ๔.๓ การแข่งขัน (Competition)
- ๔.๔ การประนีประนอมผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน (Accomodation)
- ๔.๕ การผสมผสานกลมกลืนเข้าหากัน (Assimilation)
- ๔.๖ การร่วมมือสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Cooperation)

๕. พฤติกรรมมนุษย์ตามแนวนักสังคมวิทยา

นักสังคมวิทยา เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมหรือสภาวะภายนอกทั้งปวง (ETERNAL CONDITIONS) ที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ ทั้งสิ่งที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างตลอดจนพลังงานต่าง ๆ ที่จับต้อง รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อากาศ แสงแดด ความร้อน ความเย็น แร่ธาตุ กระแสไฟฟ้า เครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลเหนือมนุษย์ที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดผลดี และผลร้าย โดยที่มนุษย์ไม่มีทางเลือกหนี เราอาจจะแบ่งประเภทของสิ่งแวดล้อม ออกเป็น ๓ ประการใหญ่ ๆ คือ ๑) สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ๒) สิ่งแวดล้อมทางสังคม ๓) สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่จะหาทางต่อสู้และเอาชนะทำให้เกิดวัฒนธรรม รูปแบบต่าง ๆ ขึ้น เช่น การคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ การเพาะปลูก การสร้างถนนหนทาง การสร้างเครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น

๖. พฤติกรรมมนุษย์ทางวิทยาศาสตร์

การใช้หลักวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ จำแนกได้ดังนี้

๖.๑ ความสมบูรณ์ หรือความปกติของสมอง จะมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมมนุษย์ ในด้านความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนถึงด้านจิตใจ หากสมองผิดปกติย่อมมีผลให้ พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปด้วยการผิดปกติของสมอง อาจเนื่องมาจากโรคหลายอย่าง เช่น ไข้มาเลเรียขึ้นสมอง สมองได้รับความกระทบกระเทือน หรือเนื้องอกในสมอง เป็นต้น

๖.๒ ความพิการทางร่างกาย หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง

๖.๓ โรคจิตและ โรคประสาท

๗. ลักษณะความแตกต่างของพฤติกรรมมนุษย์

ความแตกต่างดังกล่าวอาจแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

- ๗.๑ ความแตกต่างทางอารมณ์ (Emotion)
- ๗.๒ ความแตกต่างทางความถนัด (Aptitude)
- ๗.๓ ความแตกต่างของความประพฤติ (Behavior)
- ๗.๔ ความแตกต่างของความสามารถ (Ability)
- ๗.๕ ความแตกต่างของทัศนคติ (Attitude)
- ๗.๖ ความแตกต่างของความต้องการ (Needs)
- ๗.๗ ความแตกต่างของรสนิยม (Tastes)
- ๗.๘ ความแตกต่างทางสังคม (Social)
- ๗.๙ ความแตกต่างของลักษณะนิสัย (Habit)

ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้บุคคลมีลักษณะเฉพาะของตนเองซึ่งเรียกว่า เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักจิตวิทยา ยอมรับว่า ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกันแม้แต่ฝาแฝดก็ไม่เหมือนกัน สิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลแตกต่างกัน คือ พันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม

๘. การพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์

การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญด้านต่าง ๆ ๖ ประการ ได้แก่

- ๘.๑ การเรียนรู้ (Learning)
- ๘.๒ ค่านิยม (Value)
- ๘.๓ บรรทัดฐานของสังคม (Norms)
- ๘.๔ ทัศนคติ (Attitude)
- ๘.๕ ความเชื่อ (Belief)
- ๘.๖ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction)

๙. การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

พฤติกรรม (BEHAVIOUR) ในความหมายทางจิตวิทยาสังคม ย่อมหมายรวมทั้งพฤติกรรมภายใน (COVERT BEHAVIOUR) และพฤติกรรมภายนอก (OVERT BEHAVIOUR) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ หรือแม้แต่ตัวมนุษย์เอง ก็เป็นตัวกระตุ้นทางสังคมได้ทั้งสิ้น

การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ นักจิตวิทยาสังคม มองสังคมมนุษย์ทั่วไปประกอบขึ้นด้วยตัวบุคคล จึงใช้ตัวบุคคลเป็นหน่วยวิเคราะห์หลักในการศึกษาถึงลักษณะพฤติกรรมของบุคคลในรูปของกลุ่ม

สรุปได้ว่า หัวใจสำคัญของการศึกษาทางจิตวิทยาสังคมมี ๒ ประการคือ

๑. ตัวบุคคลและภาวะจิตของเขาที่นำเข้ามาในสถานการณ์ที่จะเกิดมีพฤติกรรมขึ้น

๒. "กระบวนการอิทธิพลทางสังคม" ซึ่งมาจากสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมสังคมของบุคคล

พฤติกรรมของมนุษย์แสดงออกมามากมายหลายลักษณะ ในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลจะต้องนำพฤติกรรมมาจัดหมวดหมู่ เพื่อให้เป็นการง่ายต่อการแยกแยะ และสะดวกต่อการศึกษามวดยของพฤติกรรม เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมแรงจูงใจ ฯลฯ ในการศึกษาพฤติกรรมกลุ่มคนจำเป็นต้องจัดหมวดหมู่ของพฤติกรรมกลุ่มคนเช่นเดียวกัน พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคม อิทธิพลของสังคมอาจจัดอยู่ในรูปต่อไปนี้ ๑) Santion หรือการบังคับเพื่อให้คนทำหน้าที่หรือแสดงพฤติกรรมตามที่สังคมกำหนด การ Santion มีทั้งการลงโทษ และการให้รางวัล ๒) Norms หรือบรรทัดฐาน เช่น ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และกฎหมาย ๓) Value Orentation แนวอบรมทางคุณค่า ซึ่งจะกำหนดมาโดยจากฐานของการแสดงออกได้แก่สาระข้อเท็จจริง ความพอใจต่าง ๆ พฤติกรรมของบุคคลเป็นระบบการกระทำของมนุษย์ (Action System) ถ้าจะวิเคราะห์ Action System อาจจะจำแนกตัวแปร ออกเป็น ๕ ระดับ คือ ๑) วัฒนธรรม ๒) สังคม ๓) บุคลิกภาพ ๔) ชีวภาพ และ ๕) กายภาพ

ตอนที่ ๓ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสริมแรง

๑. แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมแรง

B.F. Skinner (อ้างถึงใน Raymond G. Miltenberger, ๒๐๐๒) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้คิดทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning Theory) โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์อยู่ภายใต้อิทธิพลของเงื่อนไขการเสริมแรง และการลงโทษ ซึ่งการเสริมแรงมี ๒ ประเภท คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) แต่หลายคนมักจะสับสนระหว่างการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) และการลงโทษ (Punishment) ทั้งที่จริงแล้ว ๒ สิ่งนี้ไม่เหมือนกัน การเสริมแรงทางลบ จะเป็นการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ต้องการ โดยบุคคลสามารถหลีกเลี่ยงผลการกระทำทางลบได้เมื่อมี พฤติกรรมเป็นที่ต้องการ จะทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมป้องกันหรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พอใจหรือการลงโทษ ส่วนการลงโทษจะเป็นการลดความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่ต้องการหรือทำให้พฤติกรรมอ่อนลงโดยการให้สิ่งที่ไม่พอใจโดยตรง เช่น พนักงานที่มาพร้อมประชุมสายถูกหัวหน้าตำหนิ ซึ่งต่อเสริมแรงลบที่เป็นเพียงการคาตโทษหรือชู้ให้กลัวแต่ไม่มีการลงโทษจริงๆ

ซึ่งสอดคล้องกับ David J. Cherrington (๑๙๙๔) ได้ศึกษาหลักการเสริมแรงและได้ สรุปไว้ในหนังสือพฤติกรรมองค์กร (Organizational Behavior) โดยได้แบ่งการเสริมแรงเป็น ๕ ประการหลักๆ ดังต่อไปนี้

๑.๑ การเสริมแรงแบบบวก (Positive Reinforcement Contingencies) เป็นการให้การเสริมแรงบวก ตามที่บุคคลต้องการหลังจากที่พฤติกรรมที่ถูกต้องการที่กำหนดไว้ เช่น เราศึกษาเล่าเรียนตอนท้าย คือ เกิดการเรียนรู้หรือได้คะแนนดี เราทำงานก็หวังผลที่จะได้เงินมาเลี้ยงชีพ ล้วนเป็นประสบการณ์ที่เกิดการเรียนรู้มาแล้วทั้งสิ้น ผลของการกระทำเช่นนั้นจะก่อให้เกิดอะไรตามมา การเสริมแรงแบบบวกในองค์กร หมายถึง ผลลัพธ์ของการกระทำที่ส่งผลให้องค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากขึ้น เช่น การเพิ่มผลผลิต สินค้าและบริการที่มีคุณภาพดี การ

บรรลุป่าอย่างการกำหนดไว้ เป็นต้น ดังนั้น การเสริมแรงของหัวหน้าที่ให้การยกย่องชมเชยหรือการยอมรับ จากเพื่อนร่วมงานจึงเป็นการเสริมแรงที่ให้ผลมากเพราะคำชม หรือการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งความรับผิดชอบของงานที่ทำ

๑.๒ การเสริมแรงแบบหลีกเลี่ยง (Negative Reinforcement Contingencies or Escape Contingencies) หมายถึงเมื่อมีสถานการณ์ หรือสิ่งเร้าที่ไม่พอใจบุคคลจะแสดงพฤติกรรมในการพยายามหาทางขจัดสิ่งเร้านั้นให้หมดไป การเสริมแรงลบแบบหลีกเลี่ยงจึงเป็นการตอบสนองเพื่อเอา เสริมแรงลบออกไปจากสถานการณ์นั่นเอง การเสริมแรงลบมีแนวโน้มที่จะเพิ่มพฤติกรรม การตอบสนองเพื่อให้บรรลุป่าหมายหรือกฎเกณฑ์เท่านั้น แต่มิได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมถาวรหรือเกิดประสิทธิผลมากขึ้น เช่น การภาคทัณฑ์เมื่อลูกน้องกลับก่อนเวลาจะมีผลให้ลูกน้องทำงาน และกลับบ้านตรงเวลาเท่านั้น แต่จะไม่ช่วยให้ทำงานเกินกว่าเวลาที่กำหนดในกรณีที่ยานยาก การเสริมแรงแบบลบ เช่น การว่ากล่าวตักเตือน การวิจารณ์เสียหาย การถูกข่มขู่ให้ออกจากงาน เป็นต้น

๑.๓ การเสริมแรงแบบหลีกเลี่ยง (Negative Reinforcement Contingencies or Avoidance Contingencies) เป็นการตอบสนองเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดผลที่ไม่พอใจ ถ้าหากไม่ทำผลที่การตอบสนอง ไม่พอใจจะเกิดขึ้น ตัวอย่างการหลีกเลี่ยงกับพฤติกรรมของคน ได้แก่ การอ่านหนังสือตึกเพื่อสอบผ่าน การจ่ายค่าโทรศัพท์เพื่อมิให้ถูกตัดสาย เป็นต้น การหลีกเลี่ยงก็คล้ายกับการหลีกเลี่ยงที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว ส่วนการหลีกเลี่ยงนั้นเหตุการณ์ยังไม่เกิด การหลีกเลี่ยงเป็นการจูงใจเพื่อให้พ้น ความผิดพลาดหรือความเจ็บปวดที่จะได้รับมากกว่าการต้องการความสำเร็จและรางวัลหรือการทำเพื่อได้มาซึ่งสิ่งที่คาดหวังไว้ เช่น การที่พนักงานพยายามไม่มาสายหรือมาสายไม่เกิน ๒ ชั่วโมงเพื่อมิให้ถูกหักเป็นวันหยุด เพราะกฎระเบียบของบริษัทในเรื่องการมาสายนั้นถือว่าถ้ามาสายเกิน ๒ ชั่วโมงให้ถือเป็นหยุดงาน ดังนั้น เขาก็จะพยายามมาสายไม่เกิน ๒ ชั่วโมงตามกฎระเบียบเท่านั้น แต่จะไม่จูงใจให้พฤติกรรมมาทำงานเช้าเกิดขึ้นกับเขา

๑.๔ การระงับการเสริมแรง (extinction) หมายถึง ไม่มีการเสริมแรงไม่ว่าเสริมแรงทางบวกหรือ ทางลบ คุณลักษณะแล้วเสมือนการเพิกเฉย (ignore) ต่อพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งผลที่ตามมาจากการ ไม่เสริมแรงนี้จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกหดหายไปในที่สุด ตัวอย่าง ของการระงับการเสริมแรง ได้แก่ หัวหน้าไม่ได้ถามและพยายามไม่พูดกับพนักงานที่ทำรายงานไม่เสร็จตามกำหนด แต่ขณะเดียวกัน ก็พักทนายพูดจากับลูกน้องคนอื่นๆ ทำให้พนักงานคนนั้นต้องสำรวจตัวเองและพบว่าการทำงานไม่เสร็จตามเวลา เป็นสิ่งที่ทำให้หัวหน้ามีพฤติกรรมเพิกเฉยเช่นนั้น และทำให้เห็นว่าควรปรับปรุง ตนเองและทำงานให้เสร็จตรงเวลา ซึ่งสิ่งที่หัวหน้าทำนั้นเป็นการไม่ส่งเสริมให้พนักงานพฤติกรรมที่ไม่ดี ทำงานไม่เสร็จตรงเวลา เป็นต้น

๑.๕ การลงโทษ (punishment contingencies) การทำโทษหรือการให้สิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจ หลังจากพฤติกรรมตอบสนองได้เกิดขึ้น เนื่องจากบางครั้งพฤติกรรมของพนักงานเกินกว่าที่องค์กรจะรับได้ เช่นการทำผิดกฎระเบียบองค์การหรือผิดกฎหมาย ซึ่งการลงโทษนี้มีหลายระดับ ตั้งแต่การว่ากล่าวตักเตือน การลดเงินเดือน การสั่งพักงานชั่วคราว การลดขั้นหรือตำแหน่ง เป็นต้น การไล่ออกในบางครั้งการลงโทษนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ เช่นการต่อต้าน การตอบโต้การสูญเสียความ มั่นใจ ทำให้ผู้บริหารที่จะใช้การลงโทษนั้นต้องคิดให้รอบคอบก่อนลงโทษหรือใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น

๒. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเสริมแรงในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในองค์กร

ทฤษฎีเสริมแรงเป็นทฤษฎีที่อธิบายความหมายในเชิงพฤติกรรม (behavior) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการเรียนรู้ (learning process) Skinner เน้นว่า พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดด้วยผลจากการแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น ถ้าพฤติกรรมนั้นได้รับการตอบสนองที่เป็นบวกหรือเป็นรางวัลที่ก่อให้เกิดความยินดีมักจะมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ และในทางตรงข้ามถ้าการตอบสนองต่อผลการกระทำที่เป็นลบหรือการทำให้โทษที่ก่อให้เกิดความไม่ยินดียินดีพฤติกรรมนั้นจะยุติหรือสิ้นสุดลง ดังนั้นผู้บริหารจึงควรปรับใช้ทฤษฎีโดยการกำหนดการลงโทษที่เหมาะสม ในการสร้างแนวทางการปฏิบัติงาน หรือ แนวทางการปฏิบัติตนในองค์กรมากกว่าที่จะวิเคราะห้ถึงแรงจูงใจหรือความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน

ดังที่ Luthans and Kreitner (๑๙๗๕) และ Hamner and Hammer (๑๙๗๖) ได้เสนอวิธีการประยุกต์ใช้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในองค์กรกับการจัดการองค์การไว้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ผู้บริหารจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจอย่างชัดเจนแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนว่าพฤติกรรมแบบใดที่ต้องการขององค์การ และพฤติกรรมแบบใดที่ทำแล้วได้รับรางวัลตอบแทน และพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมต้องห้าม

๒.๒ การปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถปรับปรุงได้โดยการให้คำแนะนำอย่างต่อเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและคุณภาพของงาน ซึ่งรวมถึงการชี้ให้เห็นถึงจุดดี จุดด้อย ข้อบกพร่องที่ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำ

๒.๓ ผู้บริหารต้องชี้ให้เห็นถึงผลรางวัลที่ให้แก่บุคคลที่ปฏิบัติงานดี และมีพฤติกรรมต้องการ และให้คำชมเชย แสดงความยอมรับในผลการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของพวกเขาด้วย

๒.๔ ผู้บริหารควรสร้างความมั่นใจแก่บุคลากรของตนว่า แต่ละบุคคลได้รับรางวัลที่แตกต่างออกไป ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการทำงาน บุคลากรของหน่วยงานต้องมีความเข้าใจจุดเชื่อ ระหว่างผลการปฏิบัติงานและระบบการให้รางวัลตอบแทนด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรเพ็ญ ชัยพรสุไพศาล (๒๕๕๖) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเสริมแรงที่ ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ของบริษัทโลจิสติกส์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัจจัยเสริมแรงทางบวก ด้านความก้าวหน้าและด้านเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานด้านการออกจากงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ส่วนปัจจัยเสริมแรงทางบวกด้านยอมรับนับถือ และด้านการเลื่อนตำแหน่งและการโยกย้ายส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงาน ด้านการขาดงาน และด้านการออกจากงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ปัจจัยเสริมแรงทางลบด้านการลดอัตราส่วนอำนาจหน้าที่ ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานด้านการเพิ่มผลผลิต และด้านการขาดงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ จึงสรุปได้ว่าการเปลี่ยนพฤติกรรมมีการเสริมแรงแยกประเภทใหญ่ๆ ๒ ประเภท คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มพฤติกรรมหรือก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการกระตุ้นความไม่มีวุฒิภาวะของบุคคลด้วยวิธีการบังคับนั่นเอง

จากเอกสารงานและวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่าการให้ การชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวกสามารถเพิ่มพฤติกรรมของนักเรียนได้ จะเห็นได้ว่าการชี้แนะและการเสริมแรง

ทางบวกนั้น เป็นวิธีการปรับพฤติกรรมที่น่าจะนำมาใช้ได้ ในสภาพการณ์ต่างๆ เพราะการชี้แนะสามารถทำให้นักเรียน เกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง ซึ่งเป็นการลดระยะเวลาในการเรียนรู้ได้ ส่วนการเสริมแรงทางบวกสามารถเป็นตัวที่ช่วยให้นักเรียนมีความถี่ของพฤติกรรมเป้าหมายสูงขึ้น และเป็นแรงเสริมที่ใช้ได้ง่ายและไม่สิ้นเปลืองเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่แล้ว เพียงแต่ต้องเลือกใช้ให้ถูกลักษณะ

ตอนที่ ๔ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่เชิงนวัตกรรม

๑. นวัตกรรม

นวัตกรรมความหมายของนวัตกรรม (Innovation) มีความหมายตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน แปลว่า “สิ่งที่ทำขึ้นใหม่ หรือแปลกจากเดิม ซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการหรืออุปกรณ์ เป็นต้น” มาจากคำบาลีสันสกฤต นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวถึง เช่น Drucker (๑๙๘๕) ได้นิยามไว้ในมุมมองของผู้ประกอบการว่า เป็นเครื่องมือสำหรับผู้ประกอบการว่าเป็นเครื่องมือสำหรับผู้ประกอบการสำหรับหาผลประโยชน์และโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อสร้างธุรกิจและบริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง Roger (๑๙๙๕) ได้ให้ความหมายคือ ความคิดการปฏิบัติ หรือสิ่งของที่เป็นสิ่งใหม่สำหรับบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่นำไปใช้เป็นกระบวนการแสวงหาคำเนินงาน จัดเก็บ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากข้อมูลในด้านการสร้างความรู้ การวิจัยและพัฒนา การผลิต การพาณิชย์ และการอยู่รอดของธุรกิจ Perez-Bustamante (๑๙๙๙) เป็นการใช้ความคิด หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ในองค์การและนวัตกรรมสามารถ เป็นได้ทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแบบในลักษณะเฉียบพลันหรือค่อยเป็นค่อยไป Herkema (๒๐๐๓) หรือเป็นเรื่องของการนำความคิดไปใช้ในเชิงปฏิบัติ เพื่อให้ได้สิ่งใหม่หรือกระบวนการใหม่ และ Geoff (๒๐๐๖) ให้ความหมายสั้นๆ ว่าเป็น ความคิดใหม่ในการทำงาน และ Richard (๒๐๐๙) ได้ให้ความหมายว่า การทำให้ปรากฏเป็นรูปธรรม การผสมผสาน และ/หรือ การสังเคราะห์รวบรวมความรู้เดิม ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือบริการใหม่ที่มีคุณค่าและมีความสำคัญ ส่วนนักวิชาการไทยหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ได้แก่ วรภัทร์ ภูเจริญ (๒๕๕๐) ระบุความหมายของนวัตกรรมหมายถึง การกระทำต่างๆ ที่นำเอาทรัพยากรต่างๆ มาทำให้เกิดขีดความสามารถใหม่ๆ ในทางที่ดีขึ้น หรือการนำแนวคิดใหม่ หรือการนำแนวคิดใหม่ หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้แล้วปัญหาในรูปแบบใหม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการทำงาน ส่วนจิระประภา อัครบวร (๒๕๕๒) กล่าวว่า นวัตกรรมคือการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่หรือการคิดต่อยอดจากความคิดเก่า แต่ที่สำคัญต้องเป็นความคิดที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานได้จริง ซึ่งในวงการธุรกิจมองว่าน่าจะครอบคลุม ๔ ประเภท คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Productive Service Innovation) นวัตกรรมกระบวนการ (Corporate Process Innovation) นวัตกรรมเชิงกลยุทธ์ (Strategy Innovation) และนวัตกรรมการจัดการองค์กร (Organization Effectiveness) ซึ่ง Horth (๒๐๐๙) กล่าวว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ต้องมองการเปลี่ยนแปลงเป็นโอกาสขององค์การในการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ ซึ่งนวัตกรรม (Innovation) จะเกิดจากการร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานบุคลากร ทั้งหน่วยงาน เมื่อองค์การได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม

ภายนอกบุคลากรทุกคน ต้องปรับตัวในการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นสู่ประสิทธิผลและองค์การต้องถูกพิจารณาปรับปรุงไม่ว่าจะเป็นโครงสร้าง ระบบบรรยายและวัฒนธรรม รวมทั้งการบริหารงานของผู้บริหารเพื่อให้สอดคล้องกัน

สรุปได้ว่านวัตกรรม หมายถึง กระบวนการ หรือ วิธีการ ที่นำมาปรับใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่อให้งานที่ปฏิบัติอยู่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น หรือได้สิ่งใหม่

๒. พื้นที่เป็นฐาน

พื้นที่เป็นฐาน ความหมายของพื้นที่เป็นฐาน มีผู้ให้ความหมายของพื้นที่เป็นฐานไว้ดังนี้

พื้นที่ หมายถึง ขอบเขต บริเวณที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ (Bennett & Holman, ๒๐๐๕) หรือเหตุการณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น (Gilbert, ๒๐๐๖) เป็นกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นความสามารถในการถ่ายโอนความเข้าใจไปสู่สถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ

Queensland Studies Authority (๒๐๐๔) และ จินดา พรหมณชู (๒๕๕๓) กล่าวว่า เป็นบริเวณที่สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ แนวคิด หลักการ กฎ เหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้นตลอดจนสามารถถ่ายโอนความเข้าใจเหล่านั้นไปสู่สถานการณ์หรือเหตุการณ์ในการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานเป็นการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนา

Bennett (๒๐๐๕) อ้างถึงใน จินดา พรหมณชู (๒๕๕๓) ภายใต้อาณาเขตของสังคมและวัฒนธรรมที่อยู่รอบตัวผู้เรียน ครูผู้สอนและโรงเรียน

Overton (๒๐๐๕) อ้างถึงใน จินดา พรหมณชู (๒๕๕๓) มุ่งเน้นการทำกิจกรรมกลุ่ม มีผู้คอยกระตุ้นและชี้แนะ กิจกรรมที่มุ่งเน้นการระดมความคิดของกลุ่มเพื่อย้อนดูความรู้พื้นฐานเพื่อลดช่องว่างของระดับความรู้ของสมาชิกแต่ละคนและนำไปสู่การแก้ปัญหาร่วมกันที่สุดในที่สุด

Darkwah (๒๐๐๖) อ้างถึงใน บพิศ กิจมี (๒๕๕๑) ในขณะที่ บพิศ กิจมี (๒๕๕๑) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานในมิติด้านการจัดการเรียนการสอนว่า หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นภาพรวมของสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ โดยการปรับบริบทที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะถูกปลูกฝังการเรียนรู้โดยเน้นการทำกิจกรรมกลุ่มและมีครูคอยกระตุ้นชี้แนะ นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานจะเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้และจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

จินดา พรหมณชู (๒๕๕๓) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน หมายถึง การเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมการดำรงชีวิต และยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นำเอาบริบทในอาณาบริเวณนั้น ๆ ซึ่งเป็นสถานการณ์หรือ

เหตุการณ์ที่อยู่รอบๆ ตัวนักเรียน ครูผู้สอนและโรงเรียนมาเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

พิเชษฐ เทบารุง (๒๕๕๗) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน หมายถึง การเรียนการสอนที่ประยุกต์จากพื้นฐานของประสบการณ์เดิมจากชีวิตประจำวันในครอบครัว เรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม และการทำงาน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเสนอการจัดกระบวนการเรียนรู้ จากความสนใจ และจากความต้องการของผู้เรียนโดยประยุกต์จากพื้นฐานของประสบการณ์เดิมในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อม ชุมชนด้วยการทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำงาน ด้วยการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งความรู้ โดยมีครูผู้สอนคอยเป็นผู้แนะนำ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดอยากเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาต่อยอดสู่การเรียนรู้ให้เกิดความรู้ใหม่ และสามารถนำไปแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นหรือชุมชนต่อไป

Julia B. Akers (๑๙๙๙) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานหมายถึง การเรียนรู้ตามบริบทที่มีหลายด้านและครอบคลุม บทบาทของครูและนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมในชีวิตจริงทั้งภายในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีการเชื่อมต่อ และเข้าใจบทเรียน แล้วนำไปใช้กับชีวิต ของตัวเอง นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ได้เรียนรู้คุณค่าของการทำงาน เป็นกลุ่ม และได้พึ่งพาอาศัยกัน นอกจากนี้การเรียนการสอนยังให้ความสำคัญของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนเกิดจากความต้องการของผู้เรียน และนำมาใช้ในการวางแผนในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นมีความสนใจมากขึ้น

Matthew Clifford and Marica Wilson (๒๐๐๐) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานว่า หมายถึง การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยประยุกต์จากพื้นฐานของประสบการณ์เดิมจากชีวิตประจำวันในครอบครัว เรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม และการทำงาน เพื่อนำไปสู่การได้มาซึ่งความรู้ การเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่หลากหลายกระบวนการเน้นการเรียนรู้โดยแก้ปัญหา ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีการประเมินผลตามสภาพจริง

Elaine B. Johnson (๒๐๐๖) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้แบบองค์รวมที่มีส่วนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ มากกว่าหนึ่งวิธีการที่จะประกอบให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย การจัดการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐานมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความหมายด้านวิชาการจากบริบท ของผู้เรียนสังคม และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เป็นการค้นคว้าหาความรู้ ความหมายที่แท้จริง จากการทำกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง การร่วมมือกันแก้ปัญหา การเสนอความคิดร่วมกับการวิจารณ์จากความคิดสร้างสรรค์ การเข้ารับการฝึกอบรม และการเรียนรู้จากประสบการณ์ดั้งเดิม

บพิตร กิจมี (๒๕๕๑) เป็นการนำเอาสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน ครูผู้สอนและโรงเรียนมาเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และยังเป็นกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมในชีวิตจริงทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงต่อและเข้าใจบทเรียน แล้วใช้กับชีวิตของตนเอง นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ได้เรียนรู้คุณค่าของการทำงานเป็นกลุ่ม และได้พึ่งพาอาศัยกัน (จินดา พรหมณัฐ, ๒๕๕๓)

Julia B. Akers (๑๙๙๙) อ้างถึงใน พิเชษฐ เทบารุง (๒๕๕๗) เป็นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและมีการประเมินตามสภาพจริง

Mathew Clifford and Marica Wilson (๒๐๐๐) ครูเป็นผู้ใกล้ชิดด้านความถูกต้องของเนื้อหา คอยอำนวยความสะดวกในการจัดหาแหล่งเรียนรู้ และเป็นผู้ประเมินตามสภาพจริงของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้

Khumalo L. T. N. (๒๐๐๙) ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาต่อยอดสู่การเรียนรู้ให้เกิดความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในท้องถิ่นหรือชุมชนต่อไป

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เป็นแนวคิดที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งผู้วิจัยเองได้นำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตในครั้งนี้ ซึ่งจะเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและสิ่งที่อยู่รอบตัวของครู เน้นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงและในชีวิตประจำวันของครู ครูได้สัมผัสประสบการณ์ตรงที่อยู่รอบตัวมากกว่าสิ่งที่อยู่ไกลตัวและเป็นนามธรรม โดยใช้วิธีการเรียนรู้เน้นการระดมความคิดของผู้เรียนการทำงานร่วมกันของผู้เรียนและผู้สอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

Williams and Day (Darkwah, ๒๐๐๖ อ้างถึงใน บพิช กิจมี, ๒๕๕๑) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บริบทเป็นฐาน ออกเป็น ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้นิเทศให้ผู้รับการนิเทศอภิปรายสถานการณ์ที่มีบริบทเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้รับการนิเทศ โดยอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกภายในกลุ่มควรมีความหลากหลาย เช่น คณะกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ชี้แนะนักเรียนจะเป็นผู้กำหนดในสิ่งที่นักเรียนอยากเรียนรู้ ที่มีอยู่ในบริบทจากการวิเคราะห์ร่วมกัน จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น (Think Aloud) แลกเปลี่ยนอภิปรายร่วมกันเพื่อแสดงถึงความรู้เดิมของตนและช่องว่างของความรู้ที่มีอยู่เดิมของสมาชิกในกลุ่ม (Knowledge Gaps) ซึ่งนักเรียนจะได้ถกเถียงและแลกเปลี่ยนความรู้กันภายในกลุ่ม และร่วมมือกันตั้งเป้าหมาย พัฒนากลยุทธ์ในการเข้าถึงเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ ๒ ผู้นิเทศกระตุ้นให้ผู้รับการนิเทศควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในขั้นที่ ๑ ซึ่งรวมถึงการค้นหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น รายงานโครงการ เอกสารทางการศึกษาที่จัดทำขึ้นตามนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่ และการปรึกษาผู้บริหารสถานศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งในขั้นตอนที่ ๒ นี้ผู้รับการนิเทศจะระบุดังความแตกต่างในความเชื่อและสมมติฐานของตนเอง และการใช้คำถาม ทำไม อะไรอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบให้กับผู้รับการนิเทศ

ขั้นตอนที่ ๓ ผู้นิเทศให้ผู้รับการนิเทศร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่มอีกครั้งเพื่อแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูลและความคิดเห็นตลอดจนนำข้อมูลที่ได้มาแก้ไขสถานการณ์โดยผู้นิเทศจะคอยชี้แนะ ซึ่งผู้รับการนิเทศยังคงใช้คำถาม ทำไม อะไร อย่างไร อย่างไร อย่างไร ในการวิพากษ์ความคิดเห็นของกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะพัฒนาทักษะการสะท้อนคิดวิพากษ์วิจารณ์ของผู้รับการนิเทศอีกด้วย ในตอนจบของขั้นตอนที่ ๓ ผู้รับการนิเทศจะสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้และอภิปรายข้อมูลร่วมกัน ว่าสิ่งที่ได้จากการเรียนสามารถนำไปใช้ในอนาคตได้อย่างไร โดยผู้นิเทศจะเป็นผู้ประเมินว่าผู้รับการนิเทศได้เรียนรู้อะไรจากการแก้ไขสถานการณ์

ขั้นตอนที่ ๔ ผู้นิเทศให้ผู้รับการนิเทศสะท้อนคิดเกี่ยวกับในบทบาทของของผู้รับการนิเทศในการเรียนรู้และวิพากษ์ วิจารณ์ กระบวนการทำงานกลุ่ม ผู้รับการนิเทศจะต้องสะท้อน

คิดในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ใช้พื้นที่เป็นฐานว่าได้รับความรู้ประสบการณ์อย่างไรและสามารถนำความรู้ไปใช้ในอนาคตได้อย่างไร

บทวิ ภิจมี (๒๕๕๑) กล่าวเพิ่มเติมว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้พื้นที่ เป็นฐานนั้นจะสังเกตเห็นว่าผู้รับการนิเทศจะได้เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะฝึกให้ผู้รับการนิเทศรู้จักการค้นคว้าข้อมูลที่ใช้ในการแก้ปัญหา ตลอดจนการสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างของความรู้พื้นฐานที่มีอยู่เดิมของผู้รับการนิเทศในแต่ละคนเพื่อเป็นการช่วยเหลือตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้ให้แกกัน ซึ่งผู้รับการนิเทศจะมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะในกิจกรรมนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่อยู่ในบริบทที่ผู้รับการนิเทศรู้จักจะช่วยให้ผู้รับการนิเทศเปรียบเสมือนอยู่ในปัญหาจริงและสนุกที่จะได้แก้ปัญหา ดังนั้นการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในโดยใช้พื้นที่เป็นฐานตามลำดับขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้นนั้นน่าจะส่งเสริมให้ผู้รับการนิเทศเกิดความสนใจและตระหนักถึงประโยชน์ของประเด็นที่ได้รับการนิเทศเป็นอย่างดี

บทวิ ภิจมี (๒๕๕๑) นำแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน มาจัดทำแผนการนิเทศทางการศึกษาโดยมีขั้นตอนกิจกรรม ๔ ขั้นตอนซึ่งประกอบไปด้วย

ขั้นตอนที่ ๑ การอภิปรายสถานการณ์ภายในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ ๒ การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อนำความรู้มาใช้ในการแก้สถานการณ์

ขั้นตอนที่ ๓ การระดมความคิดภายในกลุ่มหลังจากค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ ๔ การสะท้อนความคิดต่อจากนั้นจะสังเกตความสนใจและการ

ตระหนักถึงประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับการนิเทศของผู้รับการนิเทศขณะร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้พื้นที่เป็นฐานมีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนรู้แบบร่วม กล่าวคือ มีการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพียงแต่ในเนื้อหาจะต้องหยิบยกเอาสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่เป็นบริบทใกล้ตัวมาอภิปรายเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาร่วมกัน

ตอนที่ ๕ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับโรงเรียนสุจริต

๑. ขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนสุจริต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอนุมัติให้สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” (โครงการโรงเรียนสุจริต) โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสถานศึกษา เพื่อวางรากฐานการปลูกจิตสำนึกซึ่งเป็นกลไกในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตของประเทศชาติ ซึ่งโครงการโรงเรียนสุจริต เป็นโครงการที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์เชิงกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วยการป้องกันการทุจริตโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางที่มุ่งสู่การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง หลีกเลียงอบายมุข ทุกหน่วยงานรับผิดชอบ ตอบสนองการป้องกันการทุจริต” โดยมีขอบเขตของภารกิจและจุดมุ่งเน้นที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องดำเนินการ คือ ๑) พัฒนาทุกหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ให้เป็น องค์การแห่งการเรียนรู้ มีและวิถีพอเพียง มีความสุจริต รับผิดชอบ ปลอดภัย (๒) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งปลูกจิตสำนึกให้ นักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต อยู่อย่างพอเพียง จิตสาธารณะ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมและป้องกันการทุจริต (๓) พัฒนาครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาแบบบูรณาการอย่างเป็นระบบและ ต่อเนื่องให้มีคุณภาพ ความพอเพียง สุจริต รับผิดชอบต่อ บณฐานการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมและต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นเป็นระบบ มีเครือข่ายระดับชาตินานาชาติที่เข้มแข็ง และก้าวหน้าอย่างมีพลวัต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะเป็นหน่วยงานระดับกรม ที่รับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานจากสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ยังเป็นหน่วยงาน ที่นำเครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ไปขยายผลจนได้รับรางวัลประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (ITA Awards) ในวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในฐานะหน่วยงานที่ได้นำการประเมิน คุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐไปขยายผลเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณธรรม และความโปร่งใสในหน่วยงานจนประสบความสำเร็จ โดยการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน ๒๒๕ เขต อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าโครงการโรงเรียนสุจริต คือ โครงการที่เน้นให้นักเรียนได้มีคุณธรรมมีเหตุผลรักความสุจริตรังเกียจการทุจริต โดยมุ่งเน้นไปที่นักเรียนในสถานศึกษาเพื่อวางรากฐานในการปลูกจิตสำนึกภายใต้ตัวชี้วัดและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ๕ ด้าน คือ ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ

๑.๑ การกิจโครงการโรงเรียนสุจริต

สำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโครงการโรงเรียนสุจริต (๒๕๖๐) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ โรงเรียนในสังกัดได้ดำเนินงานที่เป็นการป้องกันการทุจริตปลูกจิตสำนึกให้กับผู้เรียนตั้งแต่ระดับ ปฐมวัยประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีขอบเขตของภารกิจและจุดมุ่งเน้นที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องดำเนินการ คือ

๑.๑.๑ พัฒนาทุกหน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มีระบบและวิถีพอเพียง มีความสุจริต รับผิดชอบต่อปลอดภัย

๑.๑.๒ พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมและป้องกันการทุจริต

๑.๑.๓ พัฒนาครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาแบบบูรณาการอย่างเป็นระบบและ ต่อเนื่องให้มีคุณภาพ ความพอเพียง สุจริต รับผิดชอบต่อ บณฐานการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมและต่อต้านการทุจริต อย่างเป็นระบบและมีเครือข่ายระดับชาติและนานาชาติที่เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างมีพลวัต

สรุปภารกิจของโครงการโรงเรียนสุจริตได้คือ การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน การป้องกันการทุจริต โดยมีกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีความอยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ โดยมีขอบเขตที่จะมุ่งเน้นให้เกิดจากการจัดกิจกรรมในโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรม ร่วมกันทั้งครู นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในรูปแบบบูรณาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดย เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะทั้ง ๕ ประการ นั้นเอง

๑.๒ แนวทางการบริหารโรงเรียนสุจริต

ในการดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” (ภายใต้ชื่อโรงเรียนสุจริต) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ กำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจแบบบูรณาการ ตัวชี้วัด หลักยุทธศาสตร์ มาตรการและแนวทาง ดำเนินการ ให้โรงเรียนนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๑.๒.๑ วิสัยทัศน์ “องค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง หลีกเลียงอบายมุขทุกหน่วยงานรับผิดชอบ ตอบสนองการป้องกันทุจริต”

๑.๒.๒ พันธกิจ

“พัฒนา สพฐ. ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ทั้งระบบ ปลอดอบายมุข ร่วมป้องกันทุจริต ปลุกจิตสำนึกให้นักเรียนสังกัด สพฐ. มีความรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะและยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการพัฒนาครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาอย่างบูรณาการ โดยให้ ผู้เกี่ยวข้อง มีบทบาทในกระบวนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วม โปร่งใส เสมอภาคและ เป็นธรรม รวมทั้งการปฏิบัติ การพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริตอย่างมีจรรยาบรรณที่ต่อเนื่องและยั่งยืน”

๑.๒.๓ ตัวชี้วัดหลัก

ถือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยมุ่งให้นักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา เกิดคุณลักษณะของโรงเรียนสุจริต เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการได้ตรง จึงได้ กำหนดตัวชี้วัดหลัก ดังนี้

๑.๒.๓.๑ นักเรียนสังกัด สพฐ. มีกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และป้องกันการทุจริต

๑.๒.๓.๒ ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต

๑.๒.๓.๓ นักเรียนสังกัด สพฐ. ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษารู้เท่าทัน ร่วมคิดป้องกันการทุจริต

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์การดำเนินการของโรงเรียนสุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : สร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปลูกจิตสำนึก ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนสังกัด สพฐ. ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สพฐ. รวมถึงร่วมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ สร้างระบบและวิถีพอเพียง สุจริต รับผิดชอบ ปลอดภัย และป้องกันการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : สร้างครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษามีอาชีพเพื่อเป็นรากฐานในการป้องกันการทุจริตอย่างมีจิตสำนึก และเปี่ยมด้วยคุณภาพ

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ มาตรการ/แนวทางดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ ๑ สร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปลูกจิตสำนึก ทักษะ กระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์ อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ ยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนสังกัด สพฐ. ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา

๑.๒.๖ มาตรการ/แนวทางดำเนินงาน

๑) สร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๑) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเกี่ยวกับวิวัฒนาการของสังคมและพฤติกรรมของมนุษย์

๑.๒) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่สร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจรรย์ผ่านทางการกลั่นกรองทางคุณธรรม อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง อันดำรงความสุขบนความสุจริตได้

๑.๓) พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ชุมชนแนวปฏิบัติการเรียนรู้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๒) ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒.๑) ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาระบบการบริหารและวิชาการให้มีความสมดุล

๒.๒) ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓) ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นวิถีชีวิต

๓) ส่งเสริมการเรียนรู้และปฏิบัติตามคุณลักษณะ ๕ ประการแก่นักเรียนสังกัด สพฐ.

๓.๑) ส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนตามประมวลหลักคุณธรรมจริยธรรม

๓.๒) กำกับดูแลการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นไปตามประมวลหลักคุณธรรม จริยธรรม

๓.๓) ให้การเสริมแรงแก่ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติได้เป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับ

- ๔) กำหนดให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการป้องกันการทุจริต
- ๔.๑) กำหนดให้มีเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมป้องกันการทุจริต และกิจกรรมค่าย“เยาวชนคนดีของแผ่นดิน”
- ๔.๒) พัฒนาครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้เป็นต้นแบบที่ดี ด้านการป้องกันการทุจริต
- ๔.๓) ติดตามประเมินผลการป้องกันการทุจริตในระบบการศึกษา
- ๔.๔) ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต
- ๕) ผลักดันให้ค่านิยมเชิดชูความดี ความซื่อสัตย์ และรังเกียจการทุจริตเป็นค่านิยมร่วมของชาติ
- ๕.๑) เสริมสร้างแรงบันดาลใจในการทำความดี มีกรณีตัวอย่าง ในการเชิดชูอย่างสม่ำเสมอ
- ๕.๒) รณรงค์ประชาสัมพันธ์คุณธรรม จริยธรรมทั้งแนวกว้างและแนวลึกอย่างทั่วถึง ครบวงจร

๒. หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา

๒.๑ รายละเอียดของหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดทำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา สำหรับใช้ในทุกระดับการศึกษา ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม “การป้องกันการทุจริต” ขึ้น และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษาไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นการสร้าง ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายและขอบเขตของการกระทำทุจริตในลักษณะต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความเสียหายที่เกิดจากการทุจริต ความสำคัญของการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการจัดหลักสูตรในแต่ละช่วงวัยของผู้เรียน

- ๑) วัตถุประสงค์ในการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา
- ๑.๑) เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti - Corruption Education)
- ๑.๒) เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถบริหารจัดการหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti - Corruption Education) ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑.๓) เพื่อให้ครูสามารถนำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti - Corruption Education) ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อป้องกันการทุจริตให้แก่ผู้เรียน
- ๒) เป้าหมายในการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา
- ๒.๑) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti - Corruption Education)

๒.๒) ผู้บริหารและครูทุกคนสามารถรู้ไปใช้ในนำความรู้ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education) จริงจังและต่อเนื่องในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๒.๓) ครูผู้สอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคนนำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti – Corruption Education) ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมป้องกันการทุจริตและสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตให้แก่ผู้เรียน

๒.๒ แนวทางการนำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education)

ไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแนวทางการนำหลักสูตรด้านการทุจริตศึกษาไปใช้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาได้ตามบริบทจุดเน้น ความพร้อมและศักยภาพ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้กรอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ดังนี้

- ๑) เปิดรายวิชาเพิ่มเติม
- ๒) บูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๓) บูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
- ๔) จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- ๕) จัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือบูรณาการกับวิถีชีวิตในสถานศึกษา จำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ สถานศึกษาสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องมีเวลาเรียนทั้ง ๔ หน่วยการเรียนรู้ รวม ๔๐ ชั่วโมง ดังนี้

๑) เปิดรายวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรด้านทุจริตศึกษาสู่การปฏิบัติโดยเปิดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตามขั้นตอน ดังนี้

- ๑.๑) ศึกษาหลักสูตรด้านทุจริตศึกษา
- ๑.๒) ศึกษาคู่มือการใช้หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา
- ๑.๓) ประชุมครูเพื่อกำหนดชั่วโมงในการสอนและจำนวนหน่วยกิต
- ๑.๔) กำหนดครูผู้สอนในแต่ละระดับชั้น
- ๑.๕) ครุนำแผนการจัดการเรียนรู้ สู่การสอนในชั้นเรียน
- ๑.๖) ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- ๑.๗) สรุปผลการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล และตัดสินผลการเรียนแล้วรายงานผลต่อผู้บริหารสถานศึกษา
- ๑.๘) ผู้บริหารสถานศึกษาสรุปผลการประเมิน เป็นภาพรวมของสถานศึกษา
- ๑.๙) ครุนำเครื่องมือวัดและประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปวัดและประเมินผลผู้เรียน
- ๑.๑๐) สถานศึกษาสรุปผลการประเมินเป็นภาพรวมของสถานศึกษาและรายงานผลต่อหน่วยงานต้นสังกัด

๒) การบูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา สู่การปฏิบัติในการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนี้

๒.๑) ศึกษาหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๒.๒) ศึกษาคู่มือการใช้หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๒.๓) ประชุม วางแผนการบูรณาการกับครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยครูผู้สอน วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเนื้อหา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกับหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละชั้น

๒.๔) กำหนดสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่จะบูรณาการกับหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๒.๕) ครูผู้สอนศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในระดับชั้นเรียน ที่จะนำไปบูรณาการในการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๒.๖) นำแผนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา บูรณาการเข้ากับเนื้อหาที่จะสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๒.๗) ครูบูรณาการแผนการจัดการเรียนรู้ สู่การสอนในชั้นเรียน

๒.๘) ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๒.๙) สรุปผลการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายชั้น และรายงานผลต่อผู้บริหารสถานศึกษา

๓) การบูรณาการการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา สู่การปฏิบัติในการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ดังนี้

๓.๑) ศึกษาหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๓.๒) ศึกษาคู่มือการใช้หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๓.๓) ประชุม วางแผนการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยครูผู้สอนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเนื้อหา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละชั้น

๓.๔) กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่จะนำไปบูรณาการกับหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๓.๕) ครูผู้สอนศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาในระดับชั้นที่จะนำไปบูรณาการในการสอน

๓.๖) นำแผนการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา บูรณาการเข้ากับเนื้อหาที่จะสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้

๓.๗) ครูนำแผนการจัดการเรียนรู้ สู่การสอนในชั้นเรียน

๓.๘) ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๓.๙) สรุปผลการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายชั้น และรายงานผลต่อผู้บริหารสถานศึกษา

๔) จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาสู่การปฏิบัติในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนได้ ดังนี้

๔.๑) ศึกษาคู่มือ หลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจ

๔.๒) สถานศึกษาจัดประชุมครู ทั้งสถานศึกษาเพื่อชี้แจงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา

๔.๓) วางแผนการนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาไปจัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมที่สามารถนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษาไปจัด ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และชุมนุม/ชมรม และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ หน่วยการเรียนรู้ที่ควรนำไปจัดกิจกรรมการเรียน

๕) จัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือบูรณาการกับวิถีชีวิตในสถานศึกษา

สถานศึกษาสามารถนำหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา จัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือบูรณาการกับวิถีชีวิตในสถานศึกษา เช่น ห้องเรียน English Program (EP) วายน้ำ เพื่อชีวิต ห้องเรียนดนตรี และห้องเรียนกีฬา เป็นต้น

ในการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสุจริตนั้นจะต้องมีรูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน เช่น

๕.๑) กิจกรรมร้องเพลงชาติไทย บุคลากร ครู ผู้เรียน ภายในโรงเรียน มีการยืนตรงเคารพธงชาติทุกวันในระหว่างกิจกรรมหน้าเสาธงหรือเวลา ๐๘.๐๐ น. และ ๑๘.๐๐ น.ทุกวัน และควรมีขั้นตอนการร้องเพลงชาติไทยในขั้นตอนแรกก่อนการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ภายในโรงเรียน

๕.๒) กิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระ บุคลากร ครู นักเรียนภายในโรงเรียน มีการสวดมนต์ ไหว้พระ ทุกวันในระหว่างกิจกรรมหน้าเสาธงหรือช่วงเวลาอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และควรมี ขั้นตอนการสวดมนต์ไหว้พระหลังร้องเพลงชาติไทย ในขั้นตอนแรกก่อนการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ภายในโรงเรียน

๕.๓) กิจกรรมกล่าวคำปฏิญาณโรงเรียนสุจริต บุคลากร ครู นักเรียน ภายในโรงเรียนมีการ กล่าวคำโรงเรียนสุจริต ทุกวันในระหว่างกิจกรรมหน้าเสาธงและควรมีขั้นตอนการกล่าว คำปฏิญาณโรงเรียนสุจริต หลังร้องเพลงชาติไทยและการสวดมนต์ไหว้พระ ในขั้นตอนแรกก่อนการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ภายในโรงเรียน สรุปแนวทางการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสุจริตได้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำคำสั่ง ค่ายเยาวชน “คนดีของแผ่นดิน” การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะนักเรียน โดยเป็นไปตามที่โรงเรียนเห็นสมควรจัดตั้ง ขึ้นจากการมีส่วนร่วมของครู นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมนั่นเอง สรุปโครงการโรงเรียนสุจริต (Upright School) โครงการโรงเรียนสุจริต (Upright School) คือ โครงการที่ทางโรงเรียนจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้การคิดอย่างมีเหตุผล การเห็นคุณค่า ความดี การรู้ผิดชอบชั่วดี ภูมิใจในการทำ ความดี และรังเกียจการโกง ซึ่งจะเน้นพื้นฐานคุณธรรมทางสังคม เช่น การไม่โกหก ไม่โกง รู้จักระเบียบ วินัย โครงการโรงเรียนสุจริตเป็นการดำเนินการปลูกจิตสำนึกให้นักเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบกิจกรรม ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วม อันจะเกิดผลต่อผู้เรียนโดยตรง กิจกรรม ค่ายเยาวชน “คนดีของแผ่นดิน” เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ก่อให้เกิด

ประโยชน์ให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะสำคัญ ๕ ประการ คือ ทักษะการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียงและมีจิตสาธารณะ

วสันต์ บุญประสม (๒๕๖๑) กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรม โครงการโรงเรียนสุจริต โรงเรียนบ้านตุงลอย อำเภอมก๋อยจังหวัดเชียงใหม่ จากการสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะ ๕ ประการให้แก่ักเรียนซึ่งแบ่งออกเป็นกิจกรรมย่อย คือ

(๑) ด้านทักษะกระบวนการคิด ประกอบด้วยกิจกรรม วิเคราะห์กรณี ความดีตัวอย่าง การค้นหาเชิดชูผู้ประพฤติสุจริตในชีวิต การสร้างความตระหนักโทษ ของการทุจริต กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการทุจริต การเสริมทักษะกระบวนการคิดหน้าเสาธง และค่ายอบรม คุณธรรม “เยาวชนคนดีของแผ่นดิน”

(๒) ด้านวินัย ประกอบด้วยกิจกรรมเวรทำความสะอาดพื้นที่ กิจกรรมพบครู พระชำระจิตใจ กิจกรรมตรวจชื่อนักเรียนเข้าแถว การแต่งตั้งตัวแทน นักเรียนตรวจสอบความสะอาด บริเวณพื้นที่ กิจกรรมร่วมใจฝึกการเข้าแถวรับประทานอาหารเช้ากลางวันและกิจกรรมกีฬาสร่วมใจ

(๓) ด้านซื่อสัตย์สุจริต ประกอบด้วยกิจกรรมพบครูพระชำระจิตใจ กิจกรรมตรวจชื่อนักเรียนเข้าแถว การแต่งตั้งตัวแทนนักเรียนตรวจสอบความสะอาดบริเวณพื้นที่ การส่งเสริมความสุจริตหน้าเสาธง กิจกรรมเสียงตามสายเพลงโรงเรียนสุจริต การกล่าวคำปฏิญาณ โรงเรียนสุจริตตอนเช้าและกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการทุจริต

(๔) ด้านอยู่อย่างพอเพียง ประกอบด้วย กิจกรรมสร้างแหล่งเรียนรู้ บริเวณโรงเรียน กิจกรรมโครงการอาชีพบนพื้นที่สูง กิจกรรมแปลงเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน กิจกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร กิจกรรมรณรงค์การ ประหยัดการใช้ทรัพยากร

(๕) ด้านจิตสาธารณะ ประกอบด้วยกิจกรรมพบครูพระชำระจิตใจ กิจกรรม เพื่อนช่วยเพื่อนอ่านออกเขียนได้ กิจกรรมเวรทำความสะอาดพื้นที่ ทำบุญเข้าพรรษาและ กิจกรรม เพื่อสาธารณะประโยชน์

๓. คุณลักษณะ ๕ ประการของนักเรียนโรงเรียนสุจริต ประกอบด้วย

๓.๑) ทักษะกระบวนการคิด

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๑. มีทักษะการจำแนกเปรียบเทียบแยกแยะ	๑. สามารถจำแนกเปรียบเทียบแยกแยะแง่มุมต่าง ๆ ของการทุจริต/ไม่ทุจริต การต่อต้าน/ไม่ต่อต้าน เช่น ข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์ โทษ ความเหมาะสม ความไม่เหมาะสม	๑. จำแนกและเปรียบเทียบ ข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์ โทษ ของพฤติกรรมที่ดี (ไม่ทุจริต) ไม่ดี (ทุจริต) ได้ตามวัย ๒. ยกตัวอย่างบุคคลที่ ทำดีในโรงเรียน หรือ ชุมชน	๑. แยกแยะพฤติกรรม ที่ดี ไม่ดี ที่พบเห็น รอบตัว ๒. ยกตัวอย่างบุคคล ที่เป็นแบบอย่างที่ดี ในโรงเรียน และ ชุมชน และอธิบาย ความดีที่ปรากฏ	๑. จำแนกเปรียบเทียบ แยกแยะแง่มุมต่าง ๆ ได้ เช่น ข้อดี/ข้อเสีย ประโยชน์/โทษ ความเหมาะสม/ไม่เหมาะสม ๒. ยกตัวอย่างบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดี ในโรงเรียน ชุมชน และ สังคมพร้อม อธิบายความดีที่ปรากฏ	๑. จำแนกเปรียบเทียบ แยกแยะ แ่มุมต่าง ๆ ได้ อย่างหลากหลาย เช่น ข้อดี/ข้อเสีย ประโยชน์/โทษ ความเหมาะสม/ไม่เหมาะสม
๒. มีทักษะกระบวนการคิดเชิงเหตุผล คิดอย่าง วิจาร์ณญาณ	๒. สามารถแสดงความเห็น วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจาร์ณ และประเมิน ความสมเหตุสมผล ความน่าเชื่อถือ และคุณค่าของ การกระทำ/การไม่กระทำ ทั้งของ ตนเองและผู้อื่น	๓. วิเคราะห์ ผลดี ผลเสีย ของพฤติกรรมที่ดีและ ไม่ดี ได้อย่างสมเหตุสมผล	๓. วิเคราะห์ ประโยชน์ โทษ ที่ ตนเอง โรงเรียน จะได้รับจากการ ปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติ	๓. วิเคราะห์ ผลดี ผลเสีย ประโยชน์ โทษ ที่ตนเอง โรงเรียน และ ชุมชน จะได้รับจากการ ปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติ ๔. มี วิจาร์ณญาณใน การ แก้ปัญหา การทุจริต	๒. วิเคราะห์ วิพากษ์ เหตุ ปัจจัย ผลที่เกิด และ ผลกระทบ ต่อตนเอง สังคม ประเทศชาติ ของ พฤติกรรม การทุจริต/ไม่ทุจริต การ ป้องกันการ ทุจริต/ไม่ ป้องกัน
๓. มีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และแก้ปัญหา	๓. สามารถปรับตัวใน สังคมและ สร้างสรรค์ ผลงานต่อต้าน ทุจริต	๔. กล้าปฏิเสธ (ตัดสินใจ) ใน สิ่งที่ไม่ ถูกต้อง (การทุจริต การ ร่วมทุจริต	๔. ตัดสินใจ ปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติ โดยยึด มั่น ในความถูกต้อง	๕. สร้างสรรค์ ผลงานต่อต้าน การทุจริต	๓. มี วิจาร์ณญาณใน การแก้ปัญหา การทุจริต และ การไม่ป้องกัน

๓.๒ การมีวินัย

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๑. มีวินัยต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม	๑. ปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อบังคับ กฎ กติกา ระเบียบ และ กฎหมาย ของครอบครัว โรงเรียน และ สังคม	๑. ตระหนักถึงความสำคัญ จำเป็นที่ต้องปฏิบัติ ตามข้อตกลง ข้อบังคับ กฎ กติกา ระเบียบ และ กฎหมาย ๒. ปฏิบัติตามข้อตกลง ของ ห้องเรียน และ ระเบียบของ ห้องเรียน และ โรงเรียน เช่น ส่งงานทุกครั้งเข้าเรียนทุก ชั่วโมง	๑. เห็นคุณค่า คุณประโยชน์ ของการปฏิบัติ ตามข้อตกลง ข้อบังคับ กฎ กติกา ระเบียบ และ กฎหมาย ๒. ปฏิบัติตามข้อตกลง ของ ครอบครัว ๓. ปฏิบัติตามข้อตกลง ของ ห้องเรียน และ ระเบียบของ โรงเรียนอย่าง ตั้งใจเช่น ส่งงาน ตรงเวลา และเข้าเรียน ทุกชั่วโมง	๑. ปฏิบัติตามข้อตกลงของ ห้องเรียน และ ระเบียบของ โรงเรียนอย่าง สม่าเสมอ ๒. ปฏิบัติตามข้อตกลง ของ ชุมชน ด้วย ความ เต็มใจ	๑. ปฏิบัติตามข้อตกลงของ ห้องเรียน และ ระเบียบของ โรงเรียน จน เป็นนิสัย ๒. ปฏิบัติตามข้อตกลง ของ ชุมชน กฎ กติกาของสังคม และ กฎหมาย อย่างสม่าเสมอ ด้วยความ เต็มใจ
๒. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และสิทธิของตนเอง	๒. เข้าใจ ปฏิบัติตาม หน้าที่และรักษาสิทธิ ของตนเอง อย่างครบถ้วน ๓. ยอมรับผลที่เกิดจาก การกระทำของตน	๓. ตั้งใจเรียน และทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย จน สำเร็จโดยครู ให้การ ชี้แนะ ๔. รู้สิทธิของ ตนเอง ๕. รับผิดชอบใน การกระทำของ ตน	๔. ตั้งใจเรียน และทำงาน ที่ได้รับ มอบหมายจน สำเร็จทันเวลา โดยมีการ แนะนำบ้าง ๕. รู้สิทธิ และ รู้จักรักษา สิทธิ ของตนเอง ๖. รับผิดชอบ ในการกระทำ ของตน	๓. ตั้งใจเรียน และทำงานที่ ได้รับมอบหมาย จนสำเร็จทันเวลาด้วย ตนเอง ๔. รู้สิทธิ และ รู้จักรักษา สิทธิ ของตนเองอย่าง สม่าเสมอ ๕. รับผิดชอบใน การ กระทำของ ตน	๓. ตั้งใจเรียน ทำงานที่ ได้รับ มอบหมายจน สำเร็จทันเวลา ด้วย ตนเอง ๔. รู้สิทธิ และ รู้จัก รักษาสิทธิ ของตนเอง จน เป็นลักษณะ นิสัย ๕. รับผิดชอบ ในการ กระทำ ของตน

๓.๒ การมีวินัย (ต่อ)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรม บ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๓. มีความ รับผิดชอบต่อ ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ	๔. รู้ เคารพ สิทธิ ของผู้อื่น ๕. เป็น พลเมืองดี ของชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ	๖. มีส่วนร่วมใน การกำหนด ข้อตกลงในห้อง ๗. รู้สิทธิของ เพื่อน ครู ผู้ปกครอง ๘. รู้จักบุคคลที่ มีพฤติกรรมที่ดี	๗. มีส่วนร่วมใน การพัฒนา ข้อตกลงของ ห้อง ๘. รู้และเคารพ สิทธิของเพื่อน ครู ผู้ปกครอง ๙. นำตัวอย่าง พฤติกรรม ที่ดี ของบุคคล ตัวอย่าง บางส่วนไป ประพฤติ ปฏิบัติ ใน ชีวิตประจำวัน	๖. มีส่วนร่วมใน การกำหนดและ พัฒนา ข้อตกลงของ ห้อง ๗. รู้ และเคารพ สิทธิของ เพื่อน ครู ผู้ปกครอง ผู้อื่น ในสังคม ๘. นำตัวอย่าง พฤติกรรมที่ ดี ไปประพฤติ ปฏิบัติใน ชีวิตประจำวัน จนเป็นนิสัย	๖. มีส่วนร่วม กำหนดและ พัฒนา ข้อตกลง ของห้อง ชุมชน ท้องถิ่น ๗. รู้ และเคารพ สิทธิ ของเพื่อน ครู ผู้ปกครอง และผู้คนใน สังคม ๘. นำตัวอย่าง พฤติกรรมที่ดีไป ปฏิบัติ ชีวิตประจำวัน

๓.๓ ความซื่อสัตย์

ตัวชี้วัด	พฤติกรรม บ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๑. ประพฤติ ตรง ความ เป็นจริงต่อ ตนเองทั้งทาง กาย วาจา และใจ	๑. ให้ข้อมูล ที่ถูกต้อง และ เป็นจริง ๒. ปฏิบัติโดย คำนึงถึง ถึง ความถูกต้อง ละเอียดและ เกรงกลัว ต่อ การกระทำผิด ๓. ปฏิบัติตาม คำมั่น สัญญา	๑. ไม่พูดปด ๒. เกรงกลัว การถูก ลงโทษ เมื่อพูด โกหก หรือ ทำผิด	๑. ไม่พูดปดให้ ข้อมูลที่เป็น จริง ๒. ภาควุฒิใจ เมื่อพูดจริง ปฏิบัติถูกต้อง และได้รับคำ ชม	๑. ไม่พูดปด ๒. พูดจริง ปฏิบัติถูกต้อง ตามความจริง เพื่อเป็นที่ ยอมรับของกลุ่ม ๓. ปฏิบัติตามคำมั่น สัญญาของกลุ่ม	๑. ไม่พูดปด ๒. ละอาย และเกรงกลัว ต่อการ กระทำผิดทั้ง กาย วาจา ใจ ๓. ปฏิบัติตาม คำ สัญญา ๔. ไม่ลอก การบ้าน ไม่ ลอกข้อสอบ ไม่ลอก ผลงานหรือนำ ผลงานของ ผู้อื่นมาเป็น ของตน ๕. ทำของ ผู้อื่นเสียหาย แล้ว
๒. ประพฤติ ตรง ความ เป็นจริงต่อ ผู้อื่น ทั้งทาง กาย วาจา และ ใจ	๔. ไม่ถือเอา สิ่งของ หรือ ผลงานของ ผู้อื่นมาเป็น ของตน ๕. ปฏิบัติตน ต่อผู้อื่นด้วย ความซื่อตรง	๓. ไม่ลอก การบ้าน ๔. ไม่หยิบ เอาสิ่งของ ผู้อื่นมาเป็น ของตนโดย ไม่ได้รับ อนุญาต	๓. ไม่ลอก การบ้านและ ไม่ลอกข้อสอบ และเกิดความ ตระหนักในผล การปฏิบัติ	๔. ไม่ลอกการบ้าน และ ไม่ลอกข้อสอบ ๕. ไม่หยิบสิ่งของของ ผู้อื่นมาเป็นของตนโดย ไม่ได้รับอนุญาต	๖. ไม่กระทำ ใด เพื่อให้ ตนเองได้รับ ประโยชน์ ๗. ไม่ชักชวน ผู้อื่นไป ในทางที่เสื่อม เสีย

๓.๔ อยู่อย่างพอเพียง

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๑. ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม	๑. ใช้ทรัพย์สินของตนเอง ดำเนินชีวิตอย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแล อย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม	๑. พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ๒. ใช้ของส่วนตนอย่างประหยัด และ คุ่มค่า และ ดูแลรักษา	๑. ใช้ทรัพย์สิน และทรัพย์สินต่างๆ ทั้งของตนเอง และของส่วนรวม อย่างประหยัด คุ่มค่า และ เก็บรักษา เพื่อใช้ประโยชน์ในโอกาส ต่อไป	๑. ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง รอบคอบ มีเหตุผลและมีคุณธรรม	๑. ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม
	๒. ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี ๓. ปฏิบัติตน และ ตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล	๓. ใช้และรักษาสิ่งของที่เป็นสาธารณสมบัติ			
๒. มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	๔. ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด ๕. วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูลข่าวสาร	๔. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน	๒. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นทำ ผิดพลาด และมี ความสำนึกต่อการกระทำนั้นๆ อย่างจริงจัง ๓. มีการวางแผน และปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม อย่างรอบคอบ มีเหตุผล	๒. มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคม ได้ อย่างมีความสุข	๒. ตั้งสัจจะและปฏิบัติพัฒนาตน ในการอด ออม การใช้เงินอย่างประหยัดตามความจำเป็น ไม่สุรุ่ยสุร่าย ใช้ทรัพยากรที่บ้าน โรงเรียน และในชุมชนอย่างประหยัด คุ่มค่า ๓. ตั้งสัจจะและประพฤติปฏิบัติศีล ๕ จนเป็นนิสัย

๓.๕ มีจิตสาธารณะ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
๑. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจไม่หวังผลตอบแทน	๑. ช่วยปฏิบัติในงานที่ได้รับ การร้องขอ จากผู้อื่นโดย ไม่หวังผลตอบแทน ๒. แบ่งปันด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทน	๑. อาสา ช่วยเหลืองานต่างๆ ด้วย ความเต็มใจ โดย ไม่หวัง ผลตอบแทน ๒. เข้าใจ และ เห็นใจผู้ ที่ ได้รับความ เดือดร้อน จากการไม่มี สิ่งของจำเป็น เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด ๓. รู้จัก แบ่งปันสิ่งของ แก่เพื่อน นักเรียน โดย ไม่หวัง ผลตอบแทน	๑. ช่วย ปฏิบัติงาน ต่างๆ ด้วย ความเต็มใจ และโดย ไม่หวัง ผลตอบแทน และชักชวน ผู้อื่นให้ ร่วม ปฏิบัติ ๒. เข้าใจ เห็นใจผู้ที่ได้รับ ความ เดือดร้อน จากการไม่มี สิ่งของ จำเป็น เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด ๓. แบ่งปัน และร่วม แบ่งปันสิ่งของ แก่ เพื่อนโดย ไม่ หวัง ผลตอบแทน	๑. พึงพอใจที่ ช่วยเหลือ แบ่งปัน ให้ผู้อื่นด้วย ความเต็มใจ และโดย ไม่หวัง ผลตอบแทน ๒. ชักชวนให้ ผู้อื่นร่วม ช่วยเหลือ แบ่งปันโดยไม่หวังผลตอบแทน	๑. ยึดมั่นและพึงพอใจที่ ช่วยเหลือ แบ่งปันให้ ผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ และโดยไม่หวัง ผลตอบแทน ๒. เป็นผู้นำใน กิจกรรม ร่วม ช่วยเหลือ แบ่งปัน ให้ผู้อื่น โดยไม่หวัง ผลตอบแทน
๒. ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน สังคม	๓. ร่วม กิจกรรม เผยแพร่ความดีของบุคคล ในโรงเรียน ชุมชน สังคม	๔. ขึ้นชม การปฏิบัติดีต่อเพื่อนนักเรียน ที่มี พฤติกรรม ไม่ทุจริต	๔. ขึ้นชม และเผยแพร่ ความดีของเพื่อนนักเรียน ที่มี พฤติกรรม ไม่ทุจริต	๓. มีส่วนร่วม ส่งเสริม สนับสนุนให้ ผู้อื่น ประพฤติ ปฏิบัติเพื่อ เป็น พลเมืองดีของ โรงเรียน	๓. เป็นผู้นำใน การ สนับสนุน ให้ผู้อื่น ประพฤติ ปฏิบัติ เพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติ และ สังคมโลก

๓.๕ มีจิตสาธารณะ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน			
		ป.๑-๓	ป.๔-๖	ม.๑-๓	ม.๔-๖
	เป็นต้นแบบ การไม่ทุจริต ๔. ร่วม กิจกรรม ป้องกัน ต่อต้านการ ทุจริต	๕. มีส่วนร่วมใน การ ติดตามการ ปฏิบัติงาน ของ คณะกรรมการ นักเรียนที่ไม่ เหมาะสม ส่อไป ในทางทุจริต อย่างเหมาะสม กับวัย	๕. มีส่วนร่วมใน การติดตามการ ปฏิบัติงาน ของ คณะกรรมการ นักเรียนที่ไม่ เหมาะสม ส่อไป ในทางทุจริต อย่างเหมาะสมกับ วัย	ของ โรงเรียน ชุมชน สังคม ๔. เข้าร่วม กิจกรรม เผยแพร่ความ ดีของ บุคคลที่ เป็นต้นแบบ การไม่ทุจริต ๕. ชักชวนให้ เพื่อนนักเรียน ติดตามการ ปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ นักเรียน ที่ไม่ เหมาะสม ส่อ ไป ในทางทุจริต อย่าง เหมาะสมกับ วัย ๖. ร่วมใน กิจกรรมการ ติดตามการใช้ อำนาจของรัฐ	๔. เป็นผู้นำ กิจกรรม เผยแพร่ความ ดีของ บุคคลที่ เป็นต้นแบบ การไม่ทุจริต การติดตาม และให้ ข้อ ท้วงติง ข้อเสนอแนะ ต่อ คณะกรรมการ นักเรียน ใน การปฏิบัติงาน ที่ เห็นว่าไม่ เหมาะสม ๖. มีส่วนร่วม ในการ ติดตาม ตรวจสอบการ ใช้อำนาจของ รัฐ

ตอนที่ ๖ ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๑. ข้อมูลพื้นฐาน

โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ตั้งอยู่เลขที่ ๖๙ ถนนศรีอยุธยา แขวงดุสิต เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐๒-๒๘๑๔๐๕๐ โทรสาร ๐๒-๒๘๑๙๒๐๘ E-mail = benja@mwbb.ac.th Website = www.mwbb.ac.th สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีเขตพื้นที่บริการ จำนวน ๒ เขต ได้แก่ ๑) เขตดุสิต แขวงสี่แยกมหานาค แขวงดุสิต แขวงถนนนครไชยศรี ๒) เขตราชเทวี แขวงถนนเพชรบุรี

๒. ประวัติและความเป็นมา

โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ตั้งอยู่ในบริเวณวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๔๒ ตารางวา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช รัชกาลที่ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดโรงเรียนเมื่อ ร.ศ.๑๑๙ (พ.ศ. ๒๔๔๓) ในชั้นต้นใช้อาคารชั่วคราวเป็นอาคารไม้หลังคามุงจากเพียงหลังเดียวเป็นอาคารเรียน ใช้เสื่อลำแพนกันเป็นประตูและหน้าต่าง พระองค์ทรงกำหนดหลักสูตรการสอนด้วยพระองค์เอง โดยเปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๔๔ มีนักเรียนจำนวน ๘๐ คน เป็นโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์โดยตรง ไม่ขึ้นตรงต่อกระทรวงธรรมการในสมัยนั้น ส่วนอาคารเรียนถาวรเป็นอาคารทรงยุโรป ๒ ชั้น ๘ มุข สีชมพู ประตูหน้าต่างมีลวดลายลูกไม้ ทาสีเขียวฝรั่ง ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นด้วยทุนทรัพย์ซึ่งเป็นสมบัติของพระเจ้าลูกยาเธอพระองค์เจ้าอิศริยาภรณ์ พระองค์เจ้าอนุสรณ์ศิริประสาธน์ และเจ้าจอมมารดาเกษร ทรงห่วงใยในเรื่องการก่อสร้างเป็นอย่างดี แม้ขณะที่พระองค์เสด็จประพาสยุโรปได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรีพระบรมราชินีนาถเสด็จทรงควบคุมแทน

จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๔๗ จึงแล้วเสร็จสมบูรณ์ พระราชทานนามจารึกที่หน้าบันมุขกลางว่า “โรงเรียนเบญจมบพิตร สร้างรัตนโกสินทร ศก ๑๒๑” ให้นักเรียนชั้นเรียนบนอาคารถาวรหลังใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นต้นมา อาคารหลังนี้ เรียกว่า “อาคารพระพุทธเจ้าหลวง” ซึ่งเป็นอาคารที่ได้รับพระราชทานกิตติบัตรจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่น ประจำปี ๒๕๒๗ จากสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

๓. อาคารเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

อาคารเรียนของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วยอาคารเรียน ๖ อาคาร ได้แก่

๓.๑ อาคารหลังที่ ๑ ชื่ออาคารพระพุทธเจ้าหลวง

สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นอาคารทรงยุโรป ๒ ชั้น ได้รับการซ่อมแซมหลายครั้ง ครั้งหลังสุดกรมสามัญศึกษาใช้งบประมาณ ๒.๔ ล้านบาท ทำการซ่อมแซมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ต่อมาได้รับคัดเลือกให้เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่นของสถาปนิกสมาคม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์รางวัล และประกาศนียบัตรแก่โรงเรียน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ โรงเรียนใช้ห้องในอาคารหลังนี้เป็นห้องประชุม และห้องเกียรติยศซึ่งห้องนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวมัธยมวัดเบญจมบพิตรทุกคน เนื่องจากมีพระบรมฉายาติศลักษณ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการซ่อมบูรณะ จึงไม่ได้ใช้งาน

๓.๒ อาคารหลังที่ ๒ ชื่ออาคารเทพศึกษา

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นอาคารเรียน ๓ ชั้น ขนาด ๑๕ ห้องเรียน ปัจจุบันใช้เป็นห้องเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ห้องสำนักงานกลุ่มบริหารวิชาการ ห้องสมุด ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ห้องสืบค้นข้อมูลและห้องสำนักงานกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน

๓.๓ อาคารหลังที่ ๓ ชื่ออาคารพุทธศึกษา

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นอาคารเรียน ๔ ชั้น ขนาด ๒๐ ห้องเรียน ปัจจุบันใช้เป็นห้องเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาและร้านค้าสวัสดิการ

๓.๔ อาคารหลังที่ ๔ ชื่ออาคารธรรมศึกษา

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นอาคารเรียน ๔ ชั้น ขนาด ๒๐ ห้องเรียน ปัจจุบันใช้เป็นห้องเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ห้องประชุมของโรงเรียน และห้องฝึกซ้อมดนตรีของวงโยธวาทิต

๓.๕ อาคารหลังที่ ๕ ชื่ออาคารรัตนโกสินทร์ ๒๐๐

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ แบบพิเศษ ๔ ชั้น ปัจจุบันใช้เป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นล่างเป็นห้องรวมใช้เป็นโรงอาหารของโรงเรียนและห้องพักครูเวรชาย

๓.๖ อาคารหลังที่ ๖ ชื่ออาคารพลเอกอาทิตย์ กำลังเอก

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ แบบพิเศษ ๓ ชั้น ขนาด ๑๒ ห้องเรียน อาคารหลังนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากพลเอกอาทิตย์ กำลังเอก สร้างให้ด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัว ปัจจุบันใช้เป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และห้องพักนักกีฬา

นอกจากนี้ยังมีเรือนประชาสัมพันธ์อีก ๑ หลัง ลักษณะเป็นอาคารทรงไทย สร้างด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัวของพลเอกอาทิตย์ กำลังเอก เดิมใช้เป็นเรือนพยาบาล ปัจจุบันเป็นห้องประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน

๔. เครื่องหมายประจำโรงเรียน

เครื่องหมายประจำโรงเรียนนวมวิทย์เบญจมบพิตร ประกอบด้วย

๑. ตราจุลมงกุฎหรือพระเกี้ยวยอดเปล่งรัศมี มีเลข ๕ อยู่ข้างล่าง ซึ่งเป็นเครื่องหมายประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ผู้พระราชทานกำเนิดโรงเรียนนวมวิทย์เบญจมบพิตร
๒. อักษร “บ.บ.” ใต้ตัวเลข ๕ เป็นอักษรย่อของโรงเรียนนวมวิทย์เบญจมบพิตร

๕. คติธรรมประจำโรงเรียน

“อัญญาตาทวีปเท ธนั” แปลว่า ผู้หมั่นย่อมหาทรัพย์ได้ เป็นคติธรรมที่สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ กิตติโสภณมหาเถระ อดีตสมเด็จพระสังฆราช อดีตเจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ประทานให้แก่โรงเรียน

๖. ปรัชญาของโรงเรียน “ขยัน อดทน เป็นคนดี สามัคคี มีวินัย ใฝ่ศึกษา”

๗. สีประจำโรงเรียน สีประจำโรงเรียนนวมวิทย์เบญจมบพิตร ได้แก่ สีชมพู – เหลือง สีชมพู เป็นสีประจำวันอังคาร ซึ่งตรงกับวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นสัญลักษณ์เตือนใจนักเรียนและครูของโรงเรียนให้น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน

สีเหลือง เป็นสีของพระพุทธศาสนา หมายถึงโรงเรียนตั้งอยู่ในวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เป็นสัญลักษณ์เตือนใจของครูและนักเรียนให้กระทำในสิ่งที่ชอบ ไม่ประกอบในสิ่งที่ผิด ฝึกชำระจิตใจให้บริสุทธิ์สะอาด ใช้ความสามารถคุ้มครองตนและเป็นคนมีธรรมะ

๘. คณะสีของโรงเรียน

โรงเรียนแบ่งนักเรียน ครู และบุคลากร ออกเป็น ๔ คณะ เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

๘.๑ คณะนารายณ์ทรงครุฑ	สีประจำคณะ คือ สีแสด
๘.๒ คณะจักรรถ	สีประจำคณะ คือ สีแดง
๘.๓ คณะมหาอุณาโลม	สีประจำคณะ คือ สีเขียว
๘.๔ คณะไอยราพต	สีประจำคณะ คือ สีฟ้า

๙. ศูนย์รวมใจของชาวเบญจมบพิตร

๙.๑ สมเด็จพระพุทธชินราช พระประธานในพระอุโบสถวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

๙.๒ พระบรมราชสรีรังคารพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่รั้วต้นปลัดขิกขององค์สมเด็จพระพุทธชินราช ในพระอุโบสถวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

๙.๓ พระบรมรูปประทับยืนขนาดใหญ่ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ ศาลาร้อยปี ปิยมหาราชานุสรณ์

๙.๔ พระบรมฉายาทีสลักขณม์ประทับยืนขนาดใหญ่ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ ห้องเกียรติยศ อาคารพระพุทธเจ้าหลวง

๙.๕ พระรูปหล่อสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณพระสังฆราช (ปลด กิตฺติวัณ) ที่มุขด้านทิศตะวันออกของพิพิธภัณฑสถาน อ.ป.ก.

๑๐. ข้อมูลด้านทรัพยากร

โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีความพร้อมในด้านสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ แหล่งสืบค้นข้อมูล ห้องสมุด เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และมีอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ด้านทรัพยากรบุคคล โรงเรียนมีครูที่มีวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน จึงมีความพร้อมในการทำงาน และได้รับความอนุเคราะห์จากสมาคมนักเรียนเก่าในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มูลนิธิเบญจมเมตตาคารธรรม และชุมชน ช่วยสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรช่วยสอนในสาระการเรียนรู้ที่ขาดแคลน

ด้านทรัพยากรอาคารสถานที่ โรงเรียนมีอาคารสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

อาคารเรียน	จำนวน	๖	หลัง
ห้องสุขา	จำนวน	๒	หลัง
เรือนประชาสัมพันธ์	จำนวน	๑	หลัง
ป้อมยาม	จำนวน	๑	หลัง
ห้องพนักกีฬา	จำนวน	๓	ห้อง
บ้านพักลูกจ้างประจำ	จำนวน	๑	หลัง
สนามบาสเกตบอล และ วอลเลย์บอล	จำนวน	๒	สนาม
สนามเทนนิส	จำนวน	๑	สนาม

๑๑. วิสัยทัศน์

โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

๑๒. พันธกิจ

- ๑๒.๑ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๒.๒ พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๑๒.๓ บริหารจัดการศึกษาและสร้างเสริมการมีส่วนร่วม
- ๑๒.๔ พัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ

๑๓. เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การบริหารจัดการให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ตามกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๓) ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ ด้านคุณภาพนักเรียน (มาตรฐานที่ ๑ - ๖) ซึ่งจัดเป็นด้านผลผลิต/ผลลัพธ์

มาตรฐานที่ ๑ นักเรียนมีสุขภาวะที่ดี และมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานที่ ๒ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

บนพื้นฐานความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๓ ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักเรียนรู้

และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ ๔ นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิด

สร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานที่ ๕ นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ ๖ นักเรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถ

ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

๑๓.๒ ด้านคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (มาตรฐานที่ ๗) ซึ่งจัดเป็น

ด้านปัจจัย

มาตรฐานที่ ๗ ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและ

เกิดประสิทธิผล

๑๓.๓ ด้านคุณภาพการบริหารจัดการ (มาตรฐานที่ ๘ - ๙ และ ๑๒-๑๔) ซึ่ง

จัดเป็นด้านกระบวนการ

มาตรฐานที่ ๘ ผู้บริหาร ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมี

ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

มาตรฐานที่ ๙ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง ชุมชน

ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

มาตรฐานที่ ๑๒ โรงเรียนมีการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน

ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๕๓)

มาตรฐานที่ ๑๓ สถานศึกษามีการสร้าง ส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียน

เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๔ การพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์

ปรัชญา และจุดเน้นที่กำหนด

๑๓.๔ ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน (มาตรฐานที่ ๑๐ - ๑๑) ซึ่งจัดเป็น

ด้านกระบวนการ

มาตรฐานที่ ๑๐ โรงเรียนมีการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และ

กิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน

มาตรฐานที่ ๑๑ โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการ ที่

ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ

**๑๓.๕ ด้านคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ (มาตรฐานที่ ๑๕) ซึ่งจัดเป็นด้าน
ผลผลิต/ผลลัพธ์**

มาตรฐานที่ ๑๕ การจัดกิจกรรมตามนโยบาย จุดเน้น แนวทางการปฏิรูป
การศึกษา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมสถานศึกษาให้ยกระดับคุณภาพสูงขึ้น และมีความเป็นเลิศสู่
มาตรฐานสากล

๑๔. กลยุทธ์ของโรงเรียน

การกำหนดกลยุทธ์ โดยกำหนดหมวดของเป้าประสงค์เป็น ๕ หมวด ดังนี้

๑๔.๑ ด้านคุณภาพนักเรียน (มาตรฐานที่ ๑ - ๖)

๑๔.๒ ด้านคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (มาตรฐานที่ ๗)

๑๔.๓ ด้านการบริหารและมีส่วนร่วมจัดการศึกษา (มาตรฐานที่ ๘ - ๙, ๑๒ - ๑๔)

๑๔.๔ ด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน (มาตรฐานที่ ๑๐ - ๑๑)

๑๔.๕ ด้านการพัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ (มาตรฐานที่ ๑๕)

ดังนั้น จึงกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและยกระดับคุณภาพนักเรียน

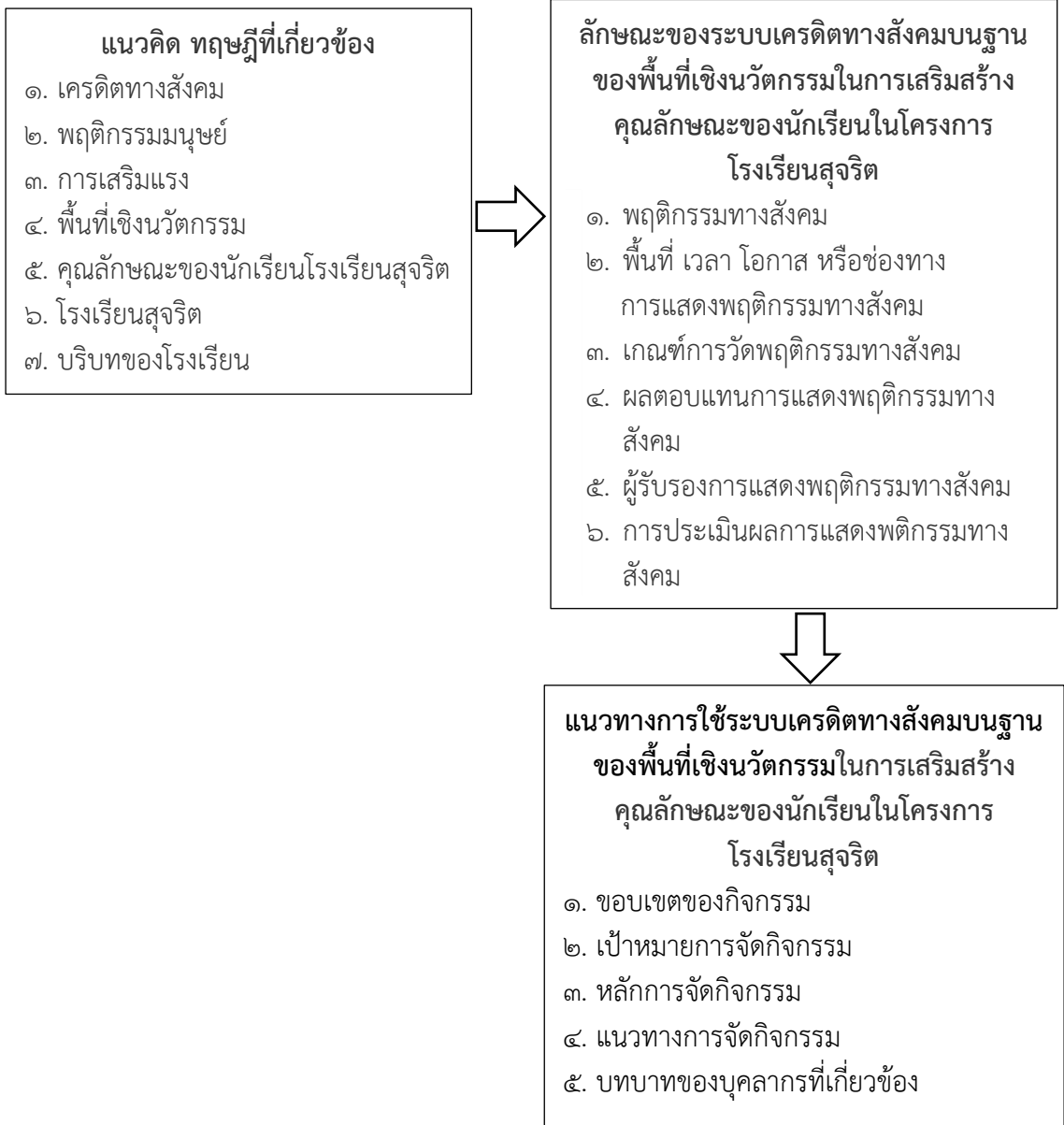
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ

ตอนที่ ๗ กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ ๒-๒ กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผสมผสานกับข้อมูลเชิงคุณภาพ มีกระบวนการวิจัย ดังนี้

๑. แหล่งข้อมูล
 ๒. ตัวแปรที่ศึกษา
 ๓. เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 ๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
 ๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- มีรายละเอียด ดังนี้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๒ กลุ่ม คือ ๑) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๒) กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holders) ดังนี้

๑. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินลักษณะและแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร คือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสังคมศาสตร์ การศึกษา และการวิจัยและประเมินผล จำนวน ๕ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๒. กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๒๐๔ คน

๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ปีการศึกษา ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓๕ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามตารางสำเร็จรูปของ เครซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, ๑๙๘๖) อ้างใน

บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๔) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ๑) ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๒) แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบบันทึกการสังเกต แบบบันทึกการสัมภาษณ์ และแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของลักษณะและแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ แบบวิเคราะห์เอกสาร เป็นแบบวิเคราะห์กิจกรรม รายการพฤติกรรม เกณฑ์การประเมิน เวลา โอกาส และช่องทางต่าง ๆ และผลตอบแทนจากการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ตามบริบทของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๑.๒ แบบบันทึกการสังเกต เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ประกอบด้วยกิจกรรมที่มีรายละเอียดของรายการพฤติกรรม เกณฑ์การประเมิน และผลตอบแทนจากการแสดงพฤติกรรมทางสังคมในเวลา โอกาส และช่องทางต่าง ๆ ตามบริบทของพื้นที่ จากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสภาพการดำเนินงานที่วางไว้เป็นแนวให้ปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ใช้สำหรับวิเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๑.๓ แบบบันทึกการสัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ประกอบด้วยกิจกรรมที่มีรายละเอียดของรายการพฤติกรรม เกณฑ์การประเมิน และผลตอบแทนจากการแสดงพฤติกรรมทางสังคมในเวลา โอกาส และช่องทางต่าง ๆ ตามบริบทของพื้นที่ จากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสภาพการดำเนินงานที่วางไว้เป็นแนวให้ปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ใช้สำหรับวิเคราะห์ลักษณะของ

ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

๑.๔ แบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านความเหมาะสม ๒) ด้านความเป็นประโยชน์ ๓) ด้านความเป็นไปได้ และ ๔) ด้านความสอดคล้อง ใช้สำหรับประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๒. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

๒.๑ แบบบันทึกการสังเกต

แบบบันทึกการสังเกต สำหรับวิเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต จัดทำร่างรายการประเด็นการสังเกตตามที่กำหนด และจัดทำแบบบันทึกการสังเกต เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและภาษา จากนั้นปรับปรุงและจัดทำแบบบันทึกการสังเกตฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๒ แบบบันทึกการสัมภาษณ์

แบบบันทึกการสัมภาษณ์ สำหรับวิเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต จัดทำร่างรายการประเด็นการสัมภาษณ์ตามที่กำหนด และจัดทำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและภาษา จากนั้นปรับปรุงและจัดทำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๓ แบบประเมิน

แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ ๒ แบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

๕ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด

๔ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับมาก

๓ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับปานกลาง

- ๒ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้แสดงความ
คิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ
เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

ตอนที่ ๔ แบบประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต มีลักษณะเป็นแบบ
มาตราประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

- ๕ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับมาก
- ๓ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้แสดงความ
คิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ
เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต

การสร้างและการหาคุณภาพแบบประเมิน

๑) ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของระบบ
เครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐาน
ของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร และกรอบเนื้อหาในการประเมิน

๒) สร้างแบบประเมินตามกรอบเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวัด ตามนิยาม
ศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวัด
แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

๓) นำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิง
เนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้วยวิธีหาค่าดัชนีความ

สอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of Congruence: IOC) พบว่ามีค่าเท่ากับ ๑.๐ ทุกข้อ แสดงว่าแบบประเมินมีความตรงเชิงเนื้อหา

๔) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient of Cronbach) พบว่า แบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ ๐.๙๑๔, ๐.๙๑๙, ๐.๘๘๒, ๐.๙๕๕ ตามลำดับ และแบบประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ ๐.๙๔๘, ๐.๙๒๓, ๐.๙๑๓, ๐.๙๔๙ ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเป็น ๒ รูปแบบ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพและการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

การสังเกต และการสัมภาษณ์ ดำเนินการโดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะนักวิจัยประกอบด้วย ผู้สังเกต ผู้สัมภาษณ์ ผู้บันทึก และผู้ช่วยเหลือทั่วไป (Assistant) ติดต่อนัดหมายโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายล่วงหน้า ๑ สัปดาห์ แล้วดำเนินการสังเกต และการสัมภาษณ์ ในวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จากนั้นถอดเทปบันทึกและวิเคราะห์ตีความข้อมูลที่ได้จากการสังเกต และการสัมภาษณ์

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

๒.๑ จัดทำระบบออนไลน์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๒ ส่งหนังสือความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ และโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินในระบบออนไลน์ระหว่างวันที่ ๗ - ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเป็น ๒ รูปแบบ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นการวิจัย จำนวน ๒ ประเด็นได้แก่ ๑) ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่

เชิงนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดของรายการพฤติกรรม เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรม เกณฑ์การวัดพฤติกรรม ผลตอบการแสดงพฤติกรรม ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรม และการประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๒) แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ซึ่งเป็นการดำเนินงานงานที่วางไว้เป็นแนวให้ปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต จากนั้นบรรยายและอธิบายแบบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นความคิดเห็นจากแบบประเมินในตอนที่ ๓ และ ๕ ใช้การวิเคราะห์สรุปอุปนัย จากนั้นนำเสนอผลในรูปแบบของการบรรยายและการอธิบายแบบความเรียง

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

๒.๑ ตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ โดยตรวจสอบรายการในแบบประเมินเพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลทุกรายการ

๒.๒ การจัดกระทำข้อมูล สร้างแฟ้มข้อมูลเพื่อบันทึกข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

๒.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

๒.๔ การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

๒.๕ เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบประเมิน ตอนที่ ๒ แบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต และ ๔ แบบประเมินการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต แปลผลข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๕๓)

๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง ในระดับมากที่สุด

๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง ในระดับมาก

๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง ในระดับปานกลาง

๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง ในระดับน้อย

๑.๐๐-๑.๕๐ หมายถึง มีความเหมาะสม/มีประโยชน์/มีความเป็นไปได้/
มีความสอดคล้อง ในระดับน้อยที่สุด

๒.๖ นำผลการวิเคราะห์ทางสถิติมาจัดตาราง แปลความหมาย ที่ความจากตาราง
อภิปรายผลและสรุปผลการศึกษา ในรูปของการบรรยายและการอธิบายแบบความเรียง

๒.๗ วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยการวิเคราะห์
ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter rater reliability) ด้วยค่าสถิติ Intra Class Correlation (ICC)
(Shrout & Fleiss, ๑๙๗๙ อ้างถึงใน สายวรุธ สุกก่า, เอกสิริ แก่นศักดิ์ศิริและ อุทุมพร โดมทอง,
๒๕๖๐) เมื่อวิเคราะห์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้นซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง ๐ ถึง ๑ สามารถแปล
ความหมายได้ดังนี้ (Koo & Li, ๒๐๑๖ อ้างถึงใน สายวรุธ สุกก่า, เอกสิริ แก่นศักดิ์ศิริและ อุทุมพร
โดมทอง, ๒๕๖๐)

- ๐.๐๐ – ๐.๕๐ หมายถึง มีความสอดคล้องกันในระดับต่ำ
- ๐.๕๑ – ๐.๗๔ หมายถึง มีความสอดคล้องกันในระดับพอใช้
- ๐.๗๕ – ๐.๙๐ หมายถึง มีความสอดคล้องกันในระดับดี
- ๐.๙๑ – ๑.๐๐ หมายถึง มีความสอดคล้องกันในระดับดีมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดกระทำกับข้อมูลโดย
โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

๑. ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ
และบริบทของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพปัจจุบัน และวิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.)

๓. วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยการวิเคราะห์ความ
เที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter rater reliability) ด้วยค่าสถิติ Intra Class Correlation (ICC)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่องการพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร นำเสนอเป็น ๒ ส่วน คือ ๑) ผลการศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต และ ๒) ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การนำเสนอผลศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร นำเสนอเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ๑) ผลการสังเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร และ ๒) ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ผลการสังเคราะห์ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสังเคราะห์ข้อมูล แล้วยกร่างลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) พฤติกรรมทางสังคม ๒) เวลา โอกาส และช่องทาง การแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๓) เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม ๔) ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๕) ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๖) การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ พฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และ

ความรู้สึกของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ประกอบด้วย ๕ ระดับ คือ ๑) พฤติกรรมต่อตนเอง ๒) พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง ๓) พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง ๔) พฤติกรรมต่อครู และ ๕) พฤติกรรมต่อสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑.๑ พฤติกรรมต่อตนเอง

พฤติกรรมต่อตนเอง หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อตนเอง เช่น การดูแลสุขภาพ ร่างกายตนเอง การแต่งกาย การตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบ ไม่ลอกการบ้าน รู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ เป็นต้น

๑.๑.๒ พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง

พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึกที่มีต่อพี่ เพื่อน น้อง เช่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน หรือของโรงเรียน การเคารพสิทธิของพี่ เพื่อน น้อง ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางที่เสื่อมเสีย ความมีน้ำใจต่อพี่ เพื่อน น้อง เป็นต้น

๑.๑.๓ พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง

พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง เช่น แสดงความกตัญญูต่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง การช่วยเหลือแบ่งเบาภาระงาน การประพฤติตนเป็นลูกที่ดีของพ่อ แม่ เป็นต้น

๑.๑.๔ พฤติกรรมต่อครู

พฤติกรรมต่อครู หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียน เช่น ให้เกียรติและแสดงความเคารพต่อผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียน การปฏิบัติตนในการเป็นลูกศิษย์ที่ดีของคุณครู ช่วยเหลืองานคุณครู การแสดงกิริยาวาจาที่สุภาพ ไม่ก้าวร้าวต่อครู เป็นต้น

๑.๑.๕ พฤติกรรมต่อสังคม

พฤติกรรมต่อสังคม หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมที่ส่งผลต่อการกระทำ ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อประชาชนและสังคมส่วนรวม เช่น การเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา มีหลักการทางประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาสังคม และประเทศชาติ ให้เป็นประเทศประชาธิปไตยอย่างแท้จริงตามหลักประชาธิปไตย มีจิตสาธารณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และรักษาสาธารณะสมบัติ เป็นต้น

๑.๒ เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง ช่วงเวลา สถานที่ โอกาส กิจกรรม สถานการณ์ และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) บ้าน ๒) ห้องเรียน ๓) โรงเรียน ๔) สถานที่สาธารณะ และ ๕) เทคโนโลยีการสื่อสาร มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๒.๑ บ้าน หมายถึง หมายถึง สถานที่ที่บุคคลในครอบครัวใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นมากสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยทั่วไป และเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และสุขภาพของผู้อยู่อาศัย

๑.๒.๒ ห้องเรียน หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพที่มีการเรียนการสอน เพื่อให้ครู

สามารถสอนบทเรียน ให้กับนักเรียน ซึ่งลักษณะของห้องเรียนจะแตกต่างกันไปตามประเภทของ

สถานศึกษาและจำนวนนักเรียน โดยห้องเรียนทุกห้องจะต้องมีเงื่อนไขที่เหมาะสมในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้

๑.๑.๓ โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

๑.๑.๔ สถานที่สาธารณะ หมายถึง พื้นที่ ทั้งอาคาร สถานที่ ถนน ทางเท้า ลาน โถง สวนสาธารณะที่มีการใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมสาธารณะร่วมกัน ทั้งที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงและร่วมสังเกตการณ์ โดยเป็นพื้นที่ทางสังคมที่รองรับคนทั้งในระดับบุคคล กลุ่มเพื่อน ครอบครัว ชุมชน เมือง และรองรับความต้องการเพื่อผลประโยชน์ต่อสาธารณชน

๑.๑.๕ เทคโนโลยีการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน โดยการถ่ายทอด รับรู้ข่าวสารร่วมกัน ผ่านเครื่องมือเหล่านั้น

๑.๓ เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม

เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง หลักในการพิจารณาตัดสิน หรือวินิจฉัยการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยกำหนดค่าคะแนนการพิจารณาตามพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้

๑.๓.๑	พฤติกรรมต่อตนเอง	รายการละ	๑	คะแนน
๑.๓.๒	พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง	รายการละ	๒	คะแนน
๑.๓.๓	พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง	รายการละ	๕	คะแนน
๑.๓.๔	พฤติกรรมต่อครู	รายการละ	๕	คะแนน
๑.๓.๕	พฤติกรรมต่อสังคม	รายการละ	๑๐	คะแนน

๑.๔ ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง สิ่งตอบแทนหรือรางวัลจากการแสดงการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๑.๔.๑ รางวัลที่เป็นสิ่งของ อาหาร เงินรางวัล หรือเงินทุนการศึกษา

๑.๔.๒ รางวัลที่แสดงการเป็นที่ยอมรับ เคารพของสังคม เช่น ประกาศชมเชย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อรุ่นน้อง

๑.๔.๓ รางวัลที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถและทักษะต่างๆ เช่น โล่รางวัล เกียรติบัตร หรือสิ่งอื่นใด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเข้าศึกษาต่อหรือสมัครทำงานได้

๑.๕ ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและเครื่องมือ อุปกรณ์ที่รับรู้ถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ ประกอบด้วย ๖ ส่วน ดังนี้

- ๑.๕.๑ ตนเอง
- ๑.๕.๒ พี่ เพื่อน น้อง
- ๑.๕.๓ ผู้ปกครอง
- ๑.๕.๔ ผู้บริหารโรงเรียน และครูทุกคน
- ๑.๕.๕ บุคคลในสังคม
- ๑.๕.๖ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๖ การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การตัดสินหรือสรุปผลที่ได้จากการวัดผล ทั้งที่เป็นปริมาณหรือคุณภาพว่าสิ่งนั้นดีมากขึ้นน้อยเพียงใด มีคุณค่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้

๑.๖.๑ นักเรียนที่รับคะแนนความประพฤติรวม ๒๐๐ คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญญา” ประเภทผู้มีระเบียบวินัยดีเด่นประจำปีการศึกษา ทั้งนี้ต้องมีสัดส่วนของคะแนนจาก พฤติกรรมต่อสังคมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คะแนน

๑.๖.๒ นักเรียนที่ได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญญา” ติดต่อกัน ๓ ปี มีคะแนนความประพฤติ ๕๐๐ คะแนน ขึ้นไป โดยไม่ถูกหักคะแนนความประพฤติ จะได้รับโล่เกียรติยศ “สุภาพบุรุษวัดเบญญา”

คณะผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นแผนภาพที่ ๔-๑ ดังนี้

แผนภาพที่ ๔-๑ ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

**๒. ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร**

ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง
ของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของ
นักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ
๑) ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๒) ผลการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีรายละเอียด ดังนี้

**๒.๑ ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ**

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง
ของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของ
นักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการ
สังคมศาสตร์ การศึกษาและการวิจัยและประเมินผล จำนวน ๕ คน ดังตารางที่ ๔-๑

ตารางที่ ๔-๑ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง
ของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของ
นักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (n=๕)

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความเหมาะสม			
๑. ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมองค์ประกอบ สำคัญในการเสริมสร้างคุณลักษณะนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก
๒. พฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุม การแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๒๐	๐.๔๕	มาก
๓. เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมเวลา โอกาส และ ช่องทางการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๔. เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๕. ผลตอบแทนการแสดงผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมความต้องการผลตอบแทนจากการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๒๐	๐.๔๕	มาก
๖. ผู้รับรองการแสดงผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงผลพฤติกรรม เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๗. การประเมินผลการแสดงผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมผลตอบแทนการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๐๙	๐.๖๑	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๐.๙๗		ดีมาก
ด้านความเป็นประโยชน์			
๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๓.๘๐	๐.๘๔	มาก
๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษา	๓.๘๐	๐.๘๔	มาก
๑๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจตรงกันในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๑๑. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ได้รับความเชื่อถือศรัทธาผู้ปกครองและชุมชน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๒. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๓.๙๒	๐.๗๐	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๐.๙๘		ดีมาก
ด้านความเป็นไปได้			
๑๓. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริงของโรงเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๔. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย และแนวทางการปฏิรูปการศึกษา	๓.๘๐	๐.๘๔	มาก
๑๕. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติได้ ไม่สร้างภาระให้มากเกินไป	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๖. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๓.๙๕	๐.๖๙	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๐.๙๔		ดีมาก
ด้านความสอดคล้อง			
๑๗. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๑๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน/ปัญหาของโรงเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๒๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบัน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๐๐	๐.๖๕	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๑.๐๐		ดีมาก
ภาพรวม	๔.๐๐	๐.๖๕	มาก

จากตารางที่ ๔-๑ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean= ๔.๐๐, S.D.=๐.๖๕) ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเหมาะสม (Mean= ๔.๐๙, S.D.=๐.๖๑) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ (Mean= ๓.๙๒, S.D.=๐.๗๐) และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมาก (ICC=๐.๙๗, ๐.๙๘, ๐.๙๔ และ ๑.๐๐ ตามลำดับ)

๒.๒ ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๒.๑ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบประเมิน

ผู้ตอบแบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร และผู้ตอบแบบประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน มีรายละเอียด ดังตารางที่ ๔-๒

ตารางที่ ๔-๒ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
๑. นักเรียน ม.๔	๒๕	๑๘.๕๒
๒. นักเรียน ม.๕	๒๕	๑๘.๕๒
๓. นักเรียน ม.๕	๒๕	๑๘.๕๒
๔. ครู และผู้บริหาร	๒๐	๑๔.๘๑
๕. คณะกรรมการสถานศึกษา	๓	๒.๒๒
๖. ผู้ปกครอง	๓๒	๒๓.๗๐
๗. ศิษย์เก่า	๑๐	๗.๔๑
รวม	๑๓๕	๑๐๐

๒.๒.๒ ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีผลดังตารางที่ ๔-๓

ตารางที่ ๔-๓ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความเหมาะสม			
๑. ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างคุณลักษณะนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๒๐	๐.๗๔	มาก
๒. พฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงผลพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๑๕	๐.๗๒	มาก
๓. เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:	๔.๑๑	๐.๗๗	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมเวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน			
๔. เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๐๙	๐.๗๔	มาก
๕. ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมความต้องการผลตอบแทนจากการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๑๘	๐.๗๐	มาก
๖. ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงพฤติกรรม เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๑๓	๐.๗๐	มาก
๗. การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน	๔.๑๒	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๑๔	๐.๗๒	มาก
ด้านความเป็นประโยชน์			
๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๒๓	๐.๖๙	มาก
๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษา	๔.๑๑	๐.๗๐	มาก
๑๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจตรงกันในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๑๗	๐.๗๒	มาก
๑๑. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:	๔.๑๒	๐.๗๓	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ได้รับความเชื่อถือศรัทธาผู้ปกครองและชุมชน			
๑๒. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๔.๑๒	๐.๗๔	มาก
รวม	๔.๑๕	๐.๗๑	มาก
ด้านความเป็นไปได้			
๑๓. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริงของโรงเรียน	๔.๑๒	๐.๖๙	มาก
๑๔. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย และแนวทางการปฏิรูปการศึกษา	๔.๑๖	๐.๗๑	มาก
๑๕. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติได้ ไม่สร้างภาระให้มากเกินไป	๔.๑๕	๐.๖๗	มาก
๑๖. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้	๔.๑๒	๐.๗๔	มาก
รวม	๔.๑๔	๐.๗๐	มาก
ด้านความสอดคล้อง			
๑๗. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔.๑๖	๐.๖๙	มาก
๑๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด	๔.๑๓	๐.๗๒	มาก
๑๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:	๔.๑๕	๐.๗๒	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน/ปัญหาของโรงเรียน			
๒๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบัน	๔.๐๗	๐.๖๘	มาก
รวม	๔.๑๓	๐.๗๐	มาก
ภาพรวม	๔.๑๔	๐.๗๑	มาก

จากตารางที่ ๔-๓ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean = ๔.๑๔, S.D.=๐.๗๑) ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นประโยชน์ (Mean= ๔.๑๕, S.D.=๐.๗๑) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความสอดคล้อง (Mean= ๔.๑๓, S.D.=๐.๗๐)

ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การนำเสนอผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร นำเสนอเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ๑) ผลการสังเคราะห์แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร และ ๒) ผลการประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสังเคราะห์ข้อมูล แล้วกร่างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียน

มัธยมวัดเบญจมบพิตร คือ กิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” ประกอบด้วย ๕ ส่วน มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ ขอบเขตของกิจกรรม

กิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ กิจกรรมหลัก และกิจกรรมสร้างสรรค์ มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑.๑ กิจกรรมหลัก

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนกำหนดตามบริบท ความพร้อม และเป้าหมายการพัฒนานักเรียน โดยมุ่งพัฒนาความเป็นระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือ แบ่งปัน เอื้ออาทร สมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผนประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑๕ กิจกรรม ดังนี้

๑.๑.๑.๑ พิธีถวายพานพุ่ม และถวายบังคมพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ณ ลานพระรูปทรงม้า

๑.๑.๑.๒ พิธีถวายพระพรชัยมงคลพระบรมวงศ์นวงศ์

๑.๑.๑.๓ พิธีวันมหาธีรราชเจ้า

๑.๑.๑.๔ พิธีวันปิยมหาราช

๑.๑.๑.๕ พิธีวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ วันชาติไทย วันพ่อแห่งชาติ

๑.๑.๑.๖ พิธีถวายตนเป็นพุทธมามกะ

๑.๑.๑.๗ พิธีบวงสรวงแม่ประดู่

๑.๑.๑.๘ พิธีทำบุญให้แก่ครูที่ล่วงลับ

๑.๑.๑.๙ พิธีไหว้ครูประจำปีการศึกษา

๑.๑.๑.๑๐ พิธีทักษิณานุประทาน รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา

๑.๑.๑.๑๑ การคัดเลือกและมอบทุนการศึกษาโดยสมาคมนักเรียนเก่าเบญจมบพิตร ในพระบรมราชูปถัมภ์

๑.๑.๑.๑๒ การคัดเลือกและมอบทุนพ่อแม่อุปถัมภ์

๑.๑.๑.๑๓ การคัดเลือกนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ (ด้านวิชาการ ดนตรี และกีฬา)

๑.๑.๑.๑๔ การมอบโล่รางวัลสำหรับนักเรียน ได้เกรดเฉลี่ย ๔.๐๐

๑.๑.๑.๑๕ การจัดพิธีอำลาการจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

๑.๑.๒ กิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกำหนด และวางแผนดำเนินการด้วยนักเรียนเองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนักเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมตามความสนใจและส่งเสริมให้นักเรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะ

อาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมีจิตสาธารณะ ประกอบด้วย ๕ กิจกรรม ดังนี้

- ๑.๑.๒.๑ การพัฒนาทักษะพิเศษ เช่น ถ่ายภาพ วาดภาพ ดนตรี กีฬาฟุตบอล วงโยธวาทิต
- ๑.๑.๒.๒ การสร้างจิตสำนึกการเคารพและให้เกียรติรุ่นพี่ รุ่นน้อง
- ๑.๑.๒.๓ การประกอบอาชีพเสริมหารายได้ระหว่างเรียน
- ๑.๑.๒.๔ จิตอาสาพัฒนาสังคม
- ๑.๑.๒.๕ สมาคมนักเรียนเก่าเบญจมบพิตร ในพระบรมราชูปถัมภ์

๑.๒ เป้าหมายการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” มุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีคุณลักษณะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และมีความสุข มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรม ดังนี้

- ๑.๒.๑ นักเรียนมีคุณลักษณะของโรงเรียนในโครงการเรียนสุจริต ๕ ประการ ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ
- ๑.๒.๒ นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ทั้งวิชาการและวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
- ๑.๒.๓ นักเรียนค้นพบความสนใจ ความถนัด และพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตัว มองเห็นช่องทางในการสร้างงานอาชีพในอนาคตได้เหมาะสมกับตนเอง
- ๑.๒.๔ นักเรียนเห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่าง ๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและประกอบสัมมาชีพ
- ๑.๒.๕ นักเรียนพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต และเสริมสร้างศีลธรรมจริยธรรม
- ๑.๒.๖ นักเรียนมีจิตสำนึกและทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

๑.๓ หลักการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” มีหลักการ ดังนี้

- ๑.๓.๑ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม
- ๑.๓.๒ จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน
- ๑.๓.๓ บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๑.๓.๔ ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จินตนาการที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง
- ๑.๓.๕ จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

๑.๓.๖ มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของโรงเรียน

๑.๓.๗ นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษาถือเป็นหน้าที่และงานประจำ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย

๑.๓.๘ ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

๑.๓.๙ มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๑.๔ แนวการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญญา “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” โรงเรียน จัดให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงแนวการจัดตั้งต่อไปนี้

๑.๔.๑ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการองค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น

๑.๔.๒ จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และความสามารถ ความต้องการ ของผู้เรียนและชุมชน

๑.๔.๓ จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม

๑.๔.๔ จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่าง ๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

๑.๕ บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญญา “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๕.๑ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑.๕.๑.๑ กำหนดแผนการจัดกิจกรรมไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และโดย การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๑.๕.๑.๒ ผู้บริหารชี้แจง ทำความเข้าใจ และสร้างความตระหนักให้ บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนเห็นคุณค่าและร่วมมือในการจัดกิจกรรม

๑.๕.๑.๓ พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถ ความ เชี่ยวชาญ และมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

๑.๕.๑.๔ สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือและความเข้าใจอันดี ระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัด กิจกรรม

๑.๕.๑.๕ นิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษา ประเมินผล และสร้างขวัญกำลังใจ แก่นักเรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม

๑.๕.๑.๖ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑.๕.๒ บทบาทของครูผู้รับผิดชอบ

๑.๕.๒.๑ ศึกษาหลักการ วัตถุประสงค์ ขอบข่าย แนวการจัดกิจกรรม การประเมินผลพัฒนาผู้เรียน และจัดกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย

๑.๕.๒.๒ ชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรม

๑.๕.๒.๓ ร่วมกับนักเรียนออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และเป็นไปตามหลักการ ปรัชญา และแนวการจัดกิจกรรม

๑.๕.๒.๔ ส่งเสริม กระตุ้น และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการจัดทำแผนงาน โครงการ ร่วมปฏิบัติกิจกรรม และการประเมินผล

๑.๕.๒.๕ ให้คำปรึกษา ดูแล ติดตาม ประสานงาน และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการร่วมกิจกรรมให้เป็นไปตามแผน

๑.๕.๒.๖ ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน

๑.๕.๒.๗ รายงานผลการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วนำผลการจัดกิจกรรมมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

๑.๕.๒.๘ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑.๕.๓ บทบาทของผู้เรียน

๑.๕.๓.๑ ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถ หรือตามข้อเสนอแนะของสถานศึกษา

๑.๕.๓.๒ เข้าร่วมการปฐมนิเทศจากครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม

๑.๕.๓.๓ ร่วมประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามลักษณะของกิจกรรม

๑.๕.๓.๔ ร่วมประชุมจัดทำแผนงาน โครงการ ปฏิทินงาน และปฏิบัติกิจกรรม ด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

๑.๕.๓.๕ ร่วมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและนำผลมาพัฒนาตนเอง และนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อครูผู้รับผิดชอบ

๑.๕.๓.๖ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดประสบการณ์ ทบทวน และสะท้อนความรู้สึกภายหลังการปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review: AAR) รวมทั้งสร้างเครือข่ายจิตอาสา และขยายผลต่อยอดสู่ความยั่งยืน

๑.๕.๔ บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา

๑.๕.๔.๑ ให้ความเห็นชอบและมีส่วนร่วมในการกำหนดวางแผนดำเนินกิจกรรม

๑.๕.๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม

๑.๕.๕ บทบาทของผู้ปกครองและชุมชน

๑.๕.๕.๑ มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม และอาสาช่วยกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน

๑.๕.๕.๒ ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียน ให้โอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

๑.๕.๕.๓ ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียน และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาของผู้เรียน

๑.๕.๕.๔ เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีงามให้แก่ นักเรียน

๑.๕.๕.๕ ร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อติดตามประเมินผลพัฒนาและการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ทั้งนี้คณะนักวิจัยสังเคราะห์จัดแผนภาพที่ ๔-๒

แผนภาพที่ ๔-๒ แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

**๒. ผลการประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร**

ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ๑) ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๒) ผลการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีรายละเอียดดังนี้

**๒.๑ ผลการประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่
เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ**

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสังคมศาสตร์ การศึกษาและการวิจัยและประเมินผล จำนวน ๕ คน ดังตารางที่ ๔-๔

ตารางที่ ๔-๔ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (n=๕)

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความเหมาะสม			
๑. กิจกรรมตามแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้นักเรียนมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของโรงเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๕. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพนักเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๐๐	๐.๖๕	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๑.๐๐		ดีมาก
ด้านความเป็นประโยชน์			
๖. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๗. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๘. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรมีแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๙. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้โรงเรียนได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากผู้ปกครองและชุมชน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๐๐	๐.๖๕	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๑.๐๐		ดีมาก
ด้านความเป็นไปได้			
๑๐. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๑๑. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้จริงในโรงเรียน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถปฏิบัติได้ ไม่เป็นภาระ	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
๑๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้โรงเรียนสามารถบริหารทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๐๐	๐.๖๕	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	๑.๐๐		ดีมาก
ด้านความสอดคล้อง			
15. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก
16. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
17. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก
18. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
19. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของต้นสังกัด	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก
20. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาของโรงเรียน	๔.๒๐	๐.๘๔	มาก
รวม	๔.๑๗	๐.๗๕	มาก
ค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC)	.๙๙		ดีมาก
ภาพรวม	๔.๐๕	๐.๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔-๔ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean= ๔.๐๕, S.D.=๐.๖๗) ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสอดคล้อง (Mean= ๔.๑๗, S.D.=๐.๗๕) และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมาก (ICC=๑.๐๐, ๑.๐๐, ๑.๐๐ และ ๐.๙๙ ตามลำดับ)

๒.๒.๒ ผลการประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีผลดังตารางที่ ๔-๕

ตารางที่ ๔-๕ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความเหมาะสม			
๑. กิจกรรมตามแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๑๘	๐.๖๙	มาก
๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน	๔.๑๑	๐.๖๙	มาก
๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้นักเรียนมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน	๔.๐๖	๐.๗๓	มาก
๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของโรงเรียน	๔.๐๗	๐.๗๒	มาก
๕. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพนักเรียน	๔.๑๑	๐.๗๔	มาก
รวม	๔.๑๑	๐.๗๑	มาก
ด้านความเป็นประโยชน์			
๖. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต	๔.๑๑	๐.๗๕	มาก
๗. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๔.๐๙	๐.๗๔	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๘. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรมีแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน	๔.๑๐	๐.๗๐	มาก
๙. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้โรงเรียนได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากผู้ปกครองและชุมชน	๔.๑๐	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๑๐	๐.๗๒	มาก
ด้านความเป็นไปได้			
๑๐. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้	๔.๐๖	๐.๗๘	มาก
๑๑. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้จริงในโรงเรียน	๓.๙๙	๐.๗๓	มาก
๑๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม	๔.๐๖	๐.๗๘	มาก
๑๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถปฏิบัติได้ ไม่เป็นภาระ	๔.๐๑	๐.๗๙	มาก
๑๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้โรงเรียนสามารถบริหารทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า	๔.๐๙	๐.๗๗	มาก
รวม	๔.๐๔	๐.๗๗	มาก
ด้านความสอดคล้อง			
๑๕. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	๔.๑๐	๐.๗๓	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลผล
๑๖. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	๔.๑๐	๐.๗๖	มาก
๑๗. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน	๔.๑๒	๐.๗๙	มาก
๑๘. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔.๐๙	๐.๗๙	มาก
๑๙. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของต้นสังกัด	๔.๑๐	๐.๘๑	มาก
๒๐. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาของโรงเรียน	๔.๑๗	๐.๘๐	มาก
รวม	๔.๑๑	๐.๗๘	มาก
ภาพรวม	๔.๐๙	๐.๗๕	มาก

จากตารางที่ ๔-๕ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (Mean= ๔.๐๙, S.D.=๐.๗๕) ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเหมาะสม (Mean= ๔.๑๑, S.D.=๐.๗๑) และด้านความสอดคล้อง (Mean= ๔.๑๑, S.D.=๐.๗๘) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นไปได้ (Mean= ๔.๐๔, S.D.=๐.๗๗)

บทที่ ๕

สรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต และ ๒) เพื่อสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผสมผสานกับข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบบันทึกการสังเกต แบบบันทึกการสัมภาษณ์ และแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Inter rater reliability) ด้วยค่าสถิติ Intra Class Correlation (ICC)

สรุป

๑. ผลการศึกษาคุณลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๑.๑ ผลการศึกษาคุณลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) พฤติกรรมทางสังคม ๒) เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๓) เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม ๔) ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ๕) ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม และ ๖) การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑.๑ พฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล่ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดย

อ้อม ประกอบด้วย ๕ ระดับ คือ ๑) พฤติกรรมต่อตนเอง ๒) พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง ๓) พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง ๔) พฤติกรรมต่อครู และ ๕) พฤติกรรมต่อสังคม

๑.๑.๒ เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง ช่วงเวลา สถานที่ โอกาส กิจกรรม สถานการณ์ และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคม ประกอบด้วย ๕ ส่วน คือ ๑) บ้าน ๒) ห้องเรียน ๓) โรงเรียน ๔) สถานที่สาธารณะ และ ๕) เทคโนโลยี การสื่อสาร

๑.๑.๓ เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม

เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง หลักในการพิจารณาตัดสิน หรือวินิจฉัยการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยกำหนดค่าคะแนนการพิจารณาตามพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้

๑.๑.๓.๑ พฤติกรรมต่อตนเอง	รายการละ	๑ คะแนน
๑.๑.๓.๒ พฤติกรรมต่อพี่ เพื่อน น้อง	รายการละ	๒ คะแนน
๑.๑.๓.๓ พฤติกรรมต่อผู้ปกครอง	รายการละ	๕ คะแนน
๑.๑.๓.๔ พฤติกรรมต่อครู	รายการละ	๕ คะแนน
๑.๑.๓.๕ พฤติกรรมต่อสังคม	รายการละ	๑๐ คะแนน

๑.๑.๔ ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง สิ่งตอบแทนหรือรางวัลจากการแสดงการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม สามารถส่งผลต่อการกระทำ ความคิด และความรู้สึก ของอีกบุคคลหนึ่งได้ เมื่อบุคคลนั้น ๆ เกิดการปฏิสัมพันธ์กันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

- ๑.๑.๔.๑ รางวัลที่เป็นสิ่งของ อาหาร เงินรางวัลหรือเงินทุนการศึกษา
- ๑.๑.๔.๒ รางวัลที่แสดงการเป็นที่ยอมรับ เคารพของสังคม เช่น ประกาศชมเชย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อรุ่นน้อง

๑.๑.๔.๓ รางวัลที่แสดงถึงความรู้ ความสามารถและทักษะต่างๆ เช่น โสรรางวัล เกียรติบัตร หรือสิ่งอื่นใด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเข้าศึกษาต่อหรือสมัครทำงานได้

๑.๑.๕ ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและเครื่องมือ อุปกรณ์ที่รับรู้ถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑ ประกอบด้วย ๖ ส่วน คือ ๑) ตนเอง ๒) พี่ เพื่อน น้อง ๓) ผู้ปกครอง ๔) ผู้บริหารโรงเรียน และครูทุกคน ๕) บุคคลในสังคม และ ๖) เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๑.๖ การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม

การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การตัดสินหรือสรุปผลที่ได้จากการวัดผล ทั้งที่เป็นปริมาณหรือคุณภาพว่าสิ่งนั้นดีมากน้อยเพียงใด มีคุณค่าอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้

๑.๖.๑ นักเรียนที่รับคะแนนความประพฤติรวม ๒๐๐ คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญฯ” ประเภทผู้มีระเบียบวินัยดีเด่นประจำปีการศึกษา ทั้งนี้ต้องมีสัดส่วนของคะแนนจาก พฤติกรรมต่อสังคมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คะแนน

๑.๖.๒ นักเรียนที่ได้รับเกียรติบัตร “สุภาพบุรุษวัดเบญฯ” ติดต่อกัน ๓ ปี มีคะแนนความประพฤติ ๕๐๐ คะแนน ขึ้นไป โดยไม่ถูกหักคะแนนความประพฤติ จะได้รับโล่เกียรติยศ “สุภาพบุรุษวัดเบญฯ”

คณะผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นแผนภาพที่ ๕-๑

แผนภาพที่ ๕-๑ ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๑.๒ ผลการประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และค่าความเที่ยง

ระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

๒. ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๒.๑ ผลการสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร คือ กิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” มีรายละเอียด ดังนี้

๒.๒.๑ ขอบเขตของกิจกรรม

กิจกรรมสุขภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วยรักษา” แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ กิจกรรมหลัก และกิจกรรมสร้างสรรค์ มีรายละเอียด ดังนี้

๒.๒.๑.๑ กิจกรรมหลัก

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนกำหนดตามบริบทความพร้อม และเป้าหมายการพัฒนานักเรียน โดยมุ่งพัฒนาความเป็นระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทร สมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผนประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของนักเรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น มีรายละเอียด ดังนี้

๑) พิธีถวายพานพุ่ม และถวายบังคมพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ณ ลานพระรูปทรงม้า

๒) พิธีถวายพระพรชัยมงคลพระบรมวงศานุวงศ์

๓) พิธีวันมหาธีรราชเจ้า

๔) พิธีวันปิยมหาราช

๕) พิธีวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ วันชาติไทย วันพ่อแห่งชาติ

๖) พิธีถวายตนเป็นพุทธมามกะ

๗) พิธีบวงสรวงแม่ประดู่

- ๘) พิธีทำบุญให้แก่ครูที่ล่วงลับ
 ๙) พิธีไหว้ครูประจำปีการศึกษา
 ๑๐) พิธีทักษิณานุประทาน รุ่งพีเกรียงไกร รุ่งน้องช่วย
 รักษา
 ๑๑) การคัดเลือกและมอบทุนการศึกษาโดยสมาคม
 นักเรียนเก่าเบญจมาบพิตร ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ๑๒) การคัดเลือกและมอบทุนพ่อแม่อุปถัมภ์
 ๑๓) การคัดเลือกนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ (ด้าน
 วิชาการ ดนตรี และกีฬา)
 ๑๔) การมอบโล่รางวัลสำหรับนักเรียน ได้เกรดเฉลี่ย
 ๔.๐๐
 ๑๕) การจัดพิธีอำลาการจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 ๓ และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

๒.๒.๑.๒ กิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกำหนด และ
 วางแผนดำเนินการด้วยนักเรียนเองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนักเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมตาม
 ความสนใจและส่งเสริมให้นักเรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความ
 สนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมี
 จิตสาธารณะ มีรายละเอียด ดังนี้

- ๑) การพัฒนาทักษะพิเศษ เช่น ถ่ายภาพ วาดภาพ
 ดนตรี กีฬาฟุตบอล วงโยธวาทิต
 ๒) การสร้างจิตสำนึกการเคารพและให้เกียรติรุ่นพี่ รุ่น
 น้อง
 ๓) การประกอบอาชีพเสริมหารายได้ระหว่างเรียน
 ๔) จิตอาสาพัฒนาสังคม
 ๕) สมาคมนักเรียนเก่าเบญจมาบพิตร ในพระบรม
 ราชูปถัมภ์

๒.๒.๒ เป้าหมายการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญญ์ “รุ่งพีเกรียงไกร รุ่งน้องช่วย
 รักษา” มุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีกระบวนการ
 คิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และมีความสุข มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง
 ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

๒.๒.๓ หลักการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญญ์ “รุ่งพีเกรียงไกร รุ่งน้องช่วย
 รักษา” มีหลักการ ดังนี้

๒.๒.๓.๑ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็น
รูปธรรม

๒.๒.๓.๒ จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด
และความสามารถของผู้เรียน

๒.๒.๓.๓ บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึง
ความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๒.๓.๔ ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึก
ให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จินตนาการ ที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่าง
ต่อเนื่อง

๒.๒.๓.๕ จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

๒.๒.๓.๖ มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม
สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน

๒.๒.๓.๗ นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษาถือเป็นหน้าที่
และงานประจำโดยคำนึงถึงความปลอดภัย

๒.๒.๓.๘ ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่
ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐ และ เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

๒.๒.๓.๙ มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่
หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๒.๒.๔ แนวการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วย
รักษา” โรงเรียนจัดให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงแนวการจัดตั้งต่อไปนี้

๒.๒.๔.๑ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตาม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการโครงการองค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น

๒.๒.๔.๒ จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และ
ความสามารถ ความต้องการ ของผู้เรียนและชุมชน

๒.๒.๔.๓ จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำ
ประโยชน์ต่อสังคม

๒.๒.๔.๔ จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่าง ๆ ฝึกการทำงานที่
เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

๒.๒.๕ บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมสุภาพบุรุษวัดเบญฯ “รุ่นพี่เกรียงไกร รุ่นน้องช่วย
รักษา” ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มี
รายละเอียด ดังนี้

๒.๒.๕.๑ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑) กำหนดแผนการจัดกิจกรรมไว้ในหลักสูตร

สถานศึกษา และโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

- ๒) ผู้บริหารชี้แจง ทำความเข้าใจ และสร้างความตระหนักให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนเห็นคุณค่าและร่วมมือในการจัดกิจกรรม
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ
- ๔) สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม
- ๕) นิเทศ ติดตาม ให้คำปรึกษา ประเมินผล และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดกิจกรรม
- ๖) แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๒.๕.๒ บทบาทของครูผู้รับผิดชอบ
- ๑) ศึกษาหลักการ วัตถุประสงค์ ขอบข่าย แนวการจัดกิจกรรม การประเมินผลพัฒนาผู้เรียน และจัดกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย
- ๒) ชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
- ๓) ร่วมกับนักเรียนออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และเป็นไปตามหลักการ ปรัชญา และแนวการจัดกิจกรรม
- ๔) ส่งเสริม กระตุ้น และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการจัดทำแผนงาน โครงการ ร่วมปฏิบัติกิจกรรม และการประเมินผล
- ๕) ให้คำปรึกษา ดูแล ติดตาม ประสานงาน และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในการร่วมกิจกรรมให้เป็นไปตามแผน
- ๖) ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน
- ๗) รายงานผลการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- แล้วนำผลการจัดกิจกรรมมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข
- ๘) แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๒.๕.๓ บทบาทของผู้เรียน
- ๑) ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถ หรือตามข้อเสนอแนะของสถานศึกษา
- ๒) เข้าร่วมการปฐมนิเทศจากครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม
- ๓) ร่วมประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามลักษณะของกิจกรรม
- ๔) ร่วมประชุมจัดทำแผนงาน โครงการ ปฏิทินงาน และปฏิบัติกิจกรรม ด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

๕) ร่วมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและนำผลมาพัฒนาตนเอง และนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อครูผู้รับผิดชอบ

๖) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดประสบการณ์ ทบทวน และสะท้อนความรู้สึกละหลังการปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review : AAR) รวมทั้งสร้างเครือข่ายจิตอาสาและขยายผลต่อยอดสู่ความยั่งยืน

๒.๒.๕.๔ บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา

๑) ให้ความเห็นชอบและมีส่วนร่วมในการกำหนดวางแผนดำเนินกิจกรรม

๒) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม

๒.๒.๕.๕ บทบาทของผู้ปกครองและชุมชน

๑) มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม และอาสา ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน

๒) ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียน ให้โอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

๓) ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียน และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของผู้เรียน

๔) เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีงามให้แก่นักเรียน

๕) ร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อติดตามประเมินผลพัฒนา และการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ทั้งนี้คณะนักวิจัยสังเคราะห์จัดแผนภาพที่ ๕-๒

แผนภาพที่ ๕-๒ แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๒.๒ ผลการประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่ เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และค่าความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (ICC) ของความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเมินความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๑.๑ สถานศึกษา หน่วยงาน องค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน หรือรัฐบาลสามารถนำแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๕ ประการ ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ

๑.๒ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ควรศึกษาผลการวิจัย เพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียน เทคโนโลยี สภาพสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป

๑.๓ เกณฑ์การวัดและประเมินผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีจุดเน้นที่พฤติกรรมทางสังคมจึงมีสัดส่วนน้ำหนักคะแนนที่มากกว่า สถานศึกษาสามารถปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดเน้นของสถานศึกษา

๑.๔ การประเมินผลพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร นักเรียนจะได้ผลตอบแทนเมื่อสะสมคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้พบว่านักเรียนบางคนสะสมคะแนนยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดควรมีผลตอบแทนเพื่อเป็นแรงจูงใจด้วย

๑.๕ แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ประกอบด้วยกิจกรรม ๒ ส่วน คือ กิจกรรมหลักของโรงเรียนกำหนดขึ้น และกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความต้องการของนักเรียน สถานศึกษาสามารถปรับลด หรือกำหนดกิจกรรมเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นของโรงเรียนและนักเรียน

๑.๖ โรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า สามารถนำแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนต่อไป

๑.๗ ผลตอบแทนที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการในระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตรคือ การสะสมคะแนนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำไปปรับใช้เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เข้าศึกษาต่อ

๑.๘ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ สามารถนำแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร ไปพัฒนาเป็นมาตรฐานการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสุจริต และนำไปปรับใช้กับโรงเรียน ชุมชน และสังคมในภาพรวมต่อไปได้

๒. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตครั้งนี้เป็นการศึกษาริบทเฉพาะโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร ในการนำผลการวิจัยไปใช้ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทอื่นต่อไป

๒.๒ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต โรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร โดยการศึกษาบริบท แล้ววิเคราะห์โดยคณะผู้วิจัย และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นควรมีการวิจัยทดลองโดยการนำแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตไปใช้จริงและปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

๒.๓ โรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียน เทคโนโลยีสภาพสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป

๒.๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ควรส่งเสริม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต ให้เหมาะสมกับโรงเรียน ชุมชน และสังคมไทยต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือหลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education). กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, ๒๕๖๑.
- จันทร์เพ็ญ ชัยพรสุไพศาล. “ปัจจัยเสริมแรงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการของบริษัทโลจิสติกส์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๕๖.
- จินดา พราหมณ์ชู. “การพัฒนาความเข้าใจเรื่องอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีและเจตคติต่อการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐาน”. วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๕๓.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. “รายงานพิเศษ: จีนสร้างภาพลักษณ์ใหม่ด้วยระบบเครดิตทางสังคม”. รายงานเศรษฐกิจและการเงินมณฑลยูนนาน ปี ๒๕๖๐. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconMakhongCanelArea/Yunnan/DocLib_YNArticle/๒๐๑๗--Article๑_China%๒๐Social%๒๐Credit.pdf, ๒๕๖๐.
- นักศึกษา กศ.บ.ป.รุ่น ๒๒. รายงานการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐.
- บพิตร กิจมี. “การใช้การเรียนรู้แบบบริบทเป็นฐานในการจัดกิจกรรมชุมชนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๓ โรงเรียนบ้านเมืองคอง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑.
- ปีชีนิวัส. Social Credit เครื่องมือควบคุมชีวิตประชาชนเต็มรูปแบบของรัฐบาลจีน?. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/international-๔๕๙๐๔๗๗๔>, ๒๕๖๑.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- เปลว สีเงิน. จีนกับระบบ ‘เครดิตสังคม’. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <https://www.thaipost.net/main/detail/๔๒๕๗๗>, ๒๕๖๒.
- พระราชบัญญัติ (สิงห์คำ ขยวีโส). “กระบวนการสร้างสังคมคุณธรรมแบบมีส่วนร่วมภายใต้รูปแบบธนาคารความดี สำหรับหน่วยอบรมประชาชน”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.
- พิเชษฐ เทบ่ารุ่ง. “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาเคมีตามแนวคิด การเรียนรู้โดยใช้บริบทและปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาบัณฑิต.” วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ๒๕๕๗.
- วรจกณินทร์ ศรีวงศ์. “การบริหารจัดการของธนาคารความดีตำบลห้วยมัมและตำบลป่าหุ่ง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย”. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๖.

- วสันต์ บุญประสม. “การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนสุจริตโดยใช้วงจรคุณภาพ
โรงเรียนบ้านตุงลอย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหา
บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, ๒๕๖๑.
- อำนาจ บัวศิริ. การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ในสภาพแวดล้อมที่เคลื่อนไหวตลอดเวลา. วารสารบัณฑิต
ศาสตร์ มมร. ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๑ มกราคม – มิถุนายน, ๒๕๕๙. ๗๐-๘๔.

ภาษาต่างประเทศ

- Bennett, J. and Holman, J. Context-based approaches to the teaching of chemistry :
what are they and what are their effect? In Gillbert. J. K. et al. (eds.)
Chemical Education : Toward Research-Based Practice. Dordrecht : Kluwer
Academic Publisher, 165-184. 2005.
- Daithí Mac Sithigh and Mathias Siems. The Chinese social credit system: A model for
other countries?. Department of Law. European University Institute, Badia
Fiesolana. I-50014 San Domenico di Fiesole (FI), Italy. 2019.
- Darkwah, V.A. Undergraduate nursing student’s level of thinking and self-efficacy in
patient education in a Context-Based learning Program. Dissertation.
University of Alberta. Canada. 2006.
- David J. Cherrington. Organizational behavior: the management of individual and
organizational performance. Boston: Allyn and Bacon. 1994.
- Drucker. Innovation and Entrepreneurship .January. The Academy of Management
Review. 12(1):172. 1985.
- Eliane B.Johnson. Contextual Teaching and Learning: What It Is and Why It's Here to
Stay. Boston: 2006.
- Glennis R. McWilliams. A STUDY of the SOCIAL CREDIT SCORE SYSTEM and
the IMPLICATIONS it may have in CHINESE SOCIETY. A thesis submitted to
the faculty of The University of Mississippi in partial fulfillment of the
requirements of the Sally McDonnell Barksdale Honors College. 2020.
- Gilbert, J. k. On the nature of “context” in education. International Journal of
Science Education, 28(9), 957-976. 2006.
- Hembree, R. Experiments and Relational Studies in Problem Solving: A Meta-
Analysis. Journal for Research in Mathematics Education, 23, 242-273. 1992.
- James Pero.Is. 'Social credit' coming to the US? Report claims score systems similar to
China's are being used increasingly by Silicon Valley companies. available
from <https://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-7396975/Is-social-credit-coming-Report-claims-systems-like-Chinas-used-Silicon-Valley.html>,
2019.

- Julia B. Akers. Confronting the Realities of Implementing Contextual Learning Ideas in a Biology Classroom. (Unpublished doctoral dissertation). Virginia Polytechnic Institute and State University, United States. 1999.
- Khumalo, L. T. A context-based problem solving approach in grade 8 natural sciences teaching and learning. Doctoral dissertation. 2010
- Lahey L.Lisa. The real reason People won't Change, Harvard Business Review : November, 2001.
- Martin Maurtvedt. The Chinese Social Credit System Surveillance and Social Manipulation: A Solution to "Moral Decay"?. Master's Thesis in Chinese Society and Politics. Department of Culture Studies and Oriental Languages University of Oslo. 2017.
- Matthew Clifford & Marica Wilson. Contextual Teaching, Professional Learning, and Student Experiences : lessons Learned from Implementation. Retrieved from: <http://www.cew.wisc.edu/teachnet>. 2000.
- Philip G. Zimbardo Richard J. Gerrig . Psychology and Life, 19th Edition. 1985.
- Queensland Studies Authority (QSA). Chemistry Extended Trial-Pilot Senior Syllabus. n.p. 2004.
- Raymond G. Miltenberger. Behavior Modification: Principles and Procedures. 3 rd ed. CA, Belmont: Wadsworth Publishing. 2002.
- Wade c. Rowatt. Human behavioral research. Journal of Social and Personal Relationship, 1999.
- William, C.B. The effects of Program Achieve on Underachieving Middle School Students' Psychological Characteristics and Achievement. Pro-Quest Dissertation Abstracts. 2000.

ภาคผนวก

ผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

๑. ดร.มัลลวีร์ รอชโฟล	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการบริหาร
สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. รศ.ดร.วีระเกษตร สอนผกา	รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓. ผศ.ดร.นักรบ ระวีงการณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
๔. ดร.พิธาน พันทอง	อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
๕. ดร.นฤมล พระใหญ่	อาจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูล

๑. ผศ.ดร.นิสิต อินทมาโน	ผู้อำนวยการหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
๒. ดร.ไพรวลัย พิทักษ์สาถิ	อดีตผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. ดร.ชวลิต โพธิ์นคร	ผู้เชี่ยวชาญ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๔. ดร.ธัญนันท์ แก้วเกิด	ผู้อำนวยการกลุ่มโครงการพิเศษ
สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๕. ดร.วนิดา สิมพล	ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เลย เขต ๒

2.5 มีจิตสาธารณะ

พฤติกรรมที่แสดงออกถึง การมีจิตสาธารณะ	สถานที่ในการแสดงพฤติกรรม	เวลาและโอกาสในการแสดง พฤติกรรม	ช่องทางในการใช้แสดงออกถึง การมีจิตสาธารณะ
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.6 พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

พฤติกรรมที่พึงประสงค์สำคัญ	สถานที่ในการแสดงพฤติกรรม	เวลาและโอกาสในการแสดง พฤติกรรม	ช่องทางในการใช้แสดงออกถึง พฤติกรรมที่พึงประสงค์สำคัญ
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.7 สิ่งตอบแทนหรือรางวัลจากการแสดงพฤติกรรม (หากพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นสามารถ
เปลี่ยนเป็นสิ่งตอบแทนได้ นักเรียนต้องการอะไรเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีชีวิตที่ดีขึ้นทั้งในปัจจุบันและ
อนาคต)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้สัมภาษณ์ วันที่

สถานที่สัมภาษณ์ เวลา

แบบประเมิน

(ร่าง) ลักษณะและแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

คำชี้แจง

๑. แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับการลักษณะ และแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘

๒. แบบสอบถามฉบับนี้มี ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ ๒ แบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ ๔ แบบประเมินแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความหรือกรอกข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

นักเรียน ม.๔

นักเรียน ม.๕

นักเรียน ม.๖

ครู

ผู้บริหาร

คณะกรรมการสถานศึกษาฯ

ศิษย์เก่า

ผู้ปกครอง

ตอนที่ ๒ แบบประเมินลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

คำชี้แจง ๑. โปรดอ่านทำความเข้าใจ (ร่าง) ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ตามลิ้งค์ <http://๑ab.in/bdBA> หรือ QR Code

๒. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง ของลักษณะของระบบเครดิตทางสังคม บนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ดังนี้

- ๕ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด
 ๔ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก
 ๓ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง
 ๒ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อย
 ๑ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ด้านความเหมาะสม					
๑. ลักษณะของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างคุณลักษณะนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต					
๒. พฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน					
๓. เวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมเวลา โอกาส และช่องทางการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน					
๔. เกณฑ์การวัดพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน					
๕. ผลตอบแทนการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมความต้องการผลตอบแทนจากการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน					
๖. ผู้รับรองการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
เบญจมาบพิตร ครอบคลุมการแสดงพฤติกรรม เวลา โอกาส และ ช่องทางการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน					
๗. การประเมินผลการแสดงพฤติกรรมทางสังคมของระบบเครดิต ทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้าง คุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมผลตอบแทนการแสดง พฤติกรรมของนักเรียน					
ด้านความเป็นประโยชน์					
๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต					
๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ในการ บริหารสถานศึกษา					
๑๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรมีความ เข้าใจตรงกันในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต					
๑๑. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ได้รับความเชื่อถือ ศรัทธาผู้ปกครองและชุมชน					
๑๒. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ต่อการ พัฒนาคุณภาพการศึกษา					
ด้านความเป็นไปได้					
๑๓. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริงของโรงเรียน					
๑๔. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย และแนวทางการปฏิรูปการศึกษา					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑๕. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติได้ ไม่สร้างภาระให้มากเกินไป					
๑๖. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้					
ด้านความสอดคล้อง					
๑๗. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง					
๑๘. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด					
๑๙. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน/ปัญหาของโรงเรียน					
๒๐. ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบัน					

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ตอนที่ ๔ แบบประเมิน (ร่าง) แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม
ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต
: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

คำชี้แจง ๑. โปรดอ่านทำความเข้าใจ (ร่าง) แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ตามลิ้งค์ <http://๑ab.in/bdBB> หรือ QR Code

๒. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้อง ของแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ดังนี้

- ๕ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด
๔ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก
๓ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง
๒ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อย
๑ หมายถึง ความเหมาะสม เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ด้านความเหมาะสม					
๑. กิจกรรมตามแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ครอบคลุมการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต					
๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน					
๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้นักเรียนมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน					
๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของโรงเรียน					
๕. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เหมาะสมกับการพัฒนาคุณภาพนักเรียน					
ด้านความเป็นประโยชน์					
๖. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีประโยชน์ ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียน สุจริต					
๗. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มี ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
๘. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ บุคลากรมีแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน					
๙. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ โรงเรียนได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากผู้ปกครองและชุมชน					
ด้านความเป็นไปได้					
๑๐. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถ เสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริตได้					
๑๑. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถนำไปใช้ได้จริงในโรงเรียน					
๑๒. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีความ ชัดเจนและเป็นรูปธรรม					
๑๓. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สามารถปฏิบัติได้ ไม่เป็นภาระ					
๑๔. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรม ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ทำให้ โรงเรียนสามารถบริหารทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า					
ด้านความสอดคล้อง					
๑๕. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
๑๖. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
๑๗. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน					
๑๘. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง					
๑๙. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของต้นสังกัด					
๒๐. แนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการ โรงเรียนสุจริต: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาของโรงเรียน					

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ผนวก ค หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

ที่ กท ๐๓๑๗.๔/๒๖๗

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อประเมินเครื่องมือการวิจัย กลุ่มวิชาการที่ ๗

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ และกำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมฯ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว โดยผู้เข้ารับการอบรม กลุ่มวิชาการที่ ๗ ได้จัดทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร” กำหนดใช้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย มีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ ดร.มัลลวีร์ รอดไหล เพื่อทำแบบประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยมอบหมายให้ นายภูมิ พระรักษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๓๙๒ ๘๙๘๘ และ นางละอองศรี สุวินัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๕๔๕ ๐๖๐๐, ๐๘ ๑๓๗๓ ๓๒๘๑ เป็นผู้รับผิดชอบประสานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตรี

(ชำนัญ ช้างสาต)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กองวิทยาการฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๔๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๗๖๔ ๖๓๗

ที่ กท ๐๓๑๗.๔/๖๖๗

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อประเมินเครื่องมือการวิจัย กลุ่มวิชาการที่ ๗

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ และกำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมฯ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว โดยผู้เข้ารับการอบรม กลุ่มวิชาการที่ ๗ ได้จัดทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร” กำหนดใช้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย มีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ รศ. ดร.วีระเกษร สวนมกา เพื่อทำแบบประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยมอบหมายให้ นายภูมิ พระรักษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๓๙๒ ๘๙๘๘ และ นางละอองศรี สุวินัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๕๔๕ ๐๖๐๐, ๐๘ ๑๓๗๓ ๓๒๘๑ เป็นผู้รับผิดชอบประสานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตรี *วิน, วิน*

(ชำนาญ ช้างสาด)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กองวิทยาการฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๔๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๗๖๔ ๖๓๗

ที่ กท ๐๓๑๗.๔/๖๖๗

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อประเมินเครื่องมือการวิจัย กลุ่มวิชาการที่ ๗

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ และกำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมฯ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว โดยผู้เข้ารับการอบรม กลุ่มวิชาการที่ ๗ ได้จัดทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร” กำหนดใช้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย มีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ ดร.นฤมล พระใหญ่ เพื่อทำแบบประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยมอบหมายให้ นายภูมิ พระรักษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๓๙๒ ๘๘๘๘ และ นางละอองศรี สุวินัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๕๔๕ ๐๖๐๐, ๐๘ ๑๓๗๓ ๓๒๘๑ เป็นผู้รับผิดชอบประสานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตรี

(ชำนานู ช้างสาต)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กองวิทยาการฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๔๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๗๖๔ ๖๓๗

ที่ กท ๐๓๑๗.๔/๖๖๗

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อประเมินเครื่องมือการวิจัย กลุ่มวิชาการที่ ๗

เรียน ดร.พิธาน พื้นทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ และ กำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมฯ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว โดยผู้เข้ารับการอบรม กลุ่มวิชาการที่ ๗ ได้จัดทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร” กำหนดใช้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย มีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่าน เพื่อทำแบบประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยมอบหมายให้ นายภูมิ พระรักษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๓๙๒ ๘๙๘๘ และ นางละอองศรี สุวินัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๕๔๕ ๐๖๐๐, ๐๘ ๑๓๗๓ ๓๒๘๑ เป็นผู้รับผิดชอบประสานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตรี

(ชำนาญ ช่างสาด)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กองวิทยาการฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๔๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๗๖๔ ๖๓๗

ที่ กท ๐๓๑๗.๔/๖๖๗

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงรัชดาภิเษก
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อประเมินเครื่องมือการวิจัย กลุ่มวิชาการที่ ๗

เรียน ผศ. ดร. นักรบ ระวังการณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินค่าความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการกองทัพไทย เปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สจว.สพฐ.) รุ่นที่ ๘ ระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึง ๒๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ และกำหนดให้ผู้เข้ารับการอบรมฯ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมดังกล่าว โดยผู้เข้ารับการอบรม กลุ่มวิชาการที่ ๗ ได้จัดทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร” กำหนดใช้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) สถาบันฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย มีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่อทำแบบประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยมอบหมายให้ นายภูมิ พระรักษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๓๙๒ ๘๙๘๘ และ นางละอองศรี สุวินัย หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๕๔๕ ๐๖๐๐, ๐๘ ๑๓๗๓ ๓๒๘๑ เป็นผู้รับผิดชอบประสานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตรี

(ชำนาญ ช้างสาต)

ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กองวิทยาการฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๖ ๔๖๓๗

โทรสาร ๐ ๒๒๗๖๔ ๖๓๗

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ช่วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิชาการ

๑. ดร.มัลลวีร์ รอชโฟล	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการบริหาร
สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. พันโทหญิง พงณา เปลียนเกิด	หัวหน้าแผนกวิจัยและพัฒนาหลักนิยม
กองวิชาการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ผู้บริหารและคณาจารย์ที่ปรึกษางานวิชาการ

๑. พลตรี ชำนาญ ช่างสาต	ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๒. พันเอก อภิสิทธิ์ วงศ์บัวแก้ว	รองผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๓. พันเอก อาชวกุล กาญจนาคม	รองผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๔. พันเอก กฤษกมล ธรรมานุกูล	ผู้อำนวยการกองวิชาการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๕. นาวาอากาศเอก ปิยะ จารุอารยนันท์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๖. พันเอกหญิง พัชรินทร์ สุนทรวรรณ	รองผู้อำนวยการกองวิทยาการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๗. พันเอกหญิง ปัทมา ขำเอี่ยม	รองผู้อำนวยการกองการศึกษาสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
๘. พันโทหญิง พงณา เปลียนเกิด	หัวหน้าแผนกวิจัยและพัฒนาหลักนิยม กองวิทยาการ
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง

รายชื่อสมาชิก

คณะนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยามันคง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รุ่นที่ ๘
กลุ่มที่ ๗

เรื่อง การพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิง
นวัตกรรมในการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนในโครงการโรงเรียนสุจริต:
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

๑. นางสาวจิรัฐติกาล บุญอินทร์	เลขที่ ๑๑
๒. นายณัฐพงษ์ วงษ์แก้ว	เลขที่ ๑๘
๓. นายธัญสิริวุฒิ แคนศิลา	เลขที่ ๒๓
๔. นางบุลยาวิ ทูย์ไชยสง	เลขที่ ๒๘
๕. นายภูมิ พระรักษา	เลขที่ ๔๓
๖. นางละอองศรี สุวินัย	เลขที่ ๔๙
๗. นางสาววันเพ็ญ ปราศรัย	เลขที่ ๕๔
๘. นายสัตถามุติ รักสนิทสกุล	เลขที่ ๖๔
๙. นายสายัณห์ สีคง	เลขที่ ๖๕
๑๐. นางสาวอังคณา เหว่าวิทย์	เลขที่ ๗๔